

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్ర వార పత్రిక

4 అణాలు

ANDHRA PATRIKA

ILLUSTRATED WEEKLY

సమస్యలతో రణం

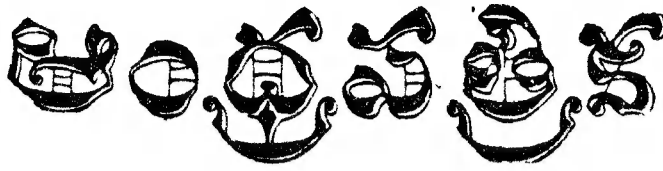
ఫోటో. జి. రామమూర్తి.

వీరభద్రస్వామి (వేదారణ్యం)

—ఫోటో: ఎ. వి. రామమూర్తి

సంవత్సర చందా
రూ. 12.0-0
విడిసత్రిక 4 అ.

సచిత్రవారపత్రిక

Founder : K. NAGESWARA RAO

సంపుటము 51
సంచిక 4
26.9-56

దుర్ముఖ బాధ్యపద బహుళ పష్టి బుధవారం

వి ప యా ను క్ర మ ణి క

ముఖచిత్రం : 'తాజ్' చిత్రంలో వైజయంతిమాల	ఆవాల వెంకన్న — కన్న సాని	28
"ఎడమిలై" లోకంనుంచి "జాగానై"	సాగరగర్భంలో సాహసయాత్ర	
లోకానికి — "శర్మ"	(సీరియల్) — జూల్స్ వెర్నె	31
న్యూఢిల్లీ లేఖ — 'శ్రీ కృష్ణ'	మా పాప — "రవి"	36
ఫణి : సీరియల్ నాటకం —	కడుపు చిచ్చు —	
ప్రఖ్య శ్రీరామమూర్తి	పాలంకి వెంకటరామ చంద్రమూర్తి	37
శ్రీ తేరల మాటున — ఎమ్. జానకిరాణి	చాతుర్యం — ముద్దం శెట్టి హనుమంతరావు	39
స్వప్న భంగం — పి. గణపతిశాస్త్రి	వనితాలోకం — ఇల్లిందల నరస్యతీదేవి	45
మాతృభాష కిటుకు — సీతాదేవి	కట్టు-బొట్టు — సి. వి. విజయలక్ష్మి	48
	సినిమా —	50

నమ్మకాలు; చింతకాయలు

మంత్రాలకు చింతకాయలు రాలవని సామెత; రాలతాయని మన దేశంలో ఒక నమ్మకం.

కొన్ని సందర్భాలలో చింతకాయలు రాలనందువల్ల, వాటిమీద మనుషుల నమ్మకాలే రాలిపోయాయి! చింతకాయలు రాలగా మారినవారికి నమ్మకాలు గట్టిగా నిలిచిపోయాయి.

బైబులునుండి మొదలు కావం ఇబ్బందవరకు — తేలునుండి, పామునుండి, చేతిబడి మొదలైన రకరకాల మంత్రాలు ఉన్నాయంటారు. క్రైస్తవంలో కాపాలకథలు వివరించినా, కనకాచార్యులు, అంకికన్న చిన్నరకం మంత్రాల గురించి, వాటి మహిమలను గురించి కథలు వింటునే ఉంటాం.

విగ్రహ ఇది నిజం అంటారా? ఉత్తి కథలంటారా? ఏమన దలచుకున్నా దాని దుజాపు చేయడానికి మీరు తెలిసిన — జరిగిన కథలూ నిదర్శనాలు సాగ్య మైనంత ఖుషంగా వ్రాసి పంపితే ప్రకటిస్తాము.

* * * * *
"మంత్రాలు; నమ్మకాలు" కీర్తికను అని పుస్తకంగా కవచమీద వ్రాసి ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక చిరువాహను పంపండి.
— ఎడిటర్.

దూరపుకొండలు నునుపు అంటారు. బ్రిటన్ లోని ఆక్స్ ఫర్డ్, కేంబ్రిడ్జి విశ్వవిద్యాలయాలు విశ్వవిఖ్యాతిగాంచిన ఆదర్శ విద్యాసంస్థలని మాత్రమే సాధారణంగా వింటూవుంటాము. అక్కడ తెరమరుగున వ్యాప్తిచెందుతున్న కొన్ని అసభ్యకలాపాలనుగురించి యూరప్ యాత్రానుభవాలపై వ్రాసిన ఈ ఐదవవ్యాసంలో శ్రీ కృష్ణ తెలియజేస్తున్నారు.

బ్రిటిష్ చరిత్ర ప్రఖ్యాతికి ఆ కళిం లో వున్న అతిశయ భరితమైన సంస్కృత ప్రస్ఫుటమైన నిదర్శనాలు పార్లమెంటు భవనంలో ఎవరైనా కించపా ఆక్స్ డి వారు ముందుగా చూపించేది మొదటి చారెన్ వై విచారణ జరిపిన స్థలా శ్లే. ఆక్స్ ఫర్డ్ కేం బ్రిడ్జి విశ్వవిద్యాలయాలు బ్రిటిష్ జాతి పాం

ఆక్స్ ఫర్డులో శృంగారతీలలు

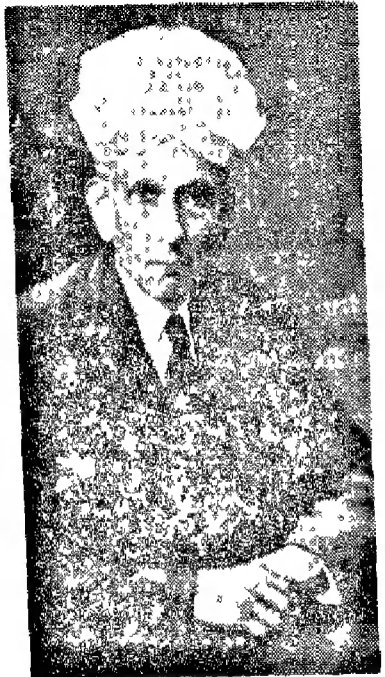
లలో ఒక విశాలమైన దానిలో కూర్చుని ఒక చేతిమీద చేతిక్రమ ఆడినూ, రెండో చేతితో పద్యపూసల తాళం ఒకదాన్ని రిప్పరుం జేవాడు, ఇయన్ స్టీఫెన్స్. తిలుచుకుంటే ఆస్పత్రిం ఇప్పటికీ వృద్ధం గా గుర్తుకు వస్తుంది. తిర్యాక ఇతడు "చారన్ డి మూన్" అనే ఒక పుస్తకం వ్రాసి, అందులో

స్కృతిక చరిత్రను చాటే రండు ఉత్తమకౌశల్య గంభీరమంటివి. వాటిని చూస్తుంటేనేవూ, ఎవరికైనా అణిగో వ్యప్పు జగత్తులో విహరిస్తున్నట్లు అనిపిస్తుంది; వాళ్ళు ఆలాగే అనిపించింది

విగువారాలపాలు బ్రిటన్ లో పర్యటించడానికి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం వస్తు ఆహ్వానించింది. అక్కడ శేను సందర్శించవలసిని స్థలాలలో కేంబ్రిడ్జి విశ్వవిద్యాలయాన్ని కూడా చేర్చారు స్ప్రియర్, ఇయన్ స్టీఫెన్స్ అనేవారి విధిరీసి (స్టీఫెన్స్ ఒకప్పుడు నేట్స్ మన్ సంపాదకుడుగా పనిచేశాడు) కలుసుకోవలసి వుంటుందనీ, వారితో ఇష్టాగోషి జగవరయ్యునీ నాకు ముందుగా నే న్యూఢిల్లీ నుంచి ప్రయాణమై వెళ్ళకూర్చుమే తెలియజేశాడు. వాకు వారిద్దరూ ఇదివరకే తెలుసు. స్ప్రియర్ శేను ఒకప్పుడు చిరువుతున్న వెయింట్ స్టీఫెన్స్ కళాశాలలో ఆధ్యాపకుడుగా పనిచేయడానికీ భారతదేశంవచ్చాడు ఫిల్లీనిగురించి, దాని చరిత్రనుగురించి స్ప్రియర్ అనేక పుస్తకాలకూడా వ్రాశాడు. ఫిల్లీ చరిత్రమీద వ్రాయడమంటే వాళ్ళా సరజే కాబట్టి, ఎప్పుడెప్పుడు స్ప్రియర్ ను కలుసుకుందామా అని కుతూహలపడ్డాను

ఇకపోతే, ఇయన్ స్టీఫెన్స్ విషయం. ఇదిగు న్యూఢిల్లీలో భారత ప్రభుత్వ సమాచార శాఖ డైరెక్టరుగా పనిచేస్తున్నప్పుడే వాకు తొలి పరిచయం ఏర్పడింది ఇప్పటి ప్రెస్విటర్ ఇన్స్ ప్రియన్ ఆఫీసర్ శే

అప్పుడు సమాచారశాఖ డైరెక్టర్ అని పిలిచేవారు కేంద్ర ప్రభుత్వ సెక్రటేరియట్ భవనంలోని దక్షిణవేపు వరస గదు

విదేశీ సాంకేతిక విపులుల దిగుమతి కూడదని తమ 96 వ జన్మదినోత్సవ సందర్భంలో ఈ నెల 16 న తెలుగువారు ఉద్ఘాటించిన శ్రీ మాతగుండం విశ్వేశ్వరయ్య.

భారతదేశంమీద దు మ్మెల్లి తూర్పుర పట్టాడు.

తమ పరిపాలనకు అవసరం వుడియలు ఆచితకొలంలలో నే సమీపిస్తున్న రుగా బ్రిటిషు ప్రభుత్వం భారతదేశంలో ప్రచారకార్యక్రమ బాధ్యతలను ఇయన్ స్టీఫెన్స్, లయన్ల ఫీల్డెన్ అనే ఇద్దరు ప్రముఖులమీద పెట్టడం విచిత్రంగానే కనిపిస్తుంది. ఈ ఇద్దరిలో ఒకరు కేంద్ర సమాచారశాఖ మీదా, మరొకరు ఆలండియా రేడియో మీదా ఆధ్వర్యం వహిస్తుంటేవాడు. ఈ ఉధియలూ కూడా భారతదేశానికి చివరకు ప్రబలశక్తువులుగా తయారైవారు. స్టీఫెన్స్ ప్రిన్సిల్లో భారతదేశం ఆతినివ మొంది. ఇంత "నీచమైన" దేశంనుంచి బళ్ళే ఇద్దరు పత్రికా విలేఖరులను కలుసుకోడానికి స్టీఫెన్స్ ఇదపడ్డాంటే, మొత్తంమీద వాకు విపరీతమైన ఆశ్చర్యమే వేసింది అయితే చివరకు ఈ ఆశ్చర్యమంతా అనవసరమని తేలిపోయింది ఎందుచేతీ సంహారమే కేంబ్రిడ్జిలో స్టీఫెన్స్ అసలు మమ్మలను కలుసుకోవడమే తిలపించలేదు. ఏదో పనిమీద ఎక్కడికో చూరాత్తుగా వెళ్ళుటలే వచ్చిందనిగాని, కలుసుకోలేక పోయినందుకు విచారపడుతున్నాననిగాని ఒక చిన్న ఉత్తరముక్క వ్రాసిపెట్టే మర్యాదకూడా అతికి రేకపోయింది నేనూ, వా సహచరుడూ ఇద్దరయూ కేంబ్రిడ్జి చేరగానే, అక్కడి పబ్లిక్ రికరెన్స్ ఆఫీసరు మాకు ఆకా

SPECIAL BUMPER
Closing Date
MOFUSSIL LOCAL
6-10-56 : 8-10-56

**SUBJECT TO RULES
AND CONDITIONS...**

మదరాసు ముగింపు **8-10-56**

1 భాంతి నేతము—కూడుకొన్న నేతమని వానుడి	...	గ్రామములతో	స్వీకృత సాయదాగు
2 కొండరు గొప్ప—కలిగినప్పటికిని నిశ్చలముగ యుండుడు	...	జరుము	అపజరుముతో
3 —నిజాయితీలవాడు ఇతరుల గౌరవము బడయును	...	మాటయందు	కార్యమందు
4 ఆత్మవిగ్రహమువలన దురలపాలులు—వచ్చును	...	నివారించ	పతరించ
5 ఒకగి నేతివీధి భరించలేని—యన్న దానికి లొంగిపోవును	...	బహువు	గణము
6 సహ తిరమైన—గలవారు సహజంగా తుదకు జయము గాంచుడు	...	పట్టుదల	వివేకం
7 —బావుగడియారం ఒకరిని కార్యక్రమాలందు సకాల పాఠనపరుచి చేయను	...	వేగముగ	విదానం గా
8 కొన్ని నేతల—వితిండివాడిము ప్రజలకు గొప్పహాని తెచ్చును	...	మత	రాజకీయ
9 వివాహగడ్డలు సహజంగా దంపతులమధ్య కలిగియు గొప్ప—ఫలితములు	...	సంజ్ఞముల	ఆనందముల
10 —జీవించు ఉద్దేశం ప్రతివారియందు ఎల్లప్పుడు ఉండును	...	సాకార్యంగా	సంతోషంగా
11 మనంతట మనమే—పెక్కు చిక్కులను మనము నివారించవచ్చును	...	చింతననల్పిక	సాధించిన
12 త్పాత్రము—ఎరగదని ప్రతితి	...	ఫీతిని	అపజయమును
13 నితిమార్గము సర్వదా—నిండియుండును	...	ఇతములతో	ఒటమితో
14 సర్వదా—పీడితుడైన మహాదైత్యుర్యము నివృత్తియొజనము	...	మనో	కీర్తి
15 గొప్ప రచయితల గ్రంథాలు మానవ—నిండియున్నవి	...	అనుభవంతో	విజ్ఞానంతో
16 తీవ్రంగా గమనించిన శరీరపీడిత మైనమనస్సును దాని—చేతకనుగొనవచ్చును..	...	మాటల	చేతల
17 వేగంగా పరుగిడగలవారు తరచు మంచి—కలిగియుండురు	...	సహజకీ	ఆరోగ్యము

రూ. 1.0-0 1 వరుస రూ. 3-కి 8 వరుసలు. రూ. 6-కి 32 వరుసలు. రూ. 14-కి 128 వరుసలు.

At 26 & 256 ft. x. x.

100 2 1040 5 5.5 0.2

[illegible]

ముఖ్య గమనిక:—చాటిదాడులు భారతి క్రాఫ్ తర్ఫీదు పరతులకు బద్ధులు. మణియార్డు రసిదు లేక వచ్చుకొపనులను మద్రాసు ముగింపు లేడికి పిమ్మట వచ్చు కొపనులను నిరాకరింపవచ్చును. జవాబుకు “రిప్లయ్ కార్డు” వాయుడు.

విశేష బహుమతి !

ఒక్కొక్క మొదటి బహుమతిదారునికి బోనసు 10 పానులు.

ఒక్కోక్క రెండవ బహుమతిదారునికి 1 బోర్లబిల్ గామఫోను రూ. 100/-

ఒక్కొక్క మాడన బహుమతి దాదానికి 1 చెండి కప్ప. [విలువ గలది]

అపూర్వ సందర్భము :—ఈ వాటియందు ప్రత్యేక వాటిలో మొదటి బహుముఖివాదలు ఒక్కొక్కరికి 1 నెండ్లి కష్టము. (విశేష కూపను వివరమునకు వ్రాయాడు.) ప్రత్యేక కాగితములను 1-2 అని గుర్తు చేసి వ్రాయవలెను.

విలాసము.

M O. రఫీకు నెం. ————— యా. ————— పోస్ట్ అరకు నెం. ————— లేడ్ —————

No. 208

భారత్ కౌన్సిల్స్ (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్, :: P. B. No 2426, మద్రాసు-2.

★ ఆక్స్ ఫర్డ్ లో శృంగార లిలలు ★

భంగం కలిగించినందుకు తన విచారం తెలియజేశాడు స్టీఫెన్స్, స్టీయర్ ఇద్దరూ కూడా హఠాత్తుగా అదృశ్యమై నాశనమై, ఆ సగరంలో వున్న ఇతర ప్రముఖుల నెవరినైనా కలుసుకునేందుకు ఏర్పాటు చేద్దామంటే, తగిన వ్యవధి లేదని ఆ ఉద్యోగి అన్నాడు. ఈ విధంగా అక్కడ చూసినంత కార్యక్రమం భగ్గుమై పోయింది

స్టీఫెన్స్ ను ఎలాగూ కలుసుకోలేకపోయినా ము కదా అతడి "ఎహిరడు", ఆ ప్రమితుడు అయిన బంగ్లాతు రహిమ్ ఖాన్ అనే అతిథివా ఎక్కడవున్నాడో తెలుసుకుందామని కొంత ప్రయత్నించాను. రహిమ్ ఖాన్ ఎలాంటివాడో ఇయాన్ స్టీఫెన్స్ తన "హార్వర్డు మాన్" అనే గ్రంథంలో ఇలా వర్ణించాడు :

“అత్యుయ్యుడు రహిమ్”

“నా స్వప్నబంధు, అత్యంత అత్యుయ్యుడు అయిన రహిమ్ ఖాన్, నేను పద్మాలుగు ఎళ్ళపాటు కలిసిమెలిసి వున్నాను. మా ఇద్దరికీ కేరాలు మాత్రం రెండుగాని, ఆత్మ ఒకటే నా హృదయంలో అతడికి చిరస్మరణీయమైన, శాశ్వతమైన స్థానం వున్నది. ఆ నేక విధాల రహిమ్ ఖాన్ ఒట్టి “ధిడవా” అనే చెప్పాలి డబ్బు తెగ తగలేస్తాడు నేకపురాడు. జూదం ఆపితాడు. స్వల్పవిషయాలలో కూడా పరమ అవిశ్వాస పాత్రుడుగా ప్రవర్తించాడు అయితే మంచి కండ్లప్రేక్షి, ఎముకప్రేక్షి కలిగిన పూన. చాలా అందమైనవాడు! ఎంత అందమైనవాడో, అంత మందబుద్ధి ప్రేమకలాపం విపరీతం అందువల్లే తగమ అనేక క్లిష్టపరిస్థితులలో చిక్కుకుంటూండేవాడు. ఎదటి వారిని వ్యామోహితులను చేయడానికి ఏ లక్షణాలుకావాలో, అవన్నీ రహిమ్ లో చూ రీ భవిం చినవనే తెప్పవచ్చు అతడితో కాలక్షేపం చేయడమంటే, బహు సరదాగా వుండేది; అనేక అశ్చర్య సంఘటనలు జరుగుతూండేవి. “నేను ఒకప్పుడు జబ్బుపడి లేచాను నేను జబ్బులో వుండగా పాపం, రహీం ఎంక ఆండ్ శివ పదాదో! నేను బాగా కొలుకున్న తర్వాత ఒక శేషమైన ఉంగరం తెచ్చి నా వేరికి తొడిగాడు. దానిలో నా పేరుకు సరిపాటు మంచి విలువైన రాయిని (luckystone) కూడా పొదిగించాడు. తనకు కచ్చే తెలిసిన తీరునకి రెట్టించు ఖచ్చితమే ఆ ఉంగరం చేయించాడు. ఇప్పటికీ ఆ ఉంగరాన్ని నేను భరిస్తూనే వున్నాను. రహిమ్ కు నేనన్నా, నాకు రహిమ్ అన్నా అపరిమితమైన ప్రేమ మాగుదాలు పరస్పర

విరుద్ధాలే అయినప్పటికీ, మేమిద్దరం ఒక నొకరు పరస్పరం అభివందించుంటూ వుంటాము. నెస్కెడో ఫుట్ బాడు; అతనును రెక్కడో ఫుట్ బాడు. అయినా అడవిలో

ముస్లిం లీగ్ ముక్క చెక్కలు కాగా అవామి లీగ్ తరపున పాకిస్తాన్ ప్రధాన మంత్రి పదవి స్వీకరించిన శ్రీ సురవర్ధి.

ఉసిరిక్కాయకీ, సముద్రంలో ఉప్పునూ ఏమిటి సంబంధం? మేమిద్దరమూ అలాగే తియ్యారేనామ ఒక విధంగా అసాధారణమైన సమైక్య, మమైక్య వ్యక్తిత్వాన్ని ఆలవరుకున్నాము ఈ సమస్త వ్యక్తిత్వం ఫలితంగా నే, అదొక ఆత్మ ప్రేరణ అనండి, మరేమైనా అనండి మా ఇద్దరిలో ఏక్షణంలో ఎవరి మనస్సులో ఏ ఉద్దేశం, ఏభావం కలుగుతుందో, ఏపని చేయాలనిపిస్తుందో ఉభయాలనూ ఇట్టే తెలిసిపోయేది” ఇదీ పీరియర్ గాథ!

ఆక్స్ ఫర్డ్ కళ్ళు

ఇక పోతే, ఆక్స్ ఫర్డ్ సంగతి సందర్భా అనుగుణించి తెలియజేస్తాను
‘ఆక్స్ ఫర్డ్ బ్రయం థెంట్’ అనే గ్రంథములో వార్నర్ లాంగ్ మేట్ అనే ఆయన ఈవిధంగా వర్ణించాడు :
“ఆక్స్ ఫర్డ్ విశ్వవిద్యాలయం స్త్రీ పురుషుల అతి సన్నిహిత పాపాపర్యాపకీ, ఏక లైంగికుల దుష్కర్మ కౌంసిలు అసంఖ్యాక మయిన అవకాశాలను సమకూర్చే సంస్థ దుష్కర్మ ప్రయులనూ, పురుష విభువా లకు కూడా ఆక్స్ ఫర్డ్ పెట్టిన పేరు.

అతిమూత్ర వ్యాధి నెమ్మదించును

మాత్రంలో వత్తెరపోవటం అతిమూత్ర వ్యాధి (DIABETES) అంటారు ఇది ఎంత ఉష్ణదవకరమైన వ్యాధి అంటే, దీని పాలబడినవారు ఆరోజుకారోజు మృత్యువుకు అనన్యమృతుంటారు ఈజిప్టు లక్షణంలో ముఖ్యమైనవి ఖ్రవగా రాహం, ఆకలి తరచుగా చక్కెరతోగాని, లేక చక్కెరలేకుండా గాని మూత్రం బయట వెడలటము, దురద మొదలైనవి వీనన లాంపే అనేక నవ త్వరములు వరీకోదనం ఫలితంగా తయారు కావడినది దీన్ని వాడటంవల్ల వేనకు వేం మందిమృత్యుముఖమునుండి బయటపడ్డారు దీన్ని వాడితే రెండవలేక మూడవ రోజు నుండేమూత్రంలో చక్కెర తగ్గించి అత్యధిక మూత్రంకూడా వివరిస్తుంది మూడురోజుల తర్వాత మీకు బాగా తేలిక ఇస్తుంది దీనికి వత్తెంలేదు ఇన్ జెక్షన్లు అవసరం లేదు వివరములు గల ఇంగ్లీషు కరపత్రానికి ప్రాయండి ఉచితంగా పంపెదము

60 దిల్లల బుద్ధి బసేదు రు. 6-12-0 లు
ప్యాకింగు పోస్టేజీ ఉచితము.
వీనస్ రివెర్స్ లేబరేటరీ, (A. P.)
పోస్టు బాక్సు నెం 587, కలకత్తా

కొల్లొక శాస్త్రము - పుస్తకం రు 5/-
మీ ఆభిమానసినితారలు, నాయకులు, చేపుళ్లు
20 ఫోటోలు రు 2/- 100 ఫోటోలు రు 8/-
PARADISE AGENCY, Choolai Madras

END GREY HAIR

తెల్ల వెండ్రుకలను పోగొట్టును
రంగులను చూచి మోసపోవద్దు. అది శాశ్వతము మా నువాసనగల “చన్ మోహిచి హీర్ ఆయర్” అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేద వర్ణితో తయారైనది 60 సం॥ అవయస్సువరకు వెండ్రుకలను నవ్వుగా వుంచును. ఇదిగాక మెదడుకు చలవనిచ్చును ఉన్నాడము. తంనొప్పి వగైరా జబ్బుల రానియ్యదు. “జ్ఞాపక శక్తి” కంటిచూపును వృద్ధిచేయును కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక పీసా రు 8-8-0 పీసాలు రు 8-0-0 వగము నెరసివుంటే ఒక పీసా రు 6-0-0 8 పీసాలు రు 12/- పూర్తిగా నెరసివుంటే ఒక పీసా రు. 7/- లు రిపీసాలు రు 18/- లు
I D Gupta & Co (M)
147 Jhowtala Road Calcutta - 17

ఇలాంటి దుష్కీర్తనలు వింటుంటే అనేక మంది ఉన్నారు. ఈ వికృత వ్యామోహం ఆయా వ్యక్తులలో కొంతకాలం పాటు విపరీతంగా ప్రకాశించి, తర్వాత దాసరితబడి అనే పద్ధతుంటుంది.

“అక్ష్మిపర్వ మధ్యపాద కాలకు మధ్య క య స్తులు, కొద్దిగా వయస్సుచల్లిన వారూ అనేకమంది తిరునామస్తుంటారు. వీరిలో చాలామంది ఎప్పుడూ ఆహారకాలల దగ్గరే తలదాచుకుంటారు. అక్ష్మిపర్వలో జరిగే ప్రతి పెద్దవిందుకూ విధిగా హాజరవుతుంటారు. వైచిత్త్యపూర్వకంగా విడిచి వీరు ఒకవిధంగా ముఖ్యకారకులనే చెప్పవచ్చు. వీరిని ఆహ్వానిస్తేనే ఏ విందు రక్షి కల్గిందని ఆయావిందులు ఏర్పాటుచేసేవారి అభిప్రాయం. ఇతిరులుచేసే విందులన్నిటికీ హాజరుకొనడమేగాక, తిరునామముకూడా విందులు ఏర్పాటుచేసే యాచకులను పని కలుపుని ఆహ్వానిస్తూవుంటారు. ఆ విందులలోనే ఆ యాచకుల అందచందాలను తెగపాగిడి వారిని ఉబ్బితిబ్బిబ్బయ్యేట్లుచేస్తారు; తనిహాని కల్గబోలి కబుర్లన్నీ చెప్పి మోసగించి అయాయకులైన వారిని నలలలో వేసుకుంటారు. అక్ష్మిపర్వ శామాజిక జీవితంలో ఇలాంటివారందరూ ప్రముఖ పాత్రలుగా తిరునామము పెద్దవాళ్ళు విందులకు ఆహ్వానించి కులాపాగా ఇంతి తగుకుపోయినా, తెగ పొగుడతూవుంటే, ఎంతి లోకజ్ఞానం కలిగిన, ఎంతి తెలివితేటలు కలిగిన యాచకుడైనా ఏదో ఒక దౌర్బల్యక్షణంలో మోసపోక, చివరకు “దాసోహమనక” ఏమిస్తాడు? అంతిటితో విందు జరిపిన పెద్దనునిషి ఒకమణిని. ఒక పెన్నిధిని కనుగొన్నట్లుగా మురిసిపోతాడు. ఈ మాయోపాయాలలో ఆ మాయకులైన కుర్రవాళ్ళుమాత్రమే పడిపోతుంటారని చెప్పలేము. అంతకుముందే అన్నీ విధాలా ఆరితేరిన, అనుభవజ్ఞులైన ఉద్దండపిండాలన దగినవాళ్ళుకూడా పోహతుంటారు. ఈ వికృత, విపరీత “శృంగారచేషలు” 1977లో లెక్కలేనన్ని జరుగుతుండేవంటారుగాని,

“ఈవిషయంలో మరెవరినీ ఉదాహరణలు చెబుతాను. ఇద్దరు యాచకులు ఘర్షణకడుతుండగా నేను వినడం తలపెట్టించింది. ఇది కేరలం గమ్యుత్తుకోసం జరుగుతున్న ఘర్షణకాదు. కొంతవరకు తీవ్రమైన ధోరణిలోనే దెబ్బలాడుకుంటున్నాడు. ‘శృంగారము’ (మొదటి పాదము) అన్నాడోడు. ‘పారపాటు పడుతున్నావ్! అది అసంభవం! ఎంతెంతవంటే, నిన్నుగాక మెన్ను’ నాలాంటి అందమైన యాచకుణ్ణి మరెక్కడో మాడ నేలేదన్నాడు’ అని ఎదురు

వాదించాడు. రెండోవాడు ఇదీ వారి ఘర్షణలేదు!

ఇకపోతే నటులవిషయం వీరు నెకియూదానికి బహు సమాజమైన మనుషులు లాగే కనిపిస్తుంటారు. అక్ష్మిపర్వలో ఎక్కడో మాడబోయినా ఇలాంటివాళ్ళు కనిపిస్తుంటారు. వీరందరూ ఒకరి నొకరిగాక, నామాలు పరిచయములను కూడా “ఓ! డీయర్!”, “ఓ! దారింగ్!” అనే సంభాషిస్తుంటుంటారు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఈ “ప్రణయ కాండలలో” తమతమ ప్రగవ సింహల కోసం పోటా పోటీలు, తీవ్రమైన తార్జ్యలు కూడా ఉద్భవిస్తుంటాయి.

“ఒకప్పుడు అక్ష్మిపర్వ కళాశాలలో ఒక పెద్దవిందు జరిగింది పాల్గొన్న వారందరూ ఈ గుర్తులలోలులైన యాచకులే నాన్నే హితుకు ఒకాయన ఆ యాచక బృందంలో పిలువని పేరంటంగా దూరీ పోయి పరిస్థితులను తుణ్ణంగా పరిశీలించాడు. దాన్ని “మేకే ప్యాగీల” విందుగా ఆ మిత్రుడు వర్ణించాడు అతిథులందరూ హాకైన దుస్తులు వేసుకున్నాడు. అందరి మొహాలలో ఆడకళ్ళు ఉట్టిపడుతున్నవి. వీరిలో అక్ష్మిపర్వలోని నాటకాల నిర్వహణకర్తకూడా ఒకాయన వున్నాడు. ఘర్షణపడుతున్నట్లు వైన వర్ణించిన ఆ ఇద్దరు యాచకులకూడా వున్నాడు. వింగుహలలో జరిగిన జరిగిలుగా వీరు ఒకరి నొకరు గాఢాలింగనాలు చేసుకుంటూ గామభాను పాటకుల యగలుపుతూ ‘దాన్స్’ చేస్తున్నాడు. మరి కొంతవంది పుష్కలంగా తొగి జంటలు జంటలుగా విడిపోయి. కిలకిలా రావాలు చేస్తూ, కేరిం తిలు కొడుతూ మడకచీకటిగా వున్న హాలు మారుమూలకు చేరుకుంటున్నాడు. ఈ బృందంలో కొంతమంది పెద్దవులలో ‘లిప్ సిక్’ వేసుకొని, కనబోతులకు నల్లరంగు పూసుకొని ఆడ వాళ్ళను తలతన్నేలా అలంకరణలు చేసుకున్నాడు. హాలు దాని పరిసరాలు పెంట్ల వానలతో ఘుమఘుమ లాడిపోతున్నవి. ఒక్కొక్క పుగవ పుగవుతే ‘తివ దింపతిని’ తన భావ పరివ్యంగంలో చేస్తుకొని పక్కనవున్న పడక గదిలోకి నిష్క్రమించడం ప్రారంభించాడు. ఆ గదులలో జరిగిన శృంగార చేషలు, ప్రణయ ప్రదర్శనలు ఇన్నీ అన్నీ కావు! ఒక గదిలో ఒక ‘కేయసీ’ తన ప్రియుడి ఆలింగనంలో చిన్న ప్రణయ కలహాన్ని నటిస్తున్నది. (నటిస్తున్నాడనా లేమొ) సగంఇషమున్నట్లు, సగంఇషం లేనట్లు మామూలు స్త్రీలు ఆడే నాటకం చూడరిగానే వుంది, ఈ నటన కూడా. అర్ధరాత్రి

కొనస్తున్నదనగానే ఈ అంపర్ గామ్యు యేటందరూ తమతమ కళాశాలల హాస్టల్స్ కు చేరుకోదానికి తయారుకొనాలి. ఆఖరు తుజాలలో జంటలు పెటుకునే ముద్దులను, వియోగభాధతో ‘గుడ్ నైట్’తో చెప్పుకునే వీడ్కోలు కొంతగాన్నీ చూసి ముక్కుమీద వేలు వేసుకోవలసిందేగానే, వర్ణించలేము.

ఇవన్నీ జరుగుతుండగా చూసి శుష్క ప్రత్యక్షవాదులు దొరకడం కష్టమే అయి పప్పటికీ, ఇన్నీ వై పరిత్యాలు అక్ష్మిపర్వలో తిరునామ జరుగుతుండే మాట మాత్రం వాస్తవం. “విసిస్” అనే పత్రికలో ఈ వ్యవహారాలను సూరించిన చదుక్కుతులు, వ్యంగ్య చిత్రాలు తిరునామ పడుతుంటుంది. 1951 ఫిబ్రవరి 14 న లేదే పత్రికలో ఒక చిన్న వ్యంగ్య చిత్రాన్ని ప్రచురించారు. “మీరు మానున్నారే ఆ వ్యక్తి స్త్రీ కాదు. ఇది వరలో ఆయన నా పెంమిలే” అంటున్నది ఒక ఇల్లాలు ఈ చిత్రంలో. “ఏంతి జేవులు” అనే కీర్తకం దివీ వృత్తాంతాలను ఈ పత్రికలో తిరునామ ప్రకటిస్తూంటుంది.

ఆడవాళ్ళను సూరించిన వికృత గాథలు ఇలాంటివి అట్టే తేలియరావు. ఎక్కడో ఒక కళాశాల ‘అధిపత్ని’ తన అభిమాన విద్యార్థినిని అత్యంత ప్రేమాదరణలతో చూస్తుంటుందనే వదంతులేవో వినవస్తుంటుంది ఇద్దరు స్త్రీలు విశియాగతులై కలసి ఏదో చగువుకున్నారని దొంతిసేయర్స్ వ్రాసిన ‘గాడ్ నైట్’ లాంటి పుస్తకాలలో అక్కడక్కడ ప్రసక్తులమాత్రం కనిపిస్తుంటుంది.

కేంబ్రిడ్జి సమాపంలోనే చెర్యల్ నడి తీరంలో కళాశాల ఆధ్యాపకులు. స్త్రీలు-పురుషులకూడా బహు తిరుగుగా విలాసార్థం వెళ్ళే “పార్కిన్స్ సెవర్” అనే ఒక సరోవర విహారస్థలం ఉన్నది. ఈ స్థలానికి వాహ్యావివేళ ఆచారాన్ని బిటిష్ ప్రభుత్వం ఏవాడో నిషేధించి ఉండవలసింది నదిలో విహారార్థం వెళ్ళేవారందరూ ఈ సరోవరంకుండా నల్లినలసే ఉంటుంది. అక్కడ మొద్దులగా పెద్దపెద్దవాళ్ళే సరోవరతీరంలో నిగ్గుంగా స్నానాలు చేస్తూ విహరిస్తుంటారు. నీంగిలలో ప్రయాణంచేసే స్త్రీలు అక్కడే దిగి వాహ్యావి జరుపుతుంటుంది ఇంతి బహిరంగ ప్రదేశంలో ఈ ఛండాలపు దృశ్యాలును బిటిష్ ప్రభుత్వం ఎంతి తీవ్రంగా నిషేధిస్తే అంతి మంచిది.

లండన్ పత్రికలో ఈ దురాచారాన్ని రూపుమాపడానికి కృషివంచన లేకుండా కృషి చేస్తూనేవున్నది. వారి కృషి ఫలితం దివీ ఆశిదాను. ★

“ఎడమిల్లే” లో కంనుంచి

“జాగానై” లో కానికి

హైదరాబాదు వెళ్లే ఆంధ్ర ఉద్యోగులకు ఆహ్వానం

నేను స్వామభవంతో చాటి ఈ సంతోషం
నిండి నేను ఇక్కడ పాడుట్టి ఆహ్వానం;
మీని కాబోతున్నాను కాబట్టి నేను మీ
కంటే నీనియర్ని మీరు ఉన్నావోదాలో
వస్తారేమో; నేను ఉన్నానున్నా వెతు
క్కుంటూ వచ్చాను. మీలాంటి పెద్దల
ఆశీర్వాద బలంవల్ల ఏదో చిన్న ఉద్యోగం
(మల్టీలో నిమిత్తం లేనిది!) “బహుశా
చేసేది” సంపాదించాను ఇక్కడ నా
అనుభవాలు తెలుతాను; చిత్రించండి

మీని సికింద్రాబాదులో ఎండుకు దిగు
తాళి పాదరాబాదుకు రండి రైలు సికిం
ద్రాబాదులో అంబరంగా గంటసేపు
ఆరుతుంది. నేనా? ఆపస్తే భయపడితే ఎలా?
మీని కాక పేట వచ్చేసరికి (ప్యాసింజ్) కో
రెల్లనాగుతుంది. అక్కడనుంచే మొదలు,
“చాయ్ బోగా...చాయ్ గరంచాయ్”
“ఓండా చాయ్” కూడా అమృత రేమో
మరి!!

మనకు ప్రత్యేక రాష్ట్రం రానివ్వండి,
విశాల రాష్ట్రం రానివ్వండి; మన భావకు
రిగిన గొంతునాం లభిస్తుందా? ఆంధ్రాభి
మానంతో పరివర్తితమైన ప్రతి
ఆంధ్రుడు, “సోమన్ ఇన్ సోమ్” లాగా
తెలుపుతాడు.

“ఏకశిమేగివా ఎండు కాలికినా,” అది
పురుకతో పుట్టి బుద్ధి మరి మృదానులో
వారుకులాల్పాటుండి నాలుగు అరవం
యక్కులు నేర్చిన ఆంధ్రాభిమానులే అరవ
య్యో మాట్లాడి అరవరాని తెలుగువారిని
ఇబ్బంది పెట్టి పోషించేసి సమయాలు
లేకపోతేనా గదా? ఇక్కడికి వచ్చి చాలా
బండి కూడా అట్లాగే ప్రవర్తించారు మీకె
లాగు అరిగంగా ఎన్ని సార్లు ప్రతి రైంచాలో

జాపకం చేసుకోండి. మీ “గతీ యక్కడా
అంతే!” (హిందీ రానిపక్షంలో.)

రాజధాని నగరం సహజంగా ఆ రాష్ట్ర
(పజల సంస్కృతికి చిహ్నంగా వుండాలి)
మన కాబోమే రాజధానికి అదితిప్ప మిగిలిన
వన్నీ ఉన్నాయి దాన్ని మారెంకుకు
వమ్ముచేయాలి? కనుక కీ ఘనమే వేంచేసి,
నాలుగు ఉర్దూయక్కులు నేర్చుకొని,
రాబోమే ఆంధ్రసాధనలను పోషించేయండి!
లేండి, మన ప్రత్యేకత వివేకం; పదండి;
పదండి!

ఉన్నగున్నట్లుగా, ప్రస్తుత పరిస్థితి ఇది.
రిమోవాడిని తెలుగులో పలకరిస్తే పలకడు

అలాఅలాఅలాఅలాఅలాఅలాఅలాఅలా
“శర్మ”

అలాఅలాఅలాఅలాఅలాఅలాఅలాఅలా

పలికినా, రెండవారిదానికి పన్నెండవారు
ఇమ్మంటాడు. లేకపోతే “జావ్” అంటాడు.
వెంటనే మన ప్రక్కనున్న వాడిని “జయమే
సాబ్!” (ది యు చే యు ం డీ స్వామీ!)
అంటాడు. ఇక మిగిలిన గుకాణాల సంగతి
ప్రస్తావించి ఎక్కర్లేదుగా!! పనివారు
మాత్రం దుల్లుపక్కల పల్లెనుంచీ వచ్చిన
వారు. వారు తెలుగే మాట్లాడుతారు. పెద్ద
లందరికీ పనివారు లేనికే జరగదుగా! అంగు
కని అందరికీ తెలుగు తెలుసు నూత్నంలో
చెప్పాలంటే, తెలుగు సేవక భావ; హిందీ
(ఉర్దూ) రాజభాష అన్నమాట! ఇంతా
ఆంధ్ర రాజధానిలో నే నుమా!!

ఇక పేలలపేరు శ్రోత్రవారికి వివ
సాంపుగా ఉంటాయి మైలాపూరు, అడ
యూరు, ఎగూరు, మాంబరం, మీసం

బాకం, గిండి, తాంబరం ఇటాంటివేగా
మీని ఇప్పటివరకూ వింటున్నది ఇక,
‘మనవి’ మాడండి. నాంపల్లి, మల్లేపల్లి,
లింగంపల్లి. బాగున్నాయి కాదాపు తెలుగు
పేర్లే కొంచెం ఆంగ్లీ: కాగిరూప, కవాడీ
రూప, మట్టిరూప, గాలిరూప, దోమల్
రూప, దింబల్ రూప...ఎలాఉన్నాయి?
బీగం బజారు, సుల్తాను బజారు. తూర్
జబారు, ఇసామియా బజారు...ఇది వీధులు
గావు నుమా!! ఇవీ పేటలే!!! అసిఫ్ నగర్,
హైదర్ నూడ...ఎమిటి ఎక్కడా నైహా
నగర్, “గాంధీనగర్” అని లేనేలేదే అను
కుంటున్నారా? మీరొచ్చి, అట్లా నాను
కరణం చేయండి

సిటీ బస్సులో మాత్రం మీని అంతగా
భావపడకల్లలేదు కండక్టర్లు అందరూ
తెలుగు మాట్లాడగలరు, పలకరించటం
ఉర్దూలో ఆయినప్పటికీ మీకు పెద్ద
మాళ్ళమీ ఉండరు “ఎడమిల్లే” నుంచి
“జాగానై” అంతే! కాగా ఇక్కడ తెలుగు
తెలియం దొనక, మాట్లాడితే పగువుపోతుం
దని కాని?

ఆ తెలుగు మాత్రం ఎంత? (పతిపాపుకూ
(దాదాపు) తెలుగు నైస్ వోరు ఉంటుంది.
ఆ తెలుగుమీ మాత్రం ఆటే ఆధారపడ
కండి. ఎండుంటే “Ahmadia” అని ఇంగ్లీ
షులో ఉంటే, “అమానువ్యా” అని తెలు
గులో ఉంటుంది! “హైదరాబాదును”
“హైదరాబాదు” అని ప్రస్తావన పెద్ద అక్ష
రాలలో. ఇటాంటివి ఎన్నైనా చెప్పవచ్చు.

ఎవరన్నా దివ్యతలచి తెలుగు మాట్లాడ
దలిస్తే, నుండు ఉర్దూలో ఆలోచిస్తారు
(విశ్వనాథవారి భావంగా) ఏదేనా సక్
మంగా ఉన్నపుడు “అచ్చా హై”

మీ క్రొత్త బుష్ వర్క్,
క్రంగకుండా ఉండుటకు
'సాన్ఫోరైజ్డ్'

గురుతును గమనించండి

మామూలు బట్టతో తయారైన
దుస్తులు క్రంగిపోవును.
కొంచెమే క్రంగినా సరే మీ
మంచి బుష్ వర్క్ పాదాలు
పోతుంది. కాని మీరు కొనే ప్రతి
దుస్తుమీద 'సాన్ఫోరైజ్డ్' గురుతును
గమనిస్తే మీ దుస్తులు చాలనట్లుగా
ఎన్నటికీ క్రంగవు!

'సాన్ఫోరైజ్డ్' గురుతుల బట్ట ముందుగానే,
పూర్తిగా క్రంగించబడినది. ఎన్నో పాళ్లు
ఉరికినా కూడా మీ దుస్తులు చాలనట్లుగా
ఎన్నటికీ క్రంగవు.

'సాన్ఫోరైజ్డ్' గురుతును ఎల్లప్పుడూ
గమనించండి!

సాన్ఫోరైజ్డ్ పర్సన్, 'సాంకా', నేతాజీ సుబాష్ రోడ్,
మెరీడ్ డ్రైవ్, బొంబాయి 2

రేడియో సిటీవోడ్ 'సాన్ఫోరైజ్డ్-3-మెహ్మూద్' ప్రోగ్రామును వినండి.
ఆదివారములు మధ్యాహ్నము 12-45 గంటలకు 31 మీల్లర్ మిడ్.
మంగళవారములు రాత్రి 7-30 గంటలకు 41 మీల్లర్ మిడ్.

(నుంచి) అనీ, చెప్పండి అనవలసినప్పుడు,
"అవ్ బోలీయే" నుంచి 'తమరు చెప్పండి'
అనీ అంటారు. భావంతా ఉర్దూపదాల
మయం. బాగ్ తగ్గిగా వినకపోతే, మనకేమీ
అర్థంగాదు. ఉదాహరణకు జ్రా
(కొంచెము), జరీ (త్వరగా), యాద్
(జ్ఞాపకం), ఇలాంటివి బాగా పరిసిపోయా
యి ఇలాంటి మాటలను లెక్క చేయలేము.

అంకెలు మాత్రం ఎప్పుడూ ఉర్దూలోనే
చెప్పండి లేకపోతే, ఇక్కడ ఎవరికీ. అర్థం
గాదు. ఆదా ఆనే (0 0.6), ఏక్ ఆనే
(0.1-0), డాడ్ ఆనే (0.6-0), హ్ ఆనే
(0.2-0), అజే ఆనే (0 2.6), తీన్ ఆనే
(0.3 0) నాజే తీన్ ఆనే (0.3.6) ఇత్యా
దులు.

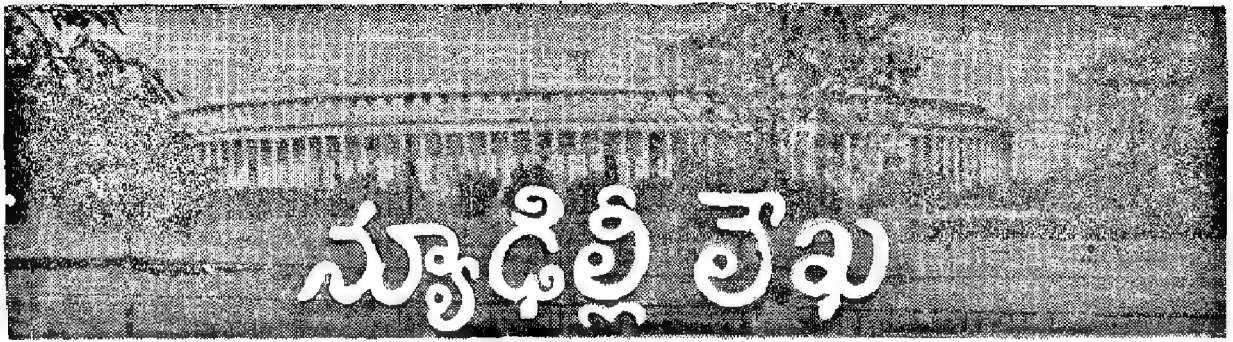
చాకలి పురవాడు గుడలు ఎంచుకూ,
మధ్యలో, "నాకు మీ లెక్క రాదు"
అన్నాడు; అన్నిటిని కలిపి నేసి, తిరిగి
లెక్కించి, "సోలా" (16) అని వెళ్ళాడు!
బహుశాలం ఉర్దూ సేవ చేయడంవల్ల ఇది
సంభవించి ఉండవచ్చు. అనేకమంది తెలుగు
నాడు తెలుగు వ్రాయలేదు. చదివలేదు.
ఉర్దూ వ్రాస్తారు; చదువుతారు కూడా.
కోటివిద్యలూ కూటికోరకే గదా మరి!!

వికలాంగుల నిర్మాణానికి ప్రతిఘటన
రావలసిన మహ్యమదీయులనుంచి ఉద్య
మానికి అండ్ లభించింది. ఎక్కువ ప్రతి
ఘటన చచ్చింది. రాజభాష.
మాతృభాషగా ఉన్న హిందీవారినుంచి,
తెలుగు రాజ్యంలో "మన ఆటకట్టు" అను
కొన్న ఇతరులనుంచి మాత్రమే. ఆంగ్ల
నుంచి వచ్చినవగానే, భిదరించుకుంటారు;
చేరనచేస్తారు; ఏమేమో చేస్తారు. కాని
ఎవరింటికీ వారొస్తున్నారో అన్న జ్ఞానం
మాత్రం వారికి కలిగినట్లు కనిపించదు.
ఒక్కొక్కసారి హిందీనుంచి మనల్ని
రక్షించడానికి ఒక రామస్వామినాయకర్
అవసరమా అనిపిస్తుంది. హైదరాబాదు
విచ్చితి రాజ్యాంగ విరుద్ధమని ప్రధాని
నెహ్రూమొదలు అందరినీ ఇక్కడ కొంచెం
దుయ్యబటారు... ఇక వారిసంగతి మీరు
చూడవలసిందేగాని, నేను చెప్పలేను.

మీ పిల్లల్ని గురించి మీరు ధియపడ
వలసిన పనిలేదు. ఇక్కడ రోడ్ నెడ్ రోడ్
యోలు మచ్చుకైనా లేదు... మీ పిల్లల్ని
బాధించటానికి.

నేను ఇన్ని చెప్పినప్పటికీ, మీకే మీరు
చూడవలసినవి చాలా ఉన్నాయి. కాబట్టి
రండి, అనుభవించండి!

నే చెప్పాల్సినదేమంటే, ఆంగ్ల రాజ
ధానిలో ఆంగ్లభాషకు స్థానాన్ని వృద్ధి
చేయవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది ★

మ్యూజిల్లీ లేఖ

పట్టాలు తప్పిన ప్రజాస్వామ్యంలో పండిత్ పంత్ కు బ్రహ్మరథం

రెండు నెల 10 వ తేదీన హోమ్ శాఖ మంత్రిగారి జన్మదినోత్సవం కొన్ని ట్యూబన్ కీబ్బుల్లో వైభవంగా జరగడంతో ఢిల్లీలో జన్మదినోత్సవాల సీజను ప్రారంభమైంది. హోంశాఖ మంత్రిపదవి ప్రాధాన్యము, ముఖ్యంగా శ్రీ పండిట్ గోవింద వల్లభపంత్ గారి ప్రాధాన్యము ఢిల్లీలోని దేశభక్తులకు ఇప్పుడే మొదటిసారిగా తెలిసి వచ్చినట్లు కనిపిస్తుంది. ఈ చరిత్రాత్మక దినం జరగడానికి పలువురు ప్రముఖులు పూనుకున్నారు. ఈ ప్రముఖులలో రెండు తెగలవారున్నారు ఒక తెగవారి పేరు ఆర్యనపత్రిక మీదనే ముద్రింపబడ్డాయి మరొక తెగవారి పేరు ఆర్యనపత్రికతో పాటు వేరే పంపించబడ్డాయి పత్రికమీద మొదటిసారిగా ఢిల్లీ శాసనసభ స్పీకరు డా॥ సుఖీలానయ్యర్, ఢిల్లీ కాంగ్రెసు అధ్యక్షురాలు శ్రీమతి సుభద్రాదాశ్ షర్మ, ఢిల్లీ మునిసి పల్ కమిటీ అధ్యక్షుడు శ్రీ ఆర్. ఎన్. ఆగ ర్వాల్ పేరు ఉన్నాయి డా॥ సుఖీలా నయ్యర్ పేరుకొని ఢిల్లీ ముఖ్యమంత్రి, ఢిల్లీ ఆరోగ్యమంత్రి, ఢిల్లీ అభివృద్ధిశాఖ మంత్రి, ఢిల్లీ శాసనసభ డిప్యూటీ స్పీకరు పేరు ఉన్నాయి వీరా వల్లభులు యజమా నులు, వీరేశ్వర వారి, వీరేశ్వర వేదే, గోబ్ మోటార్స్ కంపెనీ, "మహేంద్రపూర్", బెన్గళూర్ ఎండ్ క్లౌక్, రాజేంద్ర నగర్ మార్కెట్ సంఘం మొదలైన పెద్దలూ కూడా కనిపిస్తాయి.

సూర్యనమస్కారాలు

ఇలాగ జన్మదినోత్సవాలు చేసే ఆచారం భారతీయ సంస్కృతిలో భాగమే. ఇది

★
శ్రీ కృష్ణ
(ఆంధ్రపత్రిక ఎడిటర్)

సూర్యనమస్కారాల క్రిందికి వస్తుంది అంటే, ఉదయించే మాత్రమే ఆరాధించడ మన్ననలు శ్రీ చక్రవర్తి రాజగోపాలా చారిగారు ఒకప్పుడు హోంశాఖ మంత్రి

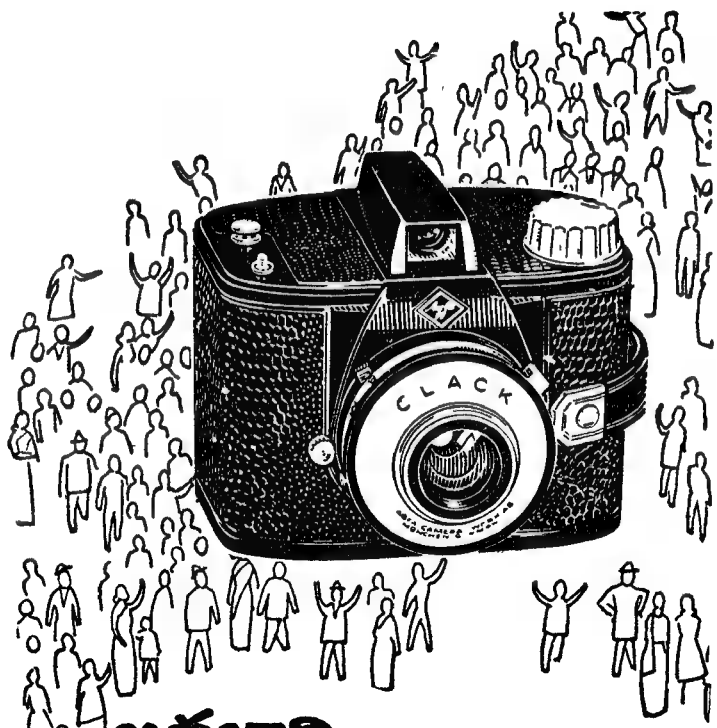
హోం శాఖమంత్రి పండిట్ గోవింద వల్లభపంత్ ఈనెల 10వ తేదీన 70 వ జన్మదినోత్సవం జరుపుకున్నారు.

గానీ, ప్రథమ భారతీయ గవర్నరు జన రల్ గాను కూడా పనిచేశాడు. ఇప్పుడు శ్రీ పంత్ జన్మదినోత్సవ అభినందన సంఘ సంఘటనగా ఉన్నవారిలో ఎంతమంది శ్రీ రాజగోపాలాచారి జన్మదినం జ్ఞాపకం పెట్టు కున్నారు? ఎంతమంది ఆయనకు అభినందన సందేశాలు పంపించారు? అభినందనలు మంత్రివ్య పదవికి చెందాలేగాని పదవిలో ఉన్న వ్యక్తికాదు స్వాతంత్ర్యం వచ్చినా భారతదేశంలోని, ముఖ్యంగా ఢిల్లీలోని స్త్రీ పురుషుల మనస్తాపాలు మారలేదని విదితమవుతున్నది. బ్రిటిష్ పరిపాలనకాలంలో బిరుదులు పొందిన పెద్ద మనుషులు, బిరుదుల పేరు పొందే పెద్దమను షులు చాలవారోత్సవాలు జరిపేవారు. యాదవ్విధి సేకరణ సంఘాలు స్థాపించేవారు. పాలకుల ప్రీత్యర్థం గోకాలకు అంబోతుల్ని బహూకరించేవారు.

చింత చచ్చిపో....

ఇక్కడ రెండు ప్రశ్నలెదురువుతాయి. జన్మదినోత్సవాలు భారతీయులకు ఆచారా సంగ వస్తున్న సంప్రదాయమా? రామాయణ భారతాది గ్రంథాల్లో పురాణవీరుల కవరి కైనా ఇలా జన్మదినోత్సవాలు జరిగేవా? భారతదేశం పాలించిన ముస్లింరాజులు జన్మ దినోత్సవాలు చేసుకునేవారా? ఇది చని పోయిన బ్రిటిష్ నాయకుల పుణ్యక్షేత్రం "బ్రిటిష్ వాళ్ళయినా తమ రాజు. రాణి జన్మదినోత్సవాలు చేస్తారని ప్రతీ మంత్రి జన్మదినోత్సవం చేయను ఇంకా రాణి జన్మదినాన కూడా నెలపు వుండదు.

రెండో ప్రశ్న: పండిట్ పంత్ కు ఈ ఏడాది ఏమిటింటిగా బ్రహ్మరథం వచ్చే

లక్షలాది

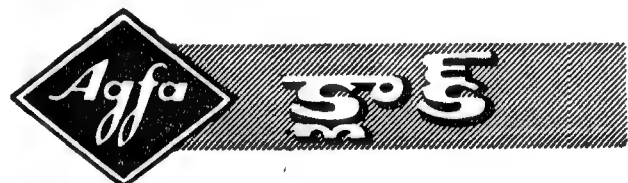
ప్రజలకు

అదంబే

ఇష్టము

ఈ అందమైన ఆగ్ ఫా కెమెరాతో మంచి స్పష్టమైన పోటో తీయడానికి ప్రత్యేక కౌశలం అవసరం లేదు. ప్రజాదరణ పొందిన క్లాక్ వి.2 (120) ఫిలింమీద 8 మంచి చిత్రాలను (2 1/4" X 3 1/4") తీస్తుంది. దానికి కంటి మట్టంలో వూళ్ళొండర్ లోపం అమర్చబడిన పోర్ట్రెయిట్ లెన్స్. రెండు ద్వారములు. కేబిల్ రిలీఫ్ సాకెట్. రాత్రి-పనికి-ఫ్లాష్ -పింక్ నైట్ షట్టర్ కలవు. నేడే ఒక క్లాక్ కొనుక్కోవడం మీ ఆగ్ ఫా డీలరును చూడండి.

రు 29 మాత్రమే.

1887 నుంచి ఆగ్ ఫా సంప్రదాయంతో నిర్మించబడిన కెమెరా

ఆగ్ ఫా ఇండియా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

బొంబాయి • న్యూఢిల్లీ • కలకత్తా • మద్రాస్

AGFA 88 20 TEL

న్యూ థిర్డ్ లెఖ

స్తున్నాడు? ఆయనకి కిందలేకుండా ఇలాంటి జన్మనివేయమే సంభవించింది. కాని మరి ఇప్పుడు జరిగినంత కుంభమేళమంత తొక్కిడిగా జరగలేదు. ప్రజలంతా ఆయన్ని ఆకాశానికెత్తేయదగినంత ప్రహేళికమైన పనేదేనా పంత్ జీ చేసే కారా? లేక ఆయనకేదన్నా సుస్తీ చేసి యావత్తు జీతం అభివృద్ధిపర్చిందవలసిన సమయం ఆసన్నమయిందా? ఒక చిన్న తమాషా ఏమిటంటే ఆహ్వానపత్రంలో ఆగ్ కేజీ వ్యక్తుల నలుగురు వచ్చేవనంటుంది నుండి నిరుద్యోగులైపోతారు. ఢిల్లీ రాష్ట్రం రద్దుకావడంతో డా॥ కుశ్లానయ్యర్, సర్దార్ గురుముఖ్ నిహల్ సింగ్, డా॥ యదు బీర్ సింగ్, చాధుర్ బ్రహ్మప్రకాశ్ గార్ల ఉద్యోగాలుపోతాయి. ఇక మిగతా ఆగ్ కేజీ వ్యక్తుల కొందరు పార్లమెంటులో సీటు ఖాళీ చేసిపోతూ మళ్ళీ ఎన్నికలకు నిలబడడామని ఆశించే వారు, మిగతావారు ఎన్నికల్లో నిలబడేందుకు టిక్కెట్ల కొసం అర్రలు చాచే వారు. నిజానికి, చేసిన జీతనేవని బట్టిగాని, హాదాని బట్టిగాని ఆహ్వానపత్రం మీద చేర్చు ముద్రించే టిక్కెట్లు లేవు సరావాల కొఖ మంత్రి, రాజ్యసభలోని ఢిల్లీ ఏకైక ప్రతినిధి ఆయన శ్రీ మెహర్ చంద్ ఖన్నా పేరు అన్నిటికంటే పెని ఉండదగినది కొని ఆయన పేరు ఆసలు పత్రంలో లేక పోగా దాంతోపాటు పంపించిన వేగే కొసరు పత్రంలో వర్తకుల, పారిశ్రామికుల, సారాదుకొణదారుల చేర్చో పాటు ముద్రించబడింది.

వ్యక్తిభక్తి

రష్యాలో స్థానిక నిరసన జరిగి వచ్చుటి నుంచి మన దేశంలో కూడా ప్రధాని నెహ్రూవ్యక్తి ఆరాధనను నిరసనగా వచ్చారు. ఈ జన్మనివేత్తవాలు వ్యక్తి ఆరాధన కిందికి రావా?

పంచవర్ష ప్రదాళిక అమలుచేయడానికి ప్రతిదైనా బాగ్ లిగా తూచివాడెవలసిన సమయమిది. కాని రకరకాల ఉల్కివాలకి, విదేశాలకు ఎంతెక్కుండా వెళ్ళే ప్రతినిధి వర్తకులకి అయ్యే ఖర్చు నానాటికీ పెరుగుతోందే తప్ప తరగడం లేదు. పదవుల కొసం, ఉద్యోగాల కొసం ప్రాకులాడేవారు ఎన్నో మార్గాలవలంబిస్తూంటారు. ఆగ్ నాయకులైన వారు కూడా ఇటువంటి స్వార్థపరుల చర్యలనెందుకు సహించి ఉరుకుంటానో తెలియడంలేదు. బహుశా వారి దృష్టి ఇంకా పై పదవుల మీద ఉండి ఉండవచ్చును.

బాలమహాత్మ్యం

బి. వి. సింగరాచార్య

జగదానంద మహాంబుధి తిలమున
సాగును బాల మహాత్మ్యము
పైన నిక్కలా పారాకాళిము
ప్రక్క పారలి పొంగలైదు సంద్రము
అనంత జగదంభోధి తీరుమున
నాడగ పాపలు కూడుదురు

ఐసుకతోనె వారిండు టైదరు
ఎందుగుల లేరుకొనెద రాడగ
వాడిన ఆకుల పడవల గట్టుచు
వారానిధి పయనింపగ విడుతు
జగదానంద మహాంబుధి తిలమున
సాగును బాల మహాత్మ్యము

ఈతిలు కొట్టుట లేరుగరు పాపలు
ఎరుగ రసలె వలపన్ని లాగుటలు
ముత్తెపు తెస్తలు మునుగుదు రంబుధి
పోవుచుండు వ్యాపారుల నౌకలు
పాప లిసుకలో పలుగురా లేరి
పార వేయుదురు మరల నలైసల

క్రోరకు పాపలు గుప్తార్థములు
నేర రసలె వల పన్ని లాగుటలు
జలధి నవ్వుకొను కలకల మరగల
తెల్లవోవు తీరపు చిరునగవులు
జగదానంద మహాంబుధి తిలమున
సాగును బాల మహాత్మ్యము.

ప్రాపల నూయెల లూపుచు తిల్లులు
బాళిని జోలలు పాడెడి భీతితుల
విరిగి యెగురు భీకర తరంగములు
కరగి పాడు భావరహితి గీతులు;
పిల్లలతో నాడుకొను సముద్రుడు
తెల్లవోవు తీరపు చిరునగవులు
జగదానంద మహాంబుధి తిలమున
సాగును బాలమహాత్మ్యము.

వారిలేని ద్యోస్తలి పెనుతుపాను
హోరువెట్టుచు విహరము సల్పగ
దారిలేని సంద్రముపై పడవలు
తరగల కడుపున దాగిపోయినవి
మృత్యు వెల్లెడల నృత్యము సల్పగ
నెప్పటికలె నాడెదరు బాలకులు
జగదానంద మహాంబుధి తిలమున
సాగును బాలమహాత్మ్యము.

* రవీంద్ర 'గీతాంజలి' నుండి.

న్యూ ఢిల్లీ లో

ఈ అభివృద్ధి ఉత్సవాలలో బాలబాలికలను నిర్వాహకంగా ఉపయోగించేసుకోవడం మరీ దాదానం. ఇది వ్యక్తి ఆ రాధన దురాచారాన్ని ఉగ్రపాలతోపటి నేర్పినట్లు మునిషిని కేవలముగా భావించి పూజచేయించి నట్లు అవుతుంది. పైకి పోదలచుకున్న స్వార్థపరులు అభివృద్ధిని సమావేశాలకు బాల బాలికల్ని హాజరు చేయించి వారి బుజాల మీదకి పైకిపోత చూస్తారు.

పంత్ జీ మాత్రం ఊరుకున్నారా? వ్యక్తి ఆరాధకులకేమీ బహుమతులిచ్చేది ప్రకటించేకారు. పట్టాలు తిప్పిన ప్రజాస్వామ్యం అంటే ఇది.

ధిల్లీ రాష్ట్రాన్ని చేజిక్కించుకున్న కాంగ్రెసు నాయక నాయకులు ఢిల్లీకి సలహామండలి ఉండరాదని ముక కంఠంతో గోలచేస్తున్నారు. కాని పంత్ జీ మాత్రం ఢిల్లీ ప్రజలకు సలహామండలిని అంట గనుకున్నారు. ఈమండలిలో మంది పార్లమెంటు సభ్యులు, ఢిల్లీ పరిపాలకుడు, ఢిల్లీ విశ్వ విద్యాలయ వైస్ చాన్సలరు, ఢిల్లీ కార్పొరేషన్ మేయరు ఉంటారు.

కన్యాబీచ్ లో నివసిస్తూనో,

వ్యాపారం చేసుకుంటూనో ఉండేదుకాణ దాడు, తదితరులు తమకు ఢిల్లీ కార్పొరేషన్ ఆక్రమణ ప్రభుత్వానికి విన్నవించుకున్నారు. ఖద్దరు ధారులైన కొందరు వ్యక్తులు న్యూఢిల్లీ నంతటిని మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ లో చేర్చాలని వాదిస్తున్నారు. కేంద్రమంత్రివరం ఇంకా ఎటు నిశ్చయించలేదని తెలుస్తున్నది. కాని ఈలోగా పంత్ జీ మాత్రం కన్యాబీచ్ లో ఉండేవారిని నయానో, భయానో ఢిల్లీ మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ లో చేర్చి వేస్తామని పార్లమెంటులో ప్రకటించారు.

ప్రజాస్వామ్యం బాధ్యతాయతీ మైనది. అయితే ఈమాత్రం పాశ్చాత్య దేశాల్లో వుట్టింది. ఢిల్లీలో మునిసిపల్ కార్పొరేషన్ ముగ్గురు కాన్సిలర్లను ఎన్నుకుంటుంది. ఈముగ్గురు వెంటనే కార్పొరేషన్ కు రాజీనామా ఇచ్చి ఢిల్లీ పరిపాలకునికి సలహా దాడుగా నిర్వహిస్తారు. వీరికి జీతధిత్యాలుంటాయి పరిశ్రమలు, విద్య, ఆరోగ్యం వీరీచేతుల్లో ఉంటాయి ఢిల్లీ ప్రజలకు మంత్రి వర పరిపాలన అంటుకట్టిన దరిమిలా జరిగిన పార్టీ కుట్రల, ఘర్షణ అంతరం ఘజాలాల్ సంగతు ఈమంత్రిల పరిపాలన రద్దుచేయాలని నూచించింది శ్రీ పంత్ జీ ఈకుట్ర

దాడుల్లో కొందరికి కుట్రమైన ఉద్యోగాలు దయచేయిస్తున్నారు. ఢిల్లీ పరిపాలక వర్గం బాధ్యత రహితంగా, సుస్థిరంగా ఉండబోతుంది. బాధ్యతలేని అధికారం ప్రమాదకరమైనది. ఏమైనా వ్యక్తి ఆరాధన లాభపాటి వ్యాపారమే!

కాంగ్రెసు బాంసపదాలండే ఢిల్లీనిద ముఖ్యంగా కాంగ్రెసు మీద విశిష్ట ప్రాబల్యానికి కారణాలేమిటో విచారణ చేయించాలి అసలు ఢిల్లీలో కాంగ్రెసు ఎందుకు వేలైన సుస్థిరం కాలేదో గ్రహించాలి.

కాంగ్రెసు ఉద్యమ ప్రారంభ దినాల నుండి ఢిల్లీకి ఏకైక ప్రతినిధులుగా చెలామణీ అయిన శ్రీ శ్రీ హకిం అబ్దుల్ ఖాన్, శ్రీ శ్రీ అసఫ్ అలీ, రాధారవన్ ఢిల్లీ కాంగ్రెసు నాయకత్వం వహించారు. శ్రీ శింకరాల్ కర్నాల్ నుండి, లాలాదేవీబంసు పానిపట్ నుండి, ప్రాఫెసర్ ఇందర్ జలంఝర్ నుండి, కృష్ణనాయక్ మలబార్ నుండి, శ్రీమతి సుభద్రాజోషీ పంజాబ్ నుండి కాందిశీకులుగా వచ్చారు. ఢిల్లీ రాష్ట్రపు ముగ్గురు మంత్రుల్లో ముఖ్యమంత్రి, మరొక మంత్రి ఢిల్లీవారు కానేకారు. ఢిల్లీ కాంగ్రెసు స్నేహితు డా॥ సుశీలామయ్యర్ లేడీ హాస్పిటల్ మెడికల్ కాలేజీలో చావినంత మాత్రం ఆమె ఢిల్లీ మునిషేహతుందా? వీరందరూ కాంగ్రెసు అండ మానుకుని ఢిల్లీ పాలకులై కూర్చున్నారు. కాంగ్రెసు అండ లేకపోతే ఎన్నికలలో వీరు డిహాజిట్ కూడా పోగొట్టుకుంటారు.

భారత పౌరులకు ఆస్తి హక్కులులేని కాశ్మీర్ నుండి విజయంచేసిన వ్యక్తి ముహమ్మద్ అహ్మద్ సోదరిస్తు నాయకుడు.

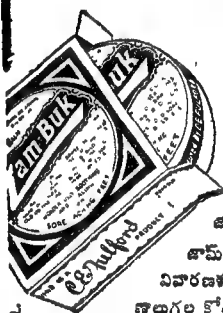
ధిల్లీ ప్రజలకు ప్రాతినిధ్యంవహించే మహా మహాలు ఇటువంటివాడు. వీరికి ప్రజాస్వామ్యంలో చిన్నమెత్తు నమ్మకం లేక పోయినా ఆ మాట పట్టుకుని ఊరేగుతారు.

ఎందుకంటే ఆ మాటమీద ప్రధానమంత్రికి ఎక్కిలేలేని మోజు. వీరికే గనక నిజంగా ప్రజాస్వామ్యం లో నమ్మకముంటే కాంగ్రెసునాయకత్వం వహించడానికి, పవపురు స్వీకరించడానికి ఢిల్లీ పౌరులనే తీసుకొని వుండేవారు. ఇప్పటి పరిస్థితి ఎలా ఉందయో అంటే, అంతర్జాతీయ కార్మిక సమావేశాల్లో భారతీయ కార్మికులకు సర్ ఆండ్రూ క్లౌ ప్రాతినిధ్యం వహించినట్లు ఉంది. ఈ "సర్ ఆండ్రూలు," "లేడీకాలు" ప్రజాస్వామ్యాన్ని గూర్చి, ఢిల్లీ ప్రజలకు కొత్త పరిపాలనా వ్యవస్థ విస్తారుచేయవలెనన్నట్లు వచ్చే నవంబర్ గూర్చి మాట్లాడక ఏం చేస్తారు? అధ్యుల సంఖ్యాపర చేతిలో అత్యధిక సంఖ్యాకులు యింతగా మోస పోయిన ఉదాహరణ మరొకటిలేను. ★

ఆ ఏనుగుగజ్జి
తలమీది చర్మవ్యాధి
లేకచిడుమును
జామ్-బుక్ తో నివారించండి

Zam-Buk

జామ్-బుక్ చర్మవ్యాధుల నివారణకు ప్రపంచంలో సర్వోత్కృష్టమైన మలామా. జామ్-బుక్ ఒకపుడు పుండ్లను మాన్పుతుంది; తీదను పోగొట్టుతుంది. జామ్-బుక్ చర్మం లోనికి ఇంకి, వ్యాధిగ్రస్తమైన చర్మం పొరలను చరిత్య మొనర్చి, చర్మానికి తిరిగి సత్వరం పొందర్యం. ఆరోగ్యం వేకూర్చుకుంది విషపుపుండ్లు, నోలు, నావుల నివారణకు. శ్రీమి కాటు విషాన్ని హరించుచు, ఒరిసి, అరిసి, పుండు వడిన పాదాల బాధోచకమనానికి, బాధానివారణకు కూడా జామ్-బుక్ అమృతంగా పనిచేస్తుంది.

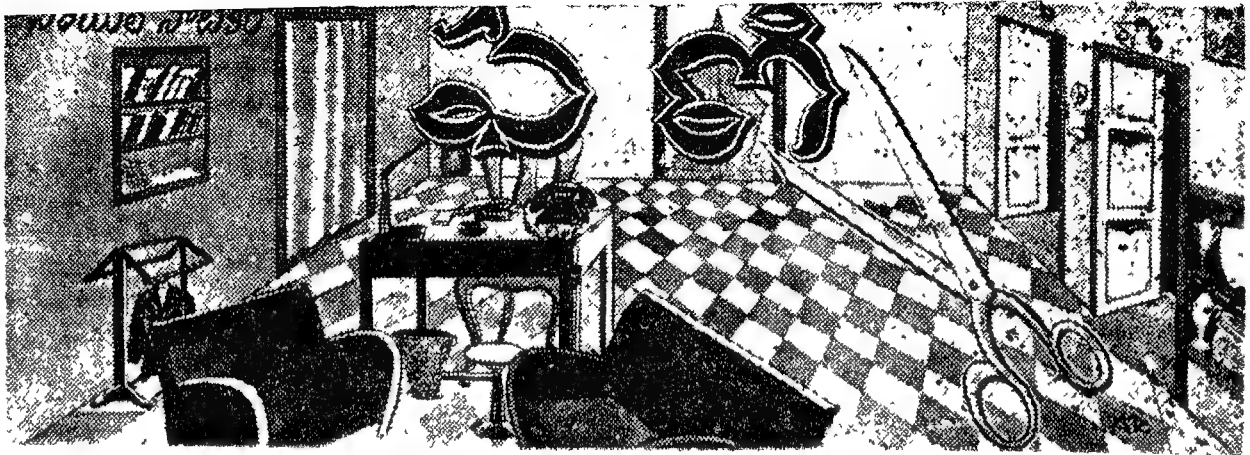
జామ్-బుక్ అమాంశమైన ఇతర బొషరవస్తువులతోపాటు, బాధా నివారణకీ, క్రొత్తచర్మాన్ని పుట్టించేకీ, ఇంకా ఇతర సునిశితంగా వైదోపేక్షకూడా చేస్తుంది.

జంతువులకొప్పు చెరలేదని హామీ కలది.

జామ్-బుక్ మీదగ్గర ఉండే ఎప్పుడీ మేలే.

మందుల వ్యాపారులందరివద్ద లభిస్తుంది.

సోల్ ఏజెంట్లు. వాదా డికింపెరి, రెం. నైంపునాయు విధి, ముది సు-రె.

రెండో ఆంకం తరువాయి

[మళ్ళీ రైటు ఫేడిన్ అవుతాయి. ఈలోగా సుమారు రెండుగంటలు గడిచాయి. పద్మ (వెనకటింగ్స్ అన్నీ ఆల్బం లో అరికించడం పూర్తి అయిపోయింది. ఆల్బం 'తేబిలు మీదనే తెరిచివుంది. దాని పక్కనే కొన్ని న్యూస్ పేపర్లు ముక్కలు, కత్తెర, పడి వున్నాయి. 'తేబులు కింద వేసుపేపర్లు కూడా న్యూస్ పేపర్ క తిరిగివున్నాయి' వింటి పోయి వుంది. పద్మ హ్యాండ్ బ్యాగ్ ఇంకా 'తేబులు మీదనే వుంది

రైటు ఫేడిన్ అయ్యేసరికి (తెరలేచి వుంది.) హాలులో ఓపక్క గోడకు తగిలించి వున్న తీర్థ్ వాట్ (ట్రాన్స్ ఫార్మర్ బల్బు మాత్రం వెలుగుతుంటుంది కొద్ది వెకనుల అవకాశంతో హాలు తలుపులో తాళం చెని చాలా నెయ్యడిగా తిప్పిన కేబుల్-తలుపు నెయ్యడిగా రెండింశులమేర మటుకు తెరుచు కుంటుంది. ఎవరో పొంచి వింటున్నట్టు - మగో నాలుగు వెకనుల తర్వాత తలుపు ఇంకొస్తోవుకుని గజపతి ప్రవేశిస్తాడు. గుమ్మం నే నిశ్శబ్దంగా నిలబడి మరొకొం చెం నేపు చెయ్యి వింటాడు. రెయిన్ కోటు, చేతులకి గ్లోవ్స్ వేసుకుని ఉన్నాడు. తాళంపట్టెపైకి తప్ప మరెం ండీ చివ్వడూ లేకుండా తలుపు వేస్తాడు. హాలు ముగ్గులోకివస్తూ మెడలోని నీల్స్ నేక్ ట్రై తీసి కొంచెం ఎడం ఎడంగా రెండుముట్ల వేస్తాడు.

గజపతి తోటవాకిలికి పోతూండగా 'టెలిఫోను మోగుతుంది. గజపతి ముందుకు పోయి తోటవాకిలి తెరలవెడక దాక్కుంటాడు. 'టెలిఫోను మళ్ళీ మోగుతుండగా పడకగదిలో రైటు వెలుగుతుంది. మరో

క్షణంలో పద్మ ■ గది తలుపు తెరుచుకుని నిద్ర కళ్ళతో బద్దకంగా హాల్లోకి వస్తుంది. బల్బు ఆ చివరకు

వెళ్లి తోట గుమ్మనికి వెన్నిచ్చి నుంచుని రిసీవర్ తీసుకుంటుంది]

పద్మ: హలో... (రెండు వెకండ్లు ఆగి ఇంకొంచెం విశ్రాంతి) హల్లో!

[తెరల్లోంచి నెయ్యడిగా ఇవతలకు వచ్చిన గజపతిని పద్మ గమనించలేదు నేక్ ట్రై రెండు చివర్లు చెకోచేతో పట్టుకుని వున్నాడు. పద్మ ఎడం చేతో రిసీవర్ పట్టు కునివుంది. కుడిచేతో ఫోనుమీద నొక్కు తుండగా గజపతి నేక్ ట్రైని ఆమె తలమీదగా విసిరి కంఠానికి తగిలించి తన నైపు లాక్కుంటాడు. గొంతులోనే అణగారి పోయిన మూలుగుతో పద్మచేతిలోని రిసీవర్ వదిలేస్తుంది. గజపతి ఆమెను తనదగ్గరకు లాక్కుని తన వక్ష స్థలంమీద ఆమె వీపు అన్ని గట్టిగా నేక్ ట్రై విగించి పీకనొక్క న్నాంటాడు. పద్మ నేక్ ట్రై పట్టుకుని పీకి అవతల పార్శ్వంగానికి ఊపిరి తిరగని ప్రయత్నం చేస్తోంది. ఇద్దరూ ఒక్కక్షణం వెనుకలాడుకుంటారు. గజపతి ఎడమ చేతో నేక్ ట్రైని ఆమె మెడమీదనుంచి చుట్టుతూండగా పద్మ హఠాత్తుగా అరిచి కభిముఖంగా తిరిగిపోతుంది. గజపతి ఆమెను వెనక్కు నెట్టుకుంటూపోయి 'తేబులుమీద ఆ చివరకు తోసి ఆమె తల 'తేబులుమీద ఆనించి నొక్కి నేక్ ట్రై విగిస్తాంటాడు. పద్మముఖం వికృతంగా సంకుచిస్తూ 'పేక్ష కులకు తలక్రిందులుగా కనిపిస్తుంది. నేక్ ట్రై గట్టిగాలాగి విగించే ప్రయత్నంలో గజపతి బాగా ఆమెమీదకు వారిపోయి వుంటాడు. పద్మ గిల్గిలాడిపోతుంది. ఆమె చేతులు అటూ యిటూ కొట్టుకోవడంలో కుడిచేయ్యి 'తేబులుమీద వున్న కత్తెరమీద పడుతుంది. వెంటనే పద్మ కత్తెర అందుకుని

కోసతో గజపతి వీపులో ఒక్కటే చాటు చాడునుంది. గజపతి దుర్బలంగా ఆమె మీదపడి నెయ్యడిగా 'తేబులు ■ చివరకు దొర్లి నేలకు తారి భయంకరంగా మారిగి వెల్లికిలా పడిపోతాడు. పద్మవంట్లో సత్తు అంతా ఉడిగిపోయి మరోక్షణం నేపు అల్లానే 'తేబులుమీద పడిపోయి వుంటుంది. తర్వాత ఎలాగో లేచి వూపిరికోసం కొట్టుకు లాడుతూ పడిపోకుండా నిలవొక్క కుంటుంది మెడకి చుట్టుకుపోయిన నేక్ ట్రై లాగి పార్శ్వం, గాని అది ఆమె బుజాల మీదనుంచి 'తేబులుమీద పడిపోతుంది. వెంటనే 'టెలిఫోను అందుకుని ఏదో మాట్లాడ బోతుంది, గాని గొంతు వెగలక మాటలు సరిగారావు]

[రిసీవర్లోంచి తీవ్రంగా 'హలో' అని ఫణి గొంతు వినిపిస్తుంది.]

ఫణి: హలో!

పద్మ: పోలీస్ - త్వరగా, పోలీస్ స్టేషను కావాలి—

ఫణి: పద్మా!

పద్మ: ఎవరయ్య? - ఎవర మాట్లాడేది?

ఫణి: పద్మా! నేను - నేను పద్మా - ఫణిని!

పద్మ: హయ్యూ! మీరా! ఏమండీ - త్వరగా రాండీ

ఫణి: ఏమిటి? ఏమైంది?

పద్మ: (మళ్ళీ భయం ముంచెత్తుకొచ్చి వణికిపోతూ) నే నిస్వరూ చెప్పలేను - తొందరగా ఇంటికి ■ చెయ్యండి - ప్లీజ్.

ఫణి: (చిరాకేసి) ఏమటే ■ గోడకకి సంకలేమిటో చెప్పరామా?

పద్మ: ఎవడోండి - ఎవడో నామీద పడి నా పీక సురిమెయ్యబోయాడు—

ఫణి: పారిపోయాడా?

పద్మ: లేదు - చచ్చిపో యాడు-వాడు చచ్చిపోయి పట్టున్నాడు ... ఏమండీ

మాతృక: ప్రెడరిక్ నాట్

అనుసరణ: ప్రఖ్య శ్రీరామమూర్తి

ప బి

ఏయడీ - వున్నారా లేరా అక్కడ మీరు?...
ఫణి : (నిర్దాంతుడై) పద్యా!?

పద్య : ఊ...
ఫణి : నే చెప్పేది జాగ్రత్తగా విను—
పద్య : చెప్పండి—

ఫణి : నీ చెప్తో నువ్వేదీ ముట్టుకోవదు.
ఒక్క నిమిషంలో వచ్చేస్తాను. ఏదీకూడా తాళవద్దు. తెలిసిందా?

పద్య : సరే.
ఫణి : ఏం ముట్టుకోవద్దు - ఎవర్నీ పిలవొద్దు - ఎవళ్లతోనూ ఏం మాట్లాడొద్దు.

పద్య : సరే - మీరుముకు—
ఫణి : ఎవర్నీ కేకయ్యవుగా?

పద్య : (భయం - కోపం) సరే శేండ్రి బాబూ - ముందు మీ రొచ్చేయ్యండి

[రికీవరు ఫోనుమీద పెట్టెనుండగా మళ్ళీ పద్యకు కంపం పుట్టకొచ్చి ఏడుస్తుంది. తూలుతూపోయి తోటనాకిరి తిలుపులు బోర్లగాతోసి అవకలకు వెళుంది. కొద్ది క్షణాలలో తిరిగి వచ్చేసరికి ఆమె బుజామీద నెక్కటై వుండదు. హాలులో పడివున్న కవాన్ని చూడంగానే హాలునాకిరి కేసి పరుగెత్తిపోయి, అగి, సోఫాలో కూలబడి మళ్ళీ వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తుంది. అంతిలోనే లేచి పడకగదిలోకి పరుగెత్తుకు

వెళ్ళి తలుపు వేసేకుంటుంది. కొద్దిక్షణాల అవకాశం...

ఎక్కడో చర్చిలో కొడుకున్న గంటలు దివిస్తాయి...మళ్ళీ కొద్ది క్షణాల అవకాశం...

దెబ్బ పిధిగేటు దిబ్బాల్ని తెగచుకున్న కిట్టు చప్పుడు - వరండాలో పరుగెత్తుకొస్తున్న అడుగుల చప్పుడు - తాళంలో చెవిపెట్టి తిప్పిన కబ్బం-హాలుతలుపు తెరుచుకుంటుంది.

ఫణిలోపరికొచ్చి గోడ బ్రాకెట్ లైట్ వేసి హాలంతా కలయజూస్తాడు. నేలమీద పడివున్న కవంకేసి. శేబులుమీద హాండ్ బ్యాగ్ కేసి. మళ్ళీ కవంకేసి చూస్తాడు. తిలుపుకు పున్న తాళంచెవి తిరిగి తన మేర్వాణీశేబులో వేసకుంటాడు. నెమ్మదిగా తిలుపు చూసేసి రెండో బ్రాకెట్ లైట్ కూడా వేస్తాడు. గజపతిని సమీపించి ఎలా దిచ్చి పోయాడా అని పరిశీలించి చూస్తూ కవాన్ని కొద్దిగా దొంగిస్తాడు. ఫిల్చుమీద బాగా దిగబడిపోయిన కత్తెర కనిపిస్తుంది. తన చేతుల కమైనా రక్తం అయిందేమో చూచుకుని పడకగదికేసిచూసి, గజపతి శేబులు వెనుకు తాడు తాళం చెవికోసం. కాని అది దొరకదు. పడక గదిలో చప్పుడు-ఫణి లేచి నిలబడతాడు. పడకగది తిలుపులు తెరిచి పద్య

అతన్ని చూసి పరుగెత్తుకుంటూవచ్చి అతన్ని కావలించుకుని ఏడుస్తుంది]

ఫణి : (ఆమెని సముదాయస్తూ) మరేం ఘరవాలేదు-నే వచ్చాగా - వూరుకో... వూరుకోమరి...ఏం జరిగిందనలు?

[భయపడ్డ పసిపిల్లలా పద్య అతన్ని ఇంకా గట్టిగా కాగలించుకుంటుంది. ఆమె ముఖం కనిపించేట్లు ఫణి గడ్డం పట్టుకు కొద్దిగా ఎత్తుతాడు]

పద్య : నా మెడ చుట్టూ ఏదో చుట్టాడు...రిబ్బనులా-సన్నగా—

ఫణి : రిబ్బనా?...ఏదీ నన్ను చూడనీ- ఆమె కంఠం పట్టుకుచూస్తాడు. పద్య బా:తో ముఖం అటు తిప్పుకుంటుంది]

డాక్టర్ని పిలవనా?

పద్య : (అంటానిక్కుడా భయమేసి) వాడు....వాడు-దిచ్చిపోయాడండీ:—

ఫణి : (కవంకేసిచూసి) అవును. కింద పడినప్పుడు కత్తెర బాగా దిగబడిపోయి వుంటుంది.

[పద్య చూడలేక గబ్బాల్ని అటు తిరిగి మొహం చేతుల్లో కప్పకుని వెక్కి వెక్కి యేడుస్తుంది.]

ఇప్పుడే వస్తానుండు పద్యా!

[గబగబా పడకగదిలోకి వెళ్తాడు. పద్య చేస్తున్న తలపట్టుకు ఒత్తుకుంటుంది. కళ్ళు తుడుచుకుని ఇటు తిరిగి హాలంతా కలయజూసి శేబులుమీదవున్న హాండ్ బ్యాగ్ చూసి అంగుకుని తెరిచి దేవికోసమే వెతుకుతూంటుంది.

ఫణి పడకగదిలోంచి దుప్పటి ఒకటి తీసుకుని హాల్లోకివచ్చి పద్య చేస్తున్న పని చూసి ఖటిక్కిన అగిపోతాడు.]

ఏమిటది? ఏమిటి వెనుకుతున్నావ?

పద్య : (అస్పిరిన్ బెళ్ళి బైటికేతీసి) తల బద్దలు కొట్టుకుపోతోంది-కానినినీళ్లు తెచ్చి పెట్టండి.

[హాండ్ బ్యాగ్ మళ్ళీ శేబులుమీద పడేస్తుంది. ఫణి వంటయింట్లోంచి గ్లాసుతో నీళ్ళు తెచ్చియిస్తాడు. పద్య మాత్రం వేసుకుని నీళ్ళు తాగుతుంది. ఫణి తిను తెచ్చిన దుప్పటి గజపతిమీద కప్పతాడు.]

పద్య : ఆ తిలుపు వేసేయ్యండి.

ఫణి : ఊ-హూ-హాలీసు లో చెప్పాకా మనం ఏమీ ముట్టుకోరాదు. (తెరిచివున్న తోట తిలుపుల కేసిచూస్తూ) గడియ బద్దలుకొట్టుకువచ్చి వుందారీ! (హాలంతా ఓసారి కలయజూసి) ఏం ఎత్తుకు పోవాలని వచ్చాడో! (వెండి కప్పులు, పీట్లల వంక చూసి) వాటికోసమై వుంటుంది!

పద్య : వాలీసు లెప్పడొస్తావా?

ఫణి : (ఉరిక్కిపడి) పిలిచావా వాణ్ణి నప్పుడే?

కేకలను కేక సౌందర్యాన్ని కాపాడు బావరము.

కేశవర్ధని ని

ఉదయాన్నే ఉపయోగించుటచే ముందును బాగా ట్రి దిని మంతా ప్రకౌళవంతముగా ఉంచును. పనితనంనుంచి వాడి జీవితమంతా కేకసౌందర్యం పొందింది. యిక తలలో దురద పుట్టదు. కేకలు రాలవు. అకాలంలో నెరియుటచూచి, కేకములకు ఆరోగ్యం చేకూర్చుండి. కేశవర్ధనితో కేకముండు పుట్టిచెయ్యండి. కేకబురతము. సువాసనకు పొంపూ వాడండి.

కేశవర్ధని అ. 14; సుంపూ అ. 14; బాఫ్టీజి అదనం. అన్నిచోట్లా లభించును

కేశవర్ధని ప్రాడక్సు. కోయంబత్తూరు.

నేషనల్ సేల్సు & సర్విసెస్ సదరకారిమిటెడ్. చికింగ్ హాంపేట, బెంబాడ No 2

పద్మ : లేంజ్ ఎవర్నీ పిలవొద్దన్నాడుగా మీరు వెంటనే పిలవడం మంచిదేమో.

ఫణి : అవును వెంటనే పిలుస్తాను.

పద్మ : బాబోచ్చి అడిగి లేచి చెప్పాలా ఎలా చెప్పాలా...

ఫణి : ఇప్పుడేం చెప్పక్కర్లేదు. నవ్వు ముందు కాస్త నిద్రించాలి. బాల్కనీ కావాలిందంతా నే చెప్తారే.

పద్మ : అది కాదూ—

ఫణి : విడికాదు పద్మా-ముందు నవ్వు కాస్తేపు నిద్రిచు. ఈ గొడవంతా కాస్తేపు మర్చిపో... ఊ-పద-

[పడకగదికి పద్మని నెత్తుదిగా నెట్టు తాడు. పద్మ గుమ్మం దాకా వెళ్లి వెంకిలి తిరుగుతుంది]

పద్మ : అవునూ—

ఫణి : ఏమిటి ?

పద్మ : మీ రెండుకు నా కిందాక ఫోన్ చేశారు?

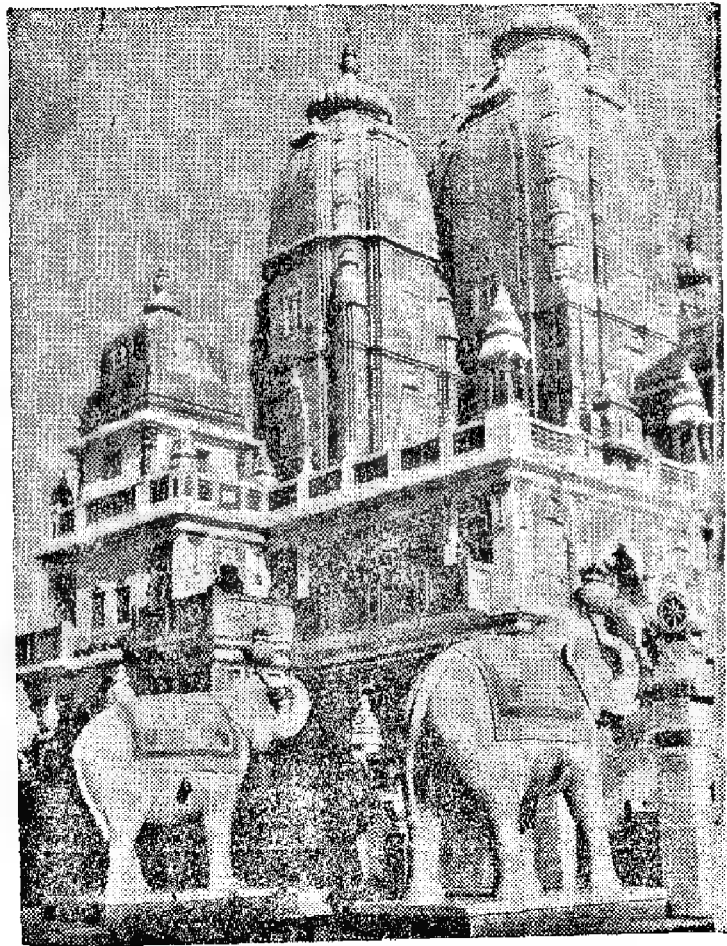
[ఫణి తెలబోయి జవాబు చెప్పేముందు ఆమెకని కనీసం మూడు సెకనుల సేపు చూస్తాడు]

ఫణి : ఆ...? ఆ... పారీ—తిర్వాత చెప్తారేగాని ఆసంగతి—(విషయం చూస్తున్నా) వాడు - విమిటి - రిబ్బనా నీ మెడమట్టా విగించాడన్నా—

పద్మ : రిబ్బన అయితేందాలి-లేకపోతే అలాంటిదే ఏ గుడ్డపీలికో మరి-ఇక్కడ లేదా అది ?

ఫణి : (చుట్టూచూస్తూ) లేదు.. ఏనా కనిపించక ఎక్కడికి పోతుందిలే ఊ ఇవా నువ్వెళ్లి పడుకో. నేను పోలీసులకి ఫోను చేస్తాను.

[పద్మ లోపలకు వెళ్లి తలుపు వేసుకుంటుంది ఫణి గజపతి దగ్గరకు వెళ్లి, చుప్పటి తొలగించి, మళ్ళీ తాళం చెవిలోసం జేబులు వెదుకుతాడు చివరికి జేబులో అది దొరుకుతుంది. అదితీసి పెద్దభారం దిగివట్టు నిట్టూర్చి జేబులుమీదనుండి బ్యాగ్ లోంచిజవసర్నీ తీసి అంగులలో ఆతాళం చెవి (గుడిచి) బ్యాగ్ లోకాపెట్టి పోండ్ బ్యాగ్ నుండి మళ్ళీ జేబులుమీద పెట్టుతాడు మళ్ళీ కిం దగ్గరకు వచ్చి మోకరిల్లి తింజేబులోంచి పెద్ద పద్మ తీసి అంగులలోంచి, చేతిగుడ్డ అడ్డం పెట్టుకుని, (కింకరం పద్మకు రాసిస) వుత్తరం తీసి గజపతి జేబులోదోపి, చుప్పటి కింమీద కప్పేస్తాడు గది అంతా మళ్ళీ ఓసారి కలయజూస్తాడు. చివరికి తొట్ల గుమ్మం అవతలికి వెళ్తాడు వంగి, నేలమీద నుంచి నీవో తీసి మళ్ళీ గదిలోకి వస్తాడు. గెండు చేతులతో గజపతి నోకై రెండు చివరూ పట్టుకుని వున్నాడు. అలాదవా త్రూర్చుకంగా పద్మ అలిక దారాల బుట్ట కిగిరికి పోయి అందులో వెతికి రెండు

ధీల్ల లో విద్వా మందిరం

—భాటో : వి. కేశవరెడ్డి

రిబ్బను తీసి టైలో పోచ్చి చూస్తాడు చివరికి ఆరిబ్బను కలిపి నోకైకి వున్నట్లే గెండు చుట్టవేసి జేబులు కింద పడేసి, తెలిజేబులో పెట్టుకుంటాడు. ఫణి ముఖం సంక్లిష్ట పితో ప్రకాశికంగా వికసిస్తుంది చిరునవ్వుతో మరోసారి హేలంతా పర్యాయం కించి పడకగదివై పోక సారిచూసి ఫోను రిసీవరు మీది నంబరు డయల్ చేస్తూంటాడు. ఇంతలో పద్మ పడకగది తలుపు తెరుచుకుని అక్కటాంటే అడుగుతుంది—

పద్మ : కింకరం ఎడండ్ ?

ఫణి : (ఉత్కింపవతాడు - అంతలోనే నట్టుకుని) ఆ? ఓ అతిన్ని బాల్ల రూముకి వెళ్లి పోతున్నాను. వాల్లో-ఆఫ్ రేటర్ - ఆ-ఫైరెత్ బాద్ పోలీస్ స్టేషను కావాలి-తిర్వరగా...

పద్మ : అతనికి చెప్పారా ఈ సంగతి ?

ఫణి : లేదు-అస లేంజరిగిందో నాకు సరిగా తెలుపడం అందుకుని నాకు వంట్లో

యేంబాగాలేదని చెప్పివచ్చేకాను...అప్పు-నిన్ను కాస్తేపు విక్రాంతి—

[పద్మ లోపలకు వెళ్లి తలుపు వేసుకుంటుంది. రిసీవరులోంచి పోలీసు కలెక్టర్ కు వినిపిస్తుంది—]

పోలీస్ : ఫోనాబాద్ పోలీస్ స్టేషన్ ఫణి : పోలీస్ ? ఇక్కడ చాలా వాడూ పైవ సంఘటన ఒకటి జరిగిందండీ...

[తెల్లు ఫేడౌట్]

* * *
[తెల్లు ఫేడౌట్ అవుతాయి]

(గుర్రవారంఉదయం-సుమారు 10 గంటల సమయం. తెరలపక్కలకు లాగివున్నాయి. బైట ఎండకాస్తోంది వేసువేసు బుట్ట బారీచేయబడింది గజపతి కవాన్ని తీసుకు వెళ్లిపోయాడుగాని అతన్ని కప్పేవ చుప్పటి సగానికి మడచిపెట్టి అతను పడిన స్థలంలో రక్తపువ్వు కప్పేతుందిహోసం పడేసి

భలే బాగుంది, నాన్నా!

అవును, ఈ పిల్లవాడు నంకోషముగా ఉన్నాడు. వాని కండ్లి ఎల్లప్పుడూ జాస్మిన్ బేబీ పౌడరు కొనుసు. అది మెత్తగా, చల్లగా ఉంది ఆ బ్రేక చర్మమునకు ఎంతో హాయి నిచ్చును!

Johnson's
TRADE MARK

జాస్మిన్ బేబీ పౌడరు

ఉచితము

పిల్లల సంరక్షణను గురించిన ఉచిత యింగ్లీషు పుస్తకము కావాలని వ్రాయండి. దీనితో కల్గి తెలుగులో ఉపయోగపడే విషయములు ఎన్నో ఉన్నాయి.

జాస్మిన్ & జాస్మిన్

వి. టి. బాక్స్ 1976, దివార్డ్ మెండ్ 22 టి.

★ ప ణి ★

వుంచబడింది. టేబులుమీద కాఫీ కప్పు, సాసరు వున్నాయి.

తెరలేచేసరికి పద్మ సోఫాలో కూలబడి వుంటుంది. రాత్రింతా నిద్రలేనట్లుంది - మనిషి సగమెపోయినట్లు కనిపిస్తోంది.

ఫణి నేకటై కట్టుకుంటూ పడకగది లోంచి వస్తాడు.)

ఫణి: చూశావా - ఆ కాఫీ ఇంకా ఆలాగే వుంచేశావ్ - తాగు పద్మా.

పద్మ: నా కొద్దిండీ

[ఫణి కాస్త విసురుతో ఆ మెవంక చూస్తాడు.]

ఫణి: నువ్వు గొడవ ను రేపు పోవా లి పద్మా అనవసరంగా బాధపడి ఏం ప్రయోజనం?

పద్మ: ఎంత పొద్దినుకున్నా కళ్ళిగ్లటి నట్టుంది! అబ్బ-ఎంత దారుణం - తిలుచుకుంటే కళ్లు తిరిగిపోతున్నాయి.

ఫణి: ఇంకా ఎయం-ఆ సార్లెంటన్నట్టు పక్కన కత్తెర లేకపోతే కావ్యతంగా కన్ను మూసిదానివి!

పద్మ: ఈ హత్యాపాతకంకంటే అదే మేలనిపిస్తోంది!

ఫణి: ఏ పద్మా—!

పద్మ: నే నీమేల భరించలేనండీ,

ఫణి: ఏం భరిచాలేను పద్మా నువ్వు చేసిందాంట్లో లా ప్రకారం కూడా ఏం తప్పు చేరు. ఆత్మరక్షణకోసం చెయ్యాలి వచ్చింది. అంతే! రాత్రి పోలీసులు కూడా నీ పైర్యానికీ. సమయమూ రైకి ఎంత మెచ్చుకున్నారనుకున్నావ్!

పద్మ: ఇంకేమన్నార వాళ్ళు?

ఫణి: ఏం ఫంది అంటానికి-ఇలా వాకిలి అంతా తిప్పి చూపించాను ఇహ మీ అవసరం ఏం వుండదు. మీరల్ని పడుకోండి. మాకు చాలా పనివుంటుందన్నారు. అన్నదే చాలని నేనూ వెళ్ళిపడకున్నాను.

పద్మ: అవును మీకు బాగానే నిద్ర పట్టింది... [ఒక్కక్షణం నిశ్శబ్దం]

ఫణి: అన్నట్టు పడ్డాయ్—

పద్మ: అసలు రాత్రి మీరు—

[ఇద్దరూ ఒక్కసారిగా]

ఫణి: ఏమిటి?

పద్మ: మీ కేమిటి చెప్పబోయారు?

ఫణి: ఏంటేను—నుల్సీ నే మరేవుతా నేమో నువ్వు పోలీసుల్ని వెంటనే ఎందుకు పిలవలేదని అడిగాడు రాత్రి సార్లెంటు.

పద్మ: ఎలా? మీరున్నారాయ్ ఫాను మీద—!

ఫణి: అదే—నేను ఫాను చేస్తాననుకుని నువ్వు చెయ్యలేదని చెప్పాను.

పద్మ: అసలు మీ రొచ్చేదాకా ఎవరితోనూ మాట్లాడవద్దని మీరు చెప్పారుగదండీ!

ఫణి : అవును. నీ కంకారు విని నాకూ కంకారె లింది. అసలు నువ్వేం మాట్లాడుతున్నావో నాకర్థం కాలేదు. అంకుకని ఇక్కడకొచ్చి సంగలేమిటో తెలుసుకుని ఘోష చేద్దామనుకున్నాను

పద్మ : అమాతే చెప్పొచ్చుగా వాళ్ళికి. ఫణి : చెప్పాలే. నేనలాగే చెప్పాను. జరిగిందే అంతగా అసలు!

[తలుపు తట్టిన చప్పుడు]

■ వచ్చింది శింకరం అనుకుంటాను.

తలుపుతెరిచి పద్మా, నే నిష్క్రమణి వస్తాను.

[అంటూ పడకగదిలోకి వెళ్ళాడు. పద్మ లేచి వెళ్ళి హాలు తలుపు తెరుస్తుంది.

డిటెక్టివ్ ఇన్ స్పెక్టర్ జాఫర్ బైట నిలబడివున్నాడు.]

జాఫర్ : (ట్రాపీటీస్తూ) నమస్తే శ్రీమతీ!

పద్మ : (గుండెలు ఒక్కసారి నోట్లోకి వస్తాయి) ఓహో ననుస్తే.

జా : పద్మావతిదేవిగారు మీ రే న నుకుంటాను.

పద్మ : ఆ...అవును...

జా : నేను డిటెక్టివ్ ఇన్ స్పెక్టర్ని—

పద్మ : లోపలకు రండి... (గాభిరాగా)

వారిలో చెప్తాను మీరొచ్చారని...

జా : ఓ.

[పద్మ ఫణిగదిలోకి వెళ్ళింది. ఇన్ స్పెక్టర్ గుట్టా పీ ఎక్కువ తిగిలిద్దామని అని చుట్టూ చూసి కోట్ రాకకు తగిలిస్తాడు. హాలు మధ్య దాకొచ్చి చుట్టూ కలయజూస్తాడు. దున్నటి, కిటికీ, డైనింగ్ హాలు పడకగది గుమ్మం ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా అన్నిటికంకా క్రిగంట చూస్తాడు కాస్తేపు. మళ్ళీ గది అంతా కలయజూస్తాడు ఈసారి పద్మ అలికదారాల బుడిమిద పడుతుంది అతని దృష్టి పడకగదిలోంచి ఫణి, పద్మ వస్తారు]

ఫణి : గుడ్ మార్నింగ్

జా : గుడ్ మార్నింగ్ సార్. నేను ఈ డివిజను సి. ఐ. డి ఇన్ స్పెక్టర్ని. నాపేరు జాఫర్. రాత్రి ఇక్కడకు వచ్చాగాని నే వచ్చేసరికి మీరు నిద్రపోయారు.

ఫణి : ఓ-అలాగా. కానీ.. మ రి పోర్టుతా రాత్రి మీసార్థంబు కిచ్చేకాం...

జా : ఆ - అవును. అని రిపోర్టుకూడా నేమాతాననకోండి ఐనా కోన్ని విషయాలు సరాసరి మీనుంచి తెలుసుకోవాలనివచ్చాను. మా సార్థంబు మీతో ఆలేసేపు మాట్లాడలేదు. (గబిక్కిన పద్మవెపు తిరిగి) కదండీ?

పద్మ : అవును... నేను...

ఫణి : గాత్రంతా ఆనకతో చాలా బాధ పడిందిలేండి

జా : అవునుపాపం very nasty shock.

[పద్మ ఇప్పుడు చాలా కంకారుగా వుంది. నేలమీదపడివున్న దుప్పటి వైపు తిరిగి దానివంక ఓక్షణం చూస్తుంది.

తర్వాత నెమ్మదిగా సోఫా దగ్గరకు వెళ్ళి అందులో కూర్చుని కణతలు ఒత్తుకుంటుంది]

ఫణి : అసలు వాడు రాత్రి ఇంట్లోకి ఎలా ప్రవేశించాడో ఏమిటో మాకేం అంతపట్టకుండా వుండండి.

జా : ఓ... అసలు సరుయానికి మీరిక్కడ లేరటగా!

ఫణి : అవును. నేనువల్ తియేటర్ లో నాటకం ఒకటుంటేనూ అది చూడటానికి వెళ్ళాం నేనూ ఇంకో ఫ్రండ్లూనూ

జా : ఇక్కడికి దగ్గరేకదూ నేనువల్ తియేటర్?

ఫణి : అదే దగ్గర-రెండు ఫరాంగులు పెనే వుంటుంది. తమాషా చూడండి-సరిగా అప్పుడే పద్మకి నేను ఘోష చేస్తున్నా!

జా : అవునట అప్పుడు టైం ఎంతయిందో?

ఫణి : అప్పుడా...!...సారీ నే చెప్పలేను

జా : మీరేమైనా చెప్పగలరా?

పద్మ : ఓ హు-

జా : (ఫణితో) మీరు పోలీస్ సేవనుకు రిపోర్టు చేసినప్పుడు సరిగా 11-12 అయింది.

ఫణి : ఓహో... ఐతే... అంతకుముందే-పదినిముసాలు-పావు గంట క్రితం జరిగి వుండొచ్చు. అన్నిట్లు-నిలబడేవున్నారే? కూర్చోండి

[ఇన్ స్పెక్టరు సోఫాలో కూర్చుంటాడు. ఫణి, పద్మ తమకుదగ్గరగావున్న కుర్చీల్లో-ఇన్ స్పెక్టరుకి ఇద్దరు చెరోపక్కగా-కూర్చుంటారు]

జా : (కూర్చుంటూ) థాంక్స్.

ఫణి : వాడుఎవడో ఏమైనా తెలిసిందా?

జా : అతనివన, అదీ కనుక్కున్నాం కాని అతనిపేరులోనే చాలా గందరగోళంగావుంది చాలా పేర్లు వున్నట్లున్నాయి మనిషికి. (హఠాత్తుగా పద్మవైపు తిరిగి) మీరతన్ని అంతకుముందెప్పుడైనా యెరుగుకురా?

పద్మ : (అయోమయమై) ఆ? అయో, లేదు-

[ఇన్ స్పెక్టరు జేబులోంచి నోటుబుక్కు తీసి అందులోంచి రెండు వేర్వేరు సెజుల ఫోటోల తీసి ఆమెకు ఒకదాని తర్వాత ఒకటి అందిస్తాడు. ఆమె మాసి అతనికి తిరిగి ఇచ్చేస్తున్నంతసేపూ ఇన్ స్పెక్టరు ఆమెవంకే పరిశీలనగా చూస్తుంటాడు.]

ఇతనే... అతినా?

జా : అవును. గుర్తుపట్టారా అతన్ని?

పద్మ : లేదు. అసలు అతన్ని నేనెప్పుడూ చూసి యెరుగను!

జా : రాత్రి?

పద్మ : ఓ హు. అసలేను వెనకపాటుగా వచ్చి కలియబడ్డాడు. అదిగాక గది చీకటిగా వుంది. అసలు నాకు కనిపించ నేలేదను!

తెల్లవెంట్రుక లుండవు

(GOVT REGD).

రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు. అది తాత్కాలికము మా సువాసన "మన మోహిని హీర్ ఆయిర్" అనేక వనమూలికలతో అయ్యున్నది వర్షంలో తయారైనది 80సం||ల ఎయిస్సువరకు వెండుకలను వర్షా వుండును. ఇదిగాక మెదడుకు దల్లదనము ఏర్పడును. ఉన్మాదము, తలనొప్పి వగైరా జబ్బుల రావీయదు. "జ్ఞానక క్రి"ని కంటిచూపును స్పృధిచేయును. కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక పీసా రు. 5-0 0; 3 పీసాలు రు. 12 0-0 వగము నెరసివుంటే ఒక పీసా రు. 8-0-0. 3 పీసాలు రు. 15/- పూర్తిగా నెరసివుంటే ఒక పీసా రు. 7/- అ 3 పీసాలు రు. 18/- య. Guarantee Supplied on Special request. GENERAL LABORATORIES, (P. W) P. O. Rajdhanwar (H. Bhag).

కలవరపడు స్త్రీలకు

"కుమారి" (మాతలు) మదనకండి మి. ఆ. గ్వం క్రించును దింత అనవనరం వెం (సాదా) రు. 3/- (వెషర్) 5/- (ఎస్ట్రాగ్ స్పెషల్) 8/- హా సేటి ప్యాకింగ్ ప్రత్యేకం

Mrs. P. Deves, F.D.S. (AP) Calcutta 40. స్థానికము: Indo Medical supplies No. 3 Pauliappan st. Seven wells Madras - 1

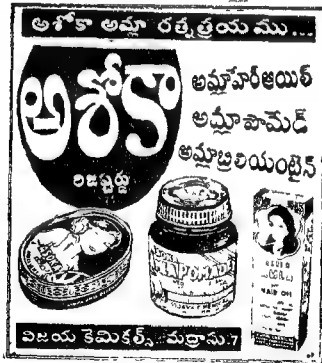
శ్రీకాఫ్
దగ్గు, ఉబ్బసములకు
తివ్వేషధము
శ్రీవత్స కైమికల్స్ & డ్రగ్స్
అమిటెడ్, మద్రాసు-30

బిల్లి
మేవాపాడి సమస్త
చిర్మివ్యాధులకు
అమోఘ చికిత్స
క్యెటలాగునెలవో వివిధం
డ్ర. వి. రెడ్డి & బాసరాత్తమ్మ
బజ్జిగిరి గావాలపురం
మార్కెట్ వద్ద

నారసింహ లేహ్యము

అంగారకో చేరినది. మేహము వికృత, విపక్వమైన వగైరా హరించి ఇందు క్రిమ్యుల కల్గింపును. 20కు దప్పిరు, 3-4-0 పోస్టేజీ ఆ 1-1-0 పి. పి. పి. అండ్ కో, (ఆయుర్వేద వమాణం) పెరిదేపి (పోను) — నెల్లూరుజిల్లా

కృష్ణావేబరేటర్, బెజవాడ

★ ప బి ★

జా : (మర్యాదగా నవ్వుతూ) మొగట్ట మీరు అరిస్తే పన్నుదా మూడేదన్నాడు. మరి - రాత్రి కూడా అరిస్తే మానే పుంజక పోతే అంతకు ముందు అరిస్తే మానేంది లేదీ ఎలా చెప్పకలది?

పద్మ : (గంధ్రగోపదే) నాకేం అర్థం కావటంలేదు...

జా : (నవ్వుతూ) పోనీలేండి ఫరవా లేదు. (ఫణిగో) పోనీ మీ రెప్పుడైతే నా చూడరా అరిస్తే?

ఫణి : లేదుసార్...

[ఇన్ స్పెక్టర్ ఫణికి ఒక ఫోటో గ్రాఫ్ అందిస్తాడు]

(చూచి తిరిగి ఇచ్చేస్తూ) ఉహూ...

[ఇన్ స్పెక్టరు మరోటి అందిస్తాడు. అది కూడా చూచి—]

సోసార్. (తిరిగి ఇవ్వబోతూ అంతలోనే వెనక్కులాక్కుని ఇంకోసారి పరిశీలనగా చూసి) ఆ...

జా : యస్?

ఫణి : (ఆతృప్త్యవంత) అర - మకాలేజీ మేట్ ఒకడు అమ్మ ఇంకాగే పుంటాడండీ!... కాని నే నెరిగిన నితనికి మీసం పుండేదికాదు మరి....

జా : అరివి చేతుటికి?

ఫణి : (ఆలోచించి) సారీ, సార్... ఇప్పటి సంగతా? నేను కాలేజీ మానేసే పదిహేనేళ్ళయింది.

జా : అరివి పేరు గజపతా?

ఫణి : నో.

జా : బాబూ రావా?

ఫణి : ఉహూ—

జా : పోనీ... రవీంద్రం కావచ్చువా?

ఫణి : ఉహూ - ఆ? రవీంద్రమా? ఉండుండీ... రవీంద్రం... యస్. దట్టిట్.

[గోడకి తగిలిందివున్న ఫోటో ఇన్ స్పెక్టరు దగ్గరకు వీసుకోస్తాడు]

ఇదిగో చూడండి, ఈ ఫస్ ఓల్డ్ బాయిస్ మీటింగ్ నాకు తీయించుకున్న ఫోటోయింది. ఇదిగో!... అర ఆక్స్ ఫర్మం ఇది నే -

జా : అరిన్ని మీరు బాగా యెరుగుదురా?

ఫణి : లేదు - నా కంటే నీవీయరు.

జా : అప్పట్నుంచి ఎప్పుడైతే నా కలుసుకున్నారా అరిన్ని?

ఫణి : ఉహూ... ఆ - ఆ మాటంటే జ్ఞాపక మొస్తోంది... కలుసు కోవడమంటూ లేదుగాని - మర్యాదగోసారి చూకాను - చూరంనుంచి. అంతే.

జా : ఎప్పుడె?

ఫణి : అవును జోయేదాడి, ఏ వారైతే నేనువలూ పండీ... కానినాదా?...

ఆ - అక్కడే. చాలాకొత్తగాకనిపించాడుగాని కొన్నేపాగా మళ్ళీ అటు తిరిగి మానేపరికి లేడు.

[ఒక్కక్షణం ఆనకాకం. ఇన్ స్పెక్టరు లేస్తూ పద్మవైపు తిరిగి అంటాడు—]

జా : సరే - రాత్రి సరిగ్గా ఏం జరిగిందో ఓసారి చూపిస్తారా?

[పద్మ భీరవంక చూస్తుంది]

ఫణి : చూపించు పద్మా, పోలీసులకి మనం చేతనైసరికి నాయం చేసి తీరాలి.

[పద్మను చెయ్యిపట్టుకు లేచిస్తాడు. పద్మ చూట్టాడుతూ పడకగది దగ్గరకు, మళ్ళీ పోఫాదగ్గరకు, ఫోను చెక్కి పడిచి చూపుతుంది.]

పద్మ : ఫోను మోకేసరికి నే నడుకుని వున్నాను. వెంటనే లేచి ఇక్కడికి వచ్చాను.

జా : వచ్చి ఈ గదిలో లెటు చేశారా?

పద్మ : లేదు. ఆ గదిలో లెటు చేసుకున్నాను.

జా : సరిగ్గా మీ గెక్కడ నిలబడి వున్నారో చూపండి.

[పద్మ రాత్రిలోనే లేచులు వెనక్కు వచ్చి తొలవాకొనినపు సంగతిపై పెట్టి నిలబడుతుంది.]

పద్మ : ఇక్కడ నుంచు నిరీక్షణ అవును.

జా : ఆరుమూసికి వెన్నిచ్చి నిలబడ్డారా? పద్మ : అవును.

జా : ఎందుకని?

పద్మ : ఎందుకంటే - ?

[ఇన్ స్పెక్టరు లేచిలుముందు ఆరుమూసికి ఎదురుగా నిలబడతాడు]

జా : అహూ - ఆలా చూస్తుంటే ఎందుకనెళ్ళాలి. మామూలుగా సరాసరి ఇక్కడి కొచ్చి ఫోను తీసుకోవచ్చుగా!

[అంటూ కుడిచేత్తో రిసెప్షన్ యెత్తి మళ్ళీ దిండుతాడు]

ఫణి : మీర నేకాంటో అర్థం లేకపోలేదుగాని - రాత్రి ఆమె ఎలా నుంచున్నదీ ఆమెకి తెలీదంటారా?

జా : మీరు ఒక్కక్షణం ఆగండి, ప్లీజ్ ! పద్మ : నేనెప్పుడూ ఇక్కడ నుంచునే ఫోను ఆవ్వరుచేస్తాను.

జా : ఎందుకని?

పద్మ : ఏదైనా మెస్సేజ్ తీసుకోవాల్సి వస్తే ఇలా ఎడం చేత్తో ఫోను పట్టుకుని కుడిచేత్తో రాసుకోవచ్చుగదా! నాకదో అలవాటు!

జా : ఐసీ, ఆల్ రైట్. తరవాత?

—ఇంకా ఉంది

★ క్రిరి తెరల మాటన ★

రాధ పుత్రరం వాసుకుంటున్నదల్లా తలతి చూసింది తన ఎగురుగా కూర్చున్న విడ వంక. అవిడ ఏవో ఇంగ్లీషు మేగజైను క్రిద్దగా చగువుతోంది. ఎక్కడో చూసిన మొహంలా వుండే, అనుకుంది రాధ. కానీ ఎంతసేపు ఆలోచించినా జ్ఞాపకం రాక, విసుగుపట్టి గురీ పుత్రరం వాసుడం మొదలెట్టింది చెవులు బద్దలయ్యేలా వినిపించిన 'కే నేనీ నాన ఇంజనీ' కూకి పులిక్కి పడి, గడియారం చూసుకుంది రాధ.

నైజాంబండికి యింకా మూడున్నర గంటల వ్యవధివుంది. రాధ ఎగురుగా కూర్చున్నా విడ ఎట్టగా, కుదిమట్టంగా వుంది. అవిడకూడా రాధవంక ఓమాటు చూసి తల వంచుకుని మేగజైను చదవడంలో విసుక్కు రాలెంది.

సెకండుక్లాసు వెయిటింగ్ రూం అంతా గందరగోళంగా వుంది. ఈగురుగాలికి తలుపులు, లైటు అన్నీ కదులుతున్నాయి 'ఎవో మని ఏవో పడిన చప్పుడికి' కాండుటేబిలు ప్రక్కవ కూర్చున్న యిద్దరూ తలతి చూశారు. బల్బుమీది ప్రతిక ఒకటి గాలికిపోగిరి, యిద్దరికీ మధ్యగా పడింది. రాధ వంకబోయింది దాన్ని తీర్చామని కానీ ఆ రెండో అవిడ కూడా వంగడంబట్టి తాను లేచింది. అవిడ కూడా అదేసమయంలో రాధ తీర్చుండేమో అన్న ఉద్దేశ్యంతో చాలిన చెయ్యి వెనక్కు లాక్కుంది. ఇద్దరూ తీయలేదు మట్టి యిద్దరూ వంగారు. రాధ నవ్వింది అవిడ వంక చూసి అవిడా నవ్వింది. ప్రతిక రాధే పైస పెట్టింది.

"ఎంతాక" అన్న పలకరింపులతో ప్రారంభమైంది సంభాషణ. రాధ మౌనంగా వుండటంతోంది. ■ గెండ్లో అవిడ కంచి చెడుతోంది మద్రాసు మెయిలు కెప్టిపోవడంబట్టి, మర్నాటి ఎక్స్ ప్రెస్ వరకూ వుండాలామే బెజవాడలో.

"మాయఖం ఎక్కడో చూసినట్లుగా వుండొచ్చి." అన్నది రాధ అవిడతో. అవిడనవ్వింది. "కేడియో ప్రతికలో వాపోటో చూసివుండవచ్చు మీరు. వాపేరు మాలిని"

వెంటనే అవగతమైంది రాధకి. ఆ ప్రసిద్ధ గాయకురాలు మాలిని!

రాధ మనస్సు ఆనందంతో నిండింది. "మీరే కాదా? బేను. వాకు జ్ఞాపకముంది.

మీపాటనిని, నేనెంతగానో మెమరచి పోతాను. ఎంత తియ్యనికంతుండీ మీది!" అన్నది రాధ పట్టలేక. మాలిని నవ్వింది.

"మరి మీ పంకతి చెప్పారుకాదు!" అన్నది ఆమె రాధవంక పరీక్షగా చూస్తూ. రాధ నీగుపడింది. కానీ వెంటనే బలమీద పున్న ప్రతిక తీసి, కొన్ని పేజీలు తిప్పి, మాలిని ముంగుంచింది "ఆ కథ వ్రాసింది నేనే" అన్నదామే

రాధాదేవి! మాలినికూడా గుక్కురాలైంది. ప్రసిద్ధ కథకురాలు రాధాదేవి యివిజేనా? మాలిని రాధని ఎన్నివిచాలో అభి:ందించింది నిత్యం తను అభిమానంతో చదివే కథలన్నీ రాధవే అని తెలుసుకుని మాలిని ఎంతో ఆనందించింది - నామోత్తు అవిడ పరిచయమే కలిగినందుకు.

ఇప్పుడూ ఆనందంతో మాట్లాడుకోసా గారు. గాయకుల్ని గురించి, కథారచయితల్ని

ఎమ్. జానకీరాణి

గురించి, త్యాగరాజుని గురించి. విలియం షేక్స్పియరుని గురించి మాట్లాడారు వారు. ఇప్పుడూ కలిసి వెళ్లి కాఫీ త్రాగి వచ్చారు రైల్వే కాంటిన్ లో.

వెయిటింగ్ రూంకి తిరిగి వచ్చేస్తుంటే రాధ అన్నది. "నిజంగా యిది చాలాసుదినం మాలిని గాయా. ఇంత మధురగాయనిని నేను స్వయంగా కలుసుకుంటానని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు అతికయోక్తి, ముఖస్తుతికొదను కుంటే నేనోమాట చెబుతాను. కోయిల కంఠంలోని చూధుర్యం స్ఫురిస్తుంది వాకు మొకంబంలో."

మాలిని వెంటనే అన్నది, రాధచేతిని తన చేతులోకి తీసుకుని. "సరిగ్గా నేనూ అదే అనుభవంన్నాను. ఇవాల్సీ నిజంగా సుదినం. మొలాంటి రచయిత్రిని కలుసుకోగలుగలేననీ, అందులో మీరే నన్ను స్వయంగా అభిషేకిస్తారని నేనూ ఎప్పుడూ వ్రాసేందుకో లేను. మీరు నన్ను మర్చిపోకుండావుంటే అదే చాలు." అన్నదామే. "ఎంతమాట!" అన్నది చిరునవ్వుతో రాధ. ఇంకోగంటే వ్యవధివుంది రాధకి.

ఇద్దరికీ మనస్సులో విచారంగానే వుంది

విశిపోతున్నందుకు. ఒకరికోకరు అన్ను తింగా, అసమానంగా కనపించారు. రాధ తన చిరునామాయిచ్చింది మాలినికి ఎప్పుడూ పుతరాలు వ్రాసుకోవాలన్నది మాలిని. ఇంకో అరగంట వుండగా లైటు ఎక్కింది రాధ. మాలినికూడా ఆమెతోపాటు వెళ్లి ఒంటవ తరగతి కంపార్టు మెంటులో కూర్చుంది.

"నిజంగా రాధాదేవి! మీరిన్ని కథలు ఎల్లా వ్రాసారో నాకర్థం కాదు. అడవాల్లో మీ అంత గొప్ప రచయితలు ఎవరూ లేరని విస్తుంది నాకోక్కప్పుడు. ఈలోక నేను ప్రమాణం చేయకపోతే ఈ జన్మకు మీ పరిచయభాగ్యం కలిగేది కాదు నాకు" అన్నది మాలిని.

రాధ నవ్వింది "అలాకాదు. ఆ గాలి విసురుగా రాకపోతే, ఆ పుస్తకం క్రింద పకచోలే మనకి పరిచయం కలిగేదికాదు. మనము ఆ యిరుగుగాలికి కృతజ్ఞులమై వుండాలి" అన్నదామే.

ఈ విధంగా పరస్పర అభినందనలతో కాలం గడిచింది. చివరకి భాంగా లైటు బెజవాడ విడిచింది రాధని తీసుకుని. మాలిని తన ప్రభావిత స్నేహితుగా లిని తల్చుకుంటూ గడిపింది ఆ రాత్రి అస్తేషమలో.

ఆ తర్వాత వారంరోజుల కే గాధ వ్రాసింది మాలినికి తన యోగక్షేమాల్ని గురించి. రేఖాపరంపర సాగింది రెండు నెలలపాటు. రాధ కొవ్వొల్లాంటి పుత్తరాలు వ్రాసేది. ఏవేవో కలలు, వ్రావాలు, సుందర వ్యవలు వుండేవి ఆమె లేఖల్లో. మాలిని కంఠం ఎన్నిచూడో క్రొవ్యం గా వినిపించింది 'ఆకాకవాణిలో'. వాచ్చుదయాన్ని కదలివేస్తుంది మీ పంగీశం. నన్ను తీయని బాసలో ముంచివేస్తుంది మీ కంఠ చూధుర్యం" అని వ్రాసేది రాధ. ఒకరి కుటుంబాలనిగురించి ఒకరు తెలుసుకున్నారు. ఏవేవో విషయాలు వ్రాసుకున్నారు ఒకరి కోకరు అంతరంగికురాండ్రయ్యాగు పుత్ర రాలవ్వరానే.

మాలిని ఆల్టే భాగ్యవంతురాలు కాదు. ఆమెపర చిన్నగుమాస్తా ఒక అఫీసులో. ఆమె సంపాదనే ఎక్కువ అతిని జీతం కంటే. ఆ పంకతి రాధ తివ్వలోనే తెలుసుకుంది.

ఓమాటు పుత్రరంలో రాధ ఒక విచిత్ర ప్రస్తావన తెచ్చింది. "మొకంచిత్ర పట్టుచీరలు

కీర్తితెరలమాటున

బాగా చవుకట కాదా?" అని. బోసనీ, కావాలంటే పంపుతానని వ్రాసింది మాలిని మిత్రురాలికి. "రేపే నేను మనియార్థులపంపు తున్నాను 50 రూపాయలు" అని వ్రాసింది రాధ. అది అంతలోగానే ఊదారంగు పట్టు చీర కొని పార్శ్వంలో పంపింది మాలిని. కానీ నెలగడిచినా ఆ మనియార్థులు రాలేదు, రాధదగ్గర్నుంచి జాబు లేదు. మాలిని మనస్సు అదోలా జిటాయించింది.

నిజానికి ఆ ఖర్చు విషయంలో ఆమె భర్తతో ఘర్షణపడింది. పిల్లల బట్టలకోసం వాచినసాము, భాగ్యవంతు రాలైన స్నేహితురాలిమీద మోజుకొట్టి వాడేసింది. నెలరోజుల అనంతరం ఆ చీర పంపించుకు కృతజ్ఞత తెలుపుతూ, ఎమ్. ఓ. అందిం దని ఆశిస్తున్నానంటూ రాధ వ్రాసింది.

కానీ—ఏమాటూ పంపిన మనియార్థు? కొంచెం ఆలస్యమైనా ఎప్పటికో ఆప్పటికి అందాలికదా? అందలేదని వ్రాద్దా మంటే నామోషీ చేసింది మాలినికి నిజంగా పంపించా రాధ? మాలిని మనస్సులో అనుమానం తోచింది. పంపించడను అసలు. ఆ ప్రయత్నింగా, క్రమంగా మాలినికి యిది వరలో కలిగిన సదభిప్రాయం సడలి పోయింది. ఒక 50 రూపాయలకోసం... ఛీ! అబద్ధం ఆడింది రాధ. పైగా నెలరోజుల తర్వాతవా కనుక్కోవడం? శ్రీమంతురాలై వుండే, 50 రూపాయలకోసం లోభత్వం చూపించింది. పోనీ, డబ్బు యివ్వడానికి యివంలేకపోతే, ఆ చీర బహుమానంగా తీసుకున్నానని వ్రాయరాదా?

మాలిని మనస్సు విరిగిపోయింది. ఇదవరకటి మైత్రిఅంతా మంచులా కరిగిపోయింది. ఆమె రాధకి యిదివరకులా వ్రాయలేక పోయింది. "మేమంతా క్షేమం మీ క్షేమం తెలుపవలసింది" అన్న పద్ధతిలో కార్డులు వ్రాయడం మొదలెట్టింది.

హెదరాబాదులోవున్న రాధ ఆ వ్రాదారంగు పట్టుచీర ధరించింది ఎన్నిచార్లో. మాలి

నియార్థుల పంపుదామనుకుంటుండగానే ఆ చీర వచ్చింది. అదో బహుమానం కావచ్చు అనుకుంది ఆమె. డబ్బు పంపేవాని వ్రాసింది, మాలిని ఏమంటుందో చూద్దామని. ఏమి అశకపోయేసరికి, 'మేమి పూర్వక బహుమానం' అని పేరుపెట్టేసి, ఆ చీరని స్వీకరించింది. ఆ తర్వాత ఆమెకి డబ్బు పంపాలనిపించలేదు. ఆ సంగతి మాలినికి తెలిపే ధైర్యం లేకపోయింది ఆమెకి.

ఒకనాడు తన మిత్రురాలు, మద్రాసు నుంచి వచ్చినావిడని కలుసుకుంది రాధ. మాటలసందర్భంలో మాలిని తన స్నేహితురాలని చెప్పింది రాధ.

ఆ రెండో ఆవిడ కళ్లు చిట్టించింది.

"అదా? అది మీ ఫ్రెండ్ మిటి?"

రాధ నిరాంతరపోయింది యీ అగౌరవ సంబోధనకి "అజ్ఞమిటండి అల్లా అంటారు?" అన్నదామె ఆశ్చర్యపాటూ.

"సరే, వాకే చెప్పాను? దాన్ని మర్యాదచేయమంటారా?" అంటూ ఆమె ఎన్నో గాంలు చెప్పకొచ్చింది మాలినిని గురించి. రాధ మనస్సు వికలమైపోయింది. ఇవన్నీ చెప్పినావిడని పదిసంకల్పాలుగా ఎరుగుంది రాధ. ఆమె అనవసరంగా ఒకర్ని గురించి అనే మనిషికాదు. నమ్మక తప్పులేదు రాధకి. నిజమే నేమో! మాలినినిగురించి తనకేం తెలుసు వ్యక్తిగతంగా ఛీ! అలాంటి మనిషా యీ మధురగాయకురాలు? మన న్నూర్తిగా వ్రాయలేకపోయింది రాధ వుత్తరాలు.

అల్లా సన్నగిల్లింది వారి మైత్రి, కార్డులు కూడా వ్రాసుకోని సిరికివచ్చాను వారు. ఒక సంవత్సరం గడిచింది...

ఒకనాడు రాత్రి 8.30కి తెజవాడ రైలు స్టేషనులో, రెండోతరగతి వెయిటింగు రూంలో గుండ్రపిల్ల బల్లదగ్గర - మాలిని కూర్చుని చదువుకుంటోంది. కళ్లుమంటలుగా వుండే, ఒక్కక్షణం కళ్లుమూసుకుంది ఆమె

రాధ—ప్రవేశించింది. వెయిటింగు రూంలోకి. మాలినినిచూసి, ఒక్కక్షణం ఆగింది. గతమంతా తలపుకే వచ్చింది. ఏమని ఫలక రించాలి యివిటి? మాట్లాడడానికి మనస్సు వప్పులేదు ఆమెకి. నిశ్శబ్దంగా ఆబల్లముందు కూర్చుని, తేగ్ లోంచి కార్డుతీసి వుత్తరం వ్రాయసాగింది. మాలిని కళ్లు తెరచిచూసింది. రాధ! డబ్బు విషయంలో ఆనాడు నైద్రస్థం చూపించినావిడ!

ఇద్దరూ ఒకేమాటు ఒకరినొక ఒకరు చూసుకున్నారు. ప్రయత్ని పూర్వకంగా వచ్చింది రాధ. నీరసంగా వచ్చింది మాలిని.

"ఓహో! కులాసానా?" అన్నది రాధ. "ఆ ఆ. మీరు? ఎందాకావెతుకున్నాడు!" అన్నది మాలిని.

అంగంట పైముంది మాలినికి. ఒక పది నిమిషాలసేపు అర్థంలేని, పేలవమైన సంభాషణ మాలినితో గావించిన తర్వాత ఆమె లేచింది.

"వస్తానండి మరి. బోర్తిగా వ్రాయడం మానేశారేం వుత్తరాలు" అన్నది యథాలపంగా.

"ఏమిటోనండి, ఖర్చులెక్కువైపోయి, కవల కొనడానికికూడా పిసివారితనం చూపిస్తున్నాడు మావారు. అదీ కాక మిత్రులికొనుకల, బహుమానాలు ఎక్కువై పోయాయి యీ పెల్లిళ్ల 'పీజన్'తో" అన్నది మాలిని. బలే చెప్పొట్టాను అనకున్నది.

రాధం ముఖం ఎఱ్రబడింది "అదా! అల్లాగా! వేర వినిన్నా పనివుండే తీరటలేనేమో అనుకున్నాను" అన్నదామె ఇది మరి ముఖమాడ్చేట్టుగా వుంది అనుకుంది రాధ.

నవసార్లలో విడిపి ధారి ద్దరూ. ఆక్షణంలో—ఒక ప్రఖ్యాతి కథకురాలికి పిడ్డోలిస్తున్నానని మాలిని అనుకోలేను; ఒక మధురగాయనిని విడిచి పెతుకున్నానని రాధ అనుకోలేను.

దేశసౌభాగ్యానికి జాతీయ ప్రోత్సాహము ఎంతో అవసరం .

అలాగే ఆంధ్రాభ్యుదయనికి ఆంధ్ర సంస్థలను ఆంగ్లము ప్రోత్సహించుటకూడా చాలా అవసరం.

ఎల్ల వేళలా మీ ఆరోగ్య రక్షణకు వలయు సమస్తమందులను సరసమైన ధరలకు విక్రియించు ఏకైక

ఆంధ్ర సంస్థ

ప్రైవేటు సర్వీస్

మందుల వ్యాపారులు

అగ్గిడ్ గోడ్డు,

హైదరాబాదు, (దక్కన్.)

ఫోన్: 5498

అందమైన ముఖ అవభామునకు

ప్రెసిడెంట్ స్కా

RATHOD TRADING CO. MADRAS-1.

స్వప్న భంగం

హిమవత్సరవ్యతిభిరూపై వసంతసాయం సంధ్యాకిరణాలు బంగారగుళుల రెత్తి పట్టుకొన్నాయి కొండచోటలపై కమ్మకొన్న పొగమంచులో వైడి వానల జలులే కురిపించాయి పురివిప్పి ఆడే నీలి నీలి నెమగు సంజెవెలుగులలో పసుపుపచ్చని మేలిముసుగులు ధరించాయి వెన్నెల వెలుగులు విరజిమ్మే చమర మృగాలవాలాడే ఆ వెలుగులలో సువర్ణచారురాలై సంచరించాయి

ఆ ప్రకాంత వసంత సాయంసంధ్య వేళలో హిమవత్సరవ్యతి పరిసరాలన్నీ కాంచన గంగాప్రవాహాల వెలుగులు ముంచెత్తి ఎత్తై ఒక విచిత్ర స్వప్నలోక విధాంతి కలిగించాయి

ఆ సంజెవేళ వరూధిని తన భవకోద్యాన కవంతో పూల పాన్పుపై మేనువాల్చి, నిశ్చల దృష్టితో సంజె వెలుగుల సొగసులు పరిశీలించింది. ఆమె

కనుగులుకులలో వేడి వేడి కన్నీటి బిందువులు సన్నని జాలై ప్రవహించాయి

అంతలోనే నేలపై రాలిన నేరదారు పర్జలలో కలకలస్వంపం చెలరేగింది. వరూధిని అప్రయత్నింకా అటువెపు చూచింది. కాని ఎవరైనా అక్కడికి వడిచి వచ్చిన జాడకనిపించలేదు. మళ్ళీ ఉచూరు మని ఒక దీర్ఘనిశ్వాసం విడిచిపెట్టింది. వెంటనే ఆమె కన్నులనుండి వేడివేడి కన్నీరు జలజలా ప్రవహించింది.

ఆనాడు జరిగిన సంఘటనలు తలచు కొన్న కొద్దీ ఆమె శూదయం దారుణ సంతాపాగ్నిలో మగి బుగ్గి అయిపోయింది.

“భూసురవర్యా! మదనవేదనలో నాడి కల్లెయి, దెన్యంఘూర్ణింపించిన చావులతో చేయిపై చెక్కిలి ఆవి. వైగాలి సోః సంక నే న్నానర కరిగిపోయే అలి వేణులను విగిళిగిలజేర్చే మహాభాగ్యం ఎన్ని జన్మలకు కలుగుతుందయ్యా! ఒక్క మా రాలో చించు కొనయ్యా!”

అని దీనాతిదీన ముఖంతో ఎన్నెన్నో మారులు ప్రార్థించింది. కడుణించి ప్రాణాలు నిలపవలసినదని ప్రాధేయపడింది.

అయినా పవను దామె ప్రార్థన చెవి కక్కనియలేదు. ఎంతసేపు అరుచా స్పద పురానికి వారి మాపించవలసిందన్న ఘోషే!

అశని తిలవ్కారంతో ఆమె కొక్క మారుగా తలకొట్టి వేసిపట్టింది. అయినా ఇంకా ఎన్నెన్నో విధాల చెప్పి చూచింది ఎన్నెన్నో విధాల ప్రాధేయపడింది. ఆ తిరస్కారావమానభారంలో నిలవునా పుంగి పోయింది.

అంతలో ఆమె పొరువం తోకతోక్కివ తామూ కన్నుమని పడగిత్తి బుగ్గిటింది. ఆ వనూసం ఆమె కిక్కురుస్తూ మె

పోయింది మరి తాళలేక నిలుచున్న పాటుగా ప్రవణుణ్ణి గాఢంగా కొగలించు కొన్నది. అతిని పెదవి ముద్దుపెట్టుకొ పోయింది.

దానితో అతడు ‘హరి హరి!’ అని ముఖం ఇంకొక పక్కకు తిప్పి వేసు

పరిసరంగా కడిగి వేసుకొన్నాడు! నుమ్మారాదమించి పవిత్ర మంత్రోదకం శిరస్సుపై చల్లుకొన్నాడు! ఒక్కమారైనా వెక్కిరిగి మాడుకుండా. పరిసర దేవ దాగుకుండా పడి అవ్యక్తుడైనాడు.

అంతటి అవమానం ధరించలేక ఆమె వెంటనే ఉరిపోసుకొని ప్రాణపరీత్యాగం చెయ్యగలెనని నిశ్చయించింది. అంతలోనే ఆమెకు తాను దేరికొంతన్న విషయం స్ఫురణకువచ్చింది ‘అయ్యో!’ నాకు మరణించే అదృష్టమైనా లేకపోయేనే! అని దిగులుపడిపోయింది

“ప్రాణేశ్వగులాక్ష్మిం త చిన్న చావు చూచినంత వ్యాతాన మర్త్యకాంతి లిచ్చే ప్రాణపరీత్యాగం చేసేవేస్తారే! వారెంతటి అదృష్టవతులు!” అని వారిఅదృష్టవంతులను కుని తిరిగి ఒక సుదీర్ఘ నిశ్వాసం విడిచి పెట్టింది.

ఆ పరిసరాలలో మళ్ళీ కలస్వంపం చెలరేగింది సన్నని వేడివేడి సుడిగాలి నేనదాగు పర్జలలో గిరిగి తిరిగిందేమో! ఆమె కంఠం తన

ప్రాచీన గాథాలహరి

కొన్నాడు. ఆమె నొక్కమారుగా వెంక్కినోసివేశాడు. దానితో ఆ వరూధిని నేలపై కూలిపోవలసిందే! కాని ఎలాగో అలాగ కాలు నిలువకొక్కకొని నిలబడింది. అయితే ఆమె పాదాలకించి నేల పాతాళం లోనికి దిగజారబోయింది! వృద్ధయం నీర పోయింది. అయినా ధైర్యం చిక్కబట్టు కొని గద్దడస్వరంతో ‘తిరిగి ఎన్నెన్నో విధాల ప్రాధేయపడింది

“ఎన్నెన్నో యజ్ఞయాగాదులు చేశానన్నావే! ఇంతమాత్రం దయాదాక్షిణ్యాలులేని నీ వెన్నియజయాగాలుచేస్తే మాత్రం ఏమి ప్రయోజనం?” అని నూటిగా ఎత్తిపొడిచింది.

అయినా అతిని మనస్సు కొంచెమైనా కరగలేదు. ప్రవణుడామె మేని జవాది పరి మళం సోకిన తన వ్యూహభాగం అంతా పక్కనే ప్రవహించే కొండకొలవనటితో

వె పే నడిచివస్తున్నట్టు స్ఫురించింది! కాని అది నుడిగాలికాదు. ఆమె చెలికత్తె హాణి!

హాణి లేకిపిల్లా చెంగుచెంగునగంతులు వేసుకుంటూ త్రిణంలో వరూధిని దగ్గరికి వచ్చి ఆమె పక్కనే కూర్చుంది వరూధిని ఎవేకవిధాలుగా బుజగించి చెలికత్తెలందిగు వాహ్యల్లికి బయలుదేరుతున్నారనీ తనతో కలిసిరావలసినదనీ పట్టుపట్టింది వారందరి ఆనందము, తన దురంతివేన తలుచుకునే సరికి వరూధిని లోపలిదుఃఖం పొంగి పొంగి వైపుదికింది.

“అయ్యో వెలిదావా! ఆ బ్రాహ్మణ కుమారుడేమైనా ఇంగ్రుదా? చంద్రుడా? ఏవో అనాయకుడు. ఛాందసుడు కనక ఆనమ యంతో అవింకగా బెంబేలుపడివుంటాడు. అంతేగాని నీఅందము, చందము చూచినవారింకెవరైనా ఒక్కక్షణమైనా మనసు నిలక రిందుకొగలరా? ఎందుకే నీకింకీ భేలకనం?”

అని హరిణి ఇంకొక మారామెను ధైర్యం చెప్పింది.

“ఎంతటి అందగత్తెఅయినా తనంతటి బాతానె వలచిన వంత ఎవరికైనా తేలికగదా!” అని చెలికత్తె అన్నమాటలకు వరూధిని

స్వప్న భంగం

చెప్పి చెప్పనట్లుగా ఒక సమాధానం చెప్పింది.

మళ్ళీ వారిని అందుకుంది:

“కాకపోయినా ఊరికే ఉత్తమత్యాగినికే నీవంత దిగువపడిపోతున్నావే! ఇంట్లో ఇంటి కుంటేలిక ఎక్కడికి పోతుంది? అలాంటి పరిస్థితిలో ఎక్కడో ఏ పొదరింటిలోనో కొంచెం విశ్రమించి ఉంటాడే! అంతేగాని ఇంకెక్కడికి పోగలను? ఒక మాట చూచి కలెములేచిరా!”

అని వారిని ఆమెను బలవంతంగా లేవదీసి కూర్చోబెట్టింది. చెదిరిన ముంపుగులు సరిదిద్ది చెయ్యిపట్టుకుని లేవగలిగింది. పిమ్మట వారిదిగా కొండదూరం వెదికివెళ్ళారు. వారి

కనిపించారంటే వారికే తెలియకపోయినా కలలు వినిపించాయి. అంతలోనే మంజు ఘోష తొందరగా వారిదగ్గికి పరుగుతుకు వచ్చి వరూధిని చెవిలో ఏదో ఊదించి వరూధిని మాటల నమ్మలేను!

“ఊరికే వెళ్ళి పిమ్మటదానికే అంటున్నావు అంతే! నే నమ్మను!” అని నిట్టూర్చింది.

“పోనీ నీకల్లాగా మా నే నమ్ముతావా?” వరూధిని మరి మాట్లాడలేను. “అయితేరా?” అని మంజుఘోష ఆమె నొక చిన్న కొండ చరియిమిడికి తీసుకుపోయింది.

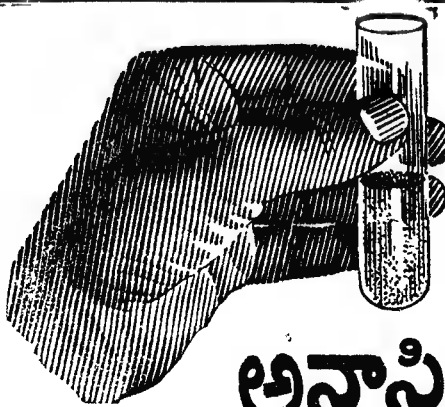
“ఓ ప్రభువులు కోసే అందగాడే నా చూడు!” అని వేరెత్తి చూపించింది. వరూ

ధిని రెప్పపాటులేకుండా అటు వైపు చూచింది, అమె కెగుగుగా అసతి దూరంలో కనిపించినవాడెవ్వరగా ముమ్మారులు ప్రవహిస్తే!

వరూధిని కిక్ రెప్పపాటు పడలేదు! ఆలాగే కిలా ప్రతిమలా నిలబడి పోయింది!

2

ప్రవహింప పట్టతొరం కటిక ముంజేలి మెరుపులతో వెన్నెది నెమ్మదిగా ప్రభువులు కోస్తున్నాడు. కిన్నెర కంఠంతో నామవేసం గానం చెబు న్నాడు. ఆ వేద గానం దూరంనంచి భ్రమరీ ఝంకారంలా వరూధిని కర్ణకుహరంలో మారుమోగింది. ‘అహ! ఎంత మనోహర నామగీతి!’ అని వరూధిని గానమధురిలో లీనమై పోయింది.

అనాసిన్ నాలుగు

మందులయొక్క ఒక వైజ్ఞానిక మిశ్రమము.

‘అనాసిన్’ నాలుగు మందులయొక్క వైజ్ఞానిక మిశ్రమము ఇది వేరముల ముఖ్య స్థానములందు ఉపయోగము చేయుచున్నది. వాపు, తలనొప్పి, జలుములు, జ్వరం, వస్తునొప్పి మరియు కండరాల నొప్పులనుండి శ్రమవిముక్తిని కలిగించును.

- 1 త్వరితముగా అధిక కీడి నిచ్చు మరియు జ్వరనివారణ మొనర్చు గుణాలకు ప్రఖ్యాతి గాంచినది. జ్వరాన్ని తగ్గించడంలో మిక్కిలి కీడిగలది.
- 2 కఫిన్: కలహించునది మరియు చిక్కిపోయినందులకు తగిన బలవంతమని విరివిగా వాడబడుచున్నది.
- 3 అనాసిన్: ఉపయోగము వాదా నివారణ జ్వర నివారణయుని ప్రాతిచేయినది.
- 4 అసిటైల్ సాలిసిలిక్ ఆసిడ్: తలనొప్పి, మరియు అలాటి వాదలను పోగొట్టుటకు మిగుల ఉపయోగపడెను.

ఈ నాలుగు మందులు సరిగా వైద్యనియొక్క బలవంతమున వలె పనిచేయును. అనాసిన్ గుండెకు హాని కలిగించదు లేక కడుపును అపకతవక చేయదు. వాపు, తలనొప్పి జలుములు, వస్తునొప్పి మరియు కండరాల నొప్పులనుండి శ్రమంగా సురక్షితమైన మరియు రూపమైన విముక్తికరకు ఎల్లప్పుడూ ‘అనాసిన్’నే వాడండి.

రక్షలాది మందికి బాధావిముక్తిని కలిగించును

మంజుషూష రెండుమూడుమాగు లామె ముంపె తిట్టింది ఆ రెండుమూడు వరూధిని అది గమనించ నేలేదు. మంజుషూష మళ్ళీ గట్టిగా తిట్టింది వరూధిని వెనక్కి తిరిగి చూచింది

“ఏం! నేను చెప్పినది నిజమేనా?” కొంటెగా అడిగింది మంజుషూష.

“నిజమేగాని - ఆటవికవనిత లేవ నో ఆయన ఆకాశాని కెగసి అద్భుతమైనదేబోయా దని అన్నా రే!” అని అలాగే విన్నవోయింది వరూధిని

“ఆటవికు లమాయికులు! - నీకు వాళ్ళ మాటలే సచ్చాయగాని ఇంకా నామాటల మీద నీ మృత్యు కలగ నేలేదన్నమాట! అయితే నీవే స్వయంగా ఆయనతో ప్రసంగించివద్దువుగానిరా! నీకే తెలిసి వస్తుంది! ఇంకా దగ్గరికి వెళ్ళిపోవాం పద!”

అని మంజుషూష ఆమె ప్రవరుని కింకా సమీపంగా తీసుకుపోయింది. వారరెండు సమీపంలో నే ఒక పొంగిపోతున్నాను నిలబడ్డాను. ఆ వరూధిని తిరిగి పరిశీలనగా చూచింది.

ఆ మాపుతో ఆమె సందేహం అంతా పటాపందిలైపోయింది. అతడు ముమ్మారులలా ప్రవరుడే! ఏమీ సందేహంలేదు!

వరూధిని తన అద్భుతాని కెంతో మురిసి పోయింది. ఆమెకు శరీరం అంతా తేలికై గాలిలో తేలిపోతున్నట్లుకా అనందానుభూతి కలిగింది! మంజుషూష నెంతో ఆప్యాయంగా కాగలించుకొని ఆమె చెవిలో చెప్పింది:

“మంజుషూషా! నీవొక్కచూ రాయన సన్నిధికివెళ్లి నా వృద్ధయజ్ఞానికి అంతా వారికి విన్నవిస్తావా?”

“నేనా?” అని సవ్యింది మంజుషూష.

“నీవేమరి! నీవుకాక నాకేమవున్నా రే!”

ఎంతోదీసంగా బ్రతిమాలింది వరూధిని. ఆమె దీనిని చూచేసరికి మంజుషూష మనసు వెన్నపూసలా కరిగిపోయింది.

“సరే! నేను వెళ్లి నా కొడుకే క్షులా చెప్పి చూస్తానుగాని తీరా నీవై ఎదుటపడితే నే గాని ఆ ఛాందసబ్రాహ్మణుని వృద్ధయం కరగజేమా!” అని మంజు షూష ప్రవరుని సన్నిధికి బయలుదేరింది.

ఆమె అక్కడినుంచి కదిలి వెళ్ళిపోయి నవ్వుటిలించి వరూధిని అలాగే ఆ ప్రవరుని కేసి, మంజుషూష కిని చూస్తూ నిలబడింది.

మంజుషూష ప్రవరునిద్వయ వరూధినికీ మాటలు విన్నవీ విన్నవినంత సమీపంలోనే ఉన్నాడు. ఆమె చెప్తేలాగ్గి వారి మాటలేమనా విన్నవంగా విన్నవజలవేమనని ఆశించింది. కాని వారి సంభాషణ ఆమెకింకా విన్నవంగా వినిపించలేదు.

కాని కొంత సేపటికి ప్రవరుని పెదవిపై

ఒక చిగ్గనవ్వు వికసించింది అది మొదిట మలే మొగ్గగా, కనిపించి క్రమంగా పూనై రకు నోడిగింది! ■ చిగ్గనవ్వు చూచేసరికి వరూధిని వృద్ధయంతో ఒక చిన్ని ఆకా మకుళం వికసించింది.

అదిగాక ప్రవరుని ముఖంలో అంతకు పూర్వం ప్రత్యక్షమైన నిర్మాషీణ్య లేఖ అంతా కరిగి పోయింది!

తరవాత మంజుషూష తిరిగి వచ్చేదాకా వరూధిని అలాగే నిరీక్షించింది

పిమ్మట కొంతసేపటికి మంజుషూష తిరిగి వచ్చింది. వచ్చి రాగానే వరూధిని ఎంతో ఆత్రంగా అడిగింది:

“ఏమైతే నా మాట!” మంజుషూష ఆ ప్రశ్న కొక్క వేడి నిట్టూర్పుతో సమాధానం ఇచ్చింది: “వరూధిని! ఎంతటి కఠినాత్ముడే ఆ ప్రవరుడు! అలాంటి కొరక రాని కొడుకును నేనెక్కడా కనివీసి ఎరగ నేలే!”

ఆ మాటతో వరూధిని దిగాలు పడి పోయింది! జహ్నుగ్రంథో తడి ఆరిపోయిన పెనవి తడుపుకొని ఎంతో ఆత్రంగా అడిగింది. “అనేమే! అలాగంటున్నావు! ఇక మరి ఆశించిమారేనా?” “ఏమైనమ్మా! ఎంత చూచినా నాకేమీ ఆశ కనిపించడంలేదు! కాని ఒక్కమాట! నీవే ఒక్క మారాయనతో విన్నవించుకుంటే ఏమయినా కొంచెం మనసు కరుగుతుందేమో!”

పిమ్మట కొంతసేపటివరకు నోటిమాట లేక వరూధిని దిగాలుపడిపోయి అలాగే నిలబడింది తరవాత తిలలో తిమ, హరిణి మొదలైన చెలికే తెలంతా వరూధినిని వెతుక్కుంటూ అక్కడికి జేరకొన్నాయి. వారందరూ జరిగినంతా విన్నారు. హరిణి వరూధిని కఠినహస్త్యంగా ఏమేమో బోధించింది. ఆ మాటలతో వరూధినికి మళ్ళీ కొంచెం ధైర్యం చిక్కింది. సవిలాస మంది గమనంతో ప్రవరుణ్ణి సమీపించింది.

అలాగ నడిచి వెళ్ళిందన్నమాటేగాని వరూధినికి మనసు మనసులో లేదు. కేవలం శరీరమే నడిచివెళ్ళింది. అసలే సంతోచంతో కుంచించుకుపోయిన ఆమె వృద్ధయం సిగ్గుతోను వేదనతోను చిమిడి పోయింది. తలవంచి కొలిబొటన ప్రేలుతో నేలపై రాస్తూ ఏమేమో సరిగింది: తుదికా అన్నమాటల అరం ఆమెకే తెలియలేదు! చివరికామె కన్నీళ్ళే ప్రవరుని కామె వృద్ధయం వ్యక్తీకరించాయి. కొంచెం ధైర్యం తెచ్చుకొని తన మనోగత వేదన కొంతవరకు అతనిఎదుట వెళ్ళబోసింది.

ఆ ప్రార్థన విని ప్రవరుడొక్క టటూర్పు విడిచిపెట్టాడు: “ఇంటిదగ్గర తల్లిదండ్రులు భార్య పిల్లలు నాకోసం ఎదుగు తెన్నులు చూచినూచి ఎంతగా కుమలి కృశించి

**ఒక రాణికి
కీరీట ధారణ
ఒకటేసారి**

కాని...
ఒక అందాల రాణి! నీవైతే, నీ వినిత కోమలి దీర్ఘకాలితో రోజుకోకే రీతిని అనుదినం మూర్ఛాభిషిక్తులాలవుతున్నావు. శ్రీవిస్. అమ్మ తెలిము. అమూల్య మూలకలతో, అత్యుత్తమ వస్తు విశేషాలతో, వనకోమలి పరిమళ మిళితమై, అయుర్వేద వర్ధిలని తయారు చేయబడిన అమృత కేశపాపక రాజము. అందాలరాణులు కోరదగిన అత్యుత్తమ అలంకరణ విశేషము.

శ్రీవిస్. అమ్మ

హేరాయిల్

- తలవెండ్రుకలను పెంచునది.
- తలవెండ్రుకలు రాలుట ఆపునది.
- మందుమ తలగించునది.
- మృదుశ్వం కాంతి నిచ్చునది.
- వర్ధిలను, హయని కేంద్ర జీయనది.
- కోమల పరిమళ మిళితమైనది.

తయారీక. **వివిధరహస్యమరి వర్ధిల్లు, మదరాసు-1.**

కాష్మీర్-కుసుం

కేశ వృద్ధికి మంచుమోగుడు మరలూ నానబెట్టుడు

సాంట్లల్స్

దుండె తెగిగట్టల కాటులు, ములములకు

సోల విజయం: యునైటెడ్ కళనరత్న, మదరాసు-1.

(బాంచీలు హైదరాబాదు & విజయవాడ.)

RATNAM'S 'N' OIL

సేవించిన పూర్తి సంతోష సౌఖ్యము లనుభవించగలరు.

1 పీసా దూ. 11-4-0.

ఎడ్యుక్యతో జాబు వ్రాయండి.

డాక్టర్. రత్నం నన్నె,

మలక పేట బెల్గండ్, హైదరాబాదు -2.

పోయానో గదా! వారంతా ఆవిధంగా కుమలి కృశించిపోతుంటే నేనే విధంగా కుభించగలనో చెప్పు!

“నేనేమో సన్యాసి నమకుంటున్నావేమో! నే నేమీ అలాంటి సన్యాసిని మాత్రం కాను! కాని నామనస్సీవిధంగా వికలమై పోయినప్పుడు నే నెలాగ కుభించగలను!”

ఆ చివరిమాటలో వరూధిని క్రోధించే ఆకాంక్షకురం మోసింది.

ఆతినికేసి చూచింది. తలపైకెత్తి అలవోకగా పైకి కుండలాల కాంతులతని చిక్కని చెక్కిళ్ళపై తిక్కుకున్న మని ప్రతిఫలించి ఘక్కుమని నవ్వాన్ని వలెవాటు వాటుగా వేసుకొన్న సరిగంచు ఉత్తరీయంలోని యజ్ఞోపవీతం సన్నని బాలనాగు కుటుసంలా ప్రతిఫలించింది. పగడాలవంటి అగ్రాలపై ప్రసరించిన చిరునవ్వు సంజవళ్ళలో లేత లేత వెన్నెలలా తిళితిళిలాడింది. వెంటనే వరూధిని నిట్టూర్చింది. ఆ నిట్టూర్పులో ఆమె పంచప్రాణాలు పైకెగిరిపోయినట్టుగా దిగాలు పడిపోయింది: రాని చిరునవ్వుతో చిట్టచివరికి విధంగా విన్నవించుకొన్నది:

“బాహ్యవశజ్ఞా! నీకంచుకంతైనా, చవిగాని దెనికొసమని ఇన్నిమారు లంతగా ప్రాధేయపడి నిర్బంధిస్తే మాత్రం ప్రయోజనమేమిటి! నీ ఆచారాలతోను, నిత్యసేమి తిక కర్మాలతోను నీ విలాస కలకాలం జీవించుట నా కోరిక!”

ఇక నామాటా! నీవీది వలపుతో ఇలాగ కుమలి కుమలి కృశించడం కంటే మరణించడమే వేయిమరుగు లెక్కువ మంచినది అనిపించింది!”

ఆ మాటలన్నీతో లేచా. ఆమె రెండు కళ్ళు కన్నీళ్ళే ప్రవహించాయి. వంచిన తల తిరిగి పైకెత్తలేక పోయింది ఆమెకి నిట్టూర్పువడిచే రిక్తికూడా ఎళించి పోయింది.

ప్రవరు డామె దీనావస్థ పరిశీలించి ఒక దీర్ఘనిశ్వాసం విడిచిపెట్టాడు.

“వరూధిని నే నీజన్మలో ఈ శరీరంతో ఇక నా జన్మభూమి చేరుకొలేను గదా! చూడగా చూడగా నేను రెండింటికీ చెడ్డ రేపడనే పోయేటట్టున్నాను. నీదైన్యం చూస్తే నాగుండె తరుక్కుపోతుంది. నీ విలాస కృత్వావేగపడి ప్రాధేయపడుతున్నావు కనుక నీకోసమైనా నా అసిధారా వ్రతాలన్నీ గంగలో కలిపి వేస్తాను మరి! ఏమిచెయ్యను! లేకపోతే, ఇక శ్రీమతాశ్రయ మహాపాతకంకూడా నా కళ్ళకు చుట్టుకొనేటట్టుంది!”

ఆ మాటలు చెవిని పడగానే వరూధిని వ్యూహం ఆనందంతో సామృసిల్లి పోయింది. మళ్ళీ అడిగింది.

“మీరన్న మాట ముమ్మాటికీ నిజమేనా?”

“నిజమే వరూధిని!”

అతిదా మాట ముగించాడో లేదో! అంతలో ఆ పరిసరంలో పొదలిండ్లచాటున దాగిన వరూధిని చేతికెత్తేంతా అక్కడ గుమగూడాలు! వారిలో ఒక అద్భుత కొంటిగా వరూధిని కేసిచూసే, ప్రవరుని చెక్కిరికొట్టింది:

“ఈ చేదుమండిక ఎలాగ దిగమింపుతానో పాపం!” అని కలకలానవ్వింది.

“హరిణి ఎంత జెనుసరి చేశావయ్యా! ఇంతటి సెరజాణతనం ఎక్కడ నేర్చావయ్యా!” అని అలాగే ఆశ్చర్యపడింది.

మంజుభూష వరూధినిని కొలించి ఆమె ముంగురులు సవరించి—ప్రవరుని కేసి చూచింది:

“పాపం! అమాయకురాలిని చేసి నా వరూధిని నెంత బాగా పెట్టావు!” అని లేని కోపం తెచ్చిపెట్టుకొని కొరకొరలాడింది.

పిమ్మట అరణ్యంలో అంతలా వెన్నెల చిన్నెలు చెలరేగాయి. అద్భుతపరిహాసములా వెన్నెలగుళుకులూ కరిగిపోయాయి.

వరూధిని ఆ మరునాడుదయమే శత్రుగృహంలో నిద్రిలేచి హేలగా కళ్ళు తెరిచింది. కాని ఆమెకు తెల్లవారినదనే నమ్మకమే కలగలేదు! మనోహరుడి మనోహరమైన ఆనందస్వప్నలోకంలో లేలిపోతున్నట్టు తోచింది. ఆమె పార్శ్వంలో అలసి సూరిసి కియించిన ప్రవరునికెంత ప్రయత్నించినా మరి కన్నులు విడనేలేను!

వరూధిని ఆ శత్రుగృహం అంతకలయజూచింది వసంతి ప్రాదుర్భావంలోకూడా గవాక్షాలపై తెల తెలనిముందు తెరిలింకొనేలాగుతూనే ఉన్నాయి. దూరదూరంగా దేవదారు తరవుల బాగులపై పక్షుల కలస్వనాలపప్పుడే మేలుకొన్నాయి. ఆమెవ్యూహంలోని ఆనందశ్రుతిపై మూడమోగే తివిహంగాల కలస్వనామే కలిలోక స్వర్గ సంగీతంలా వినిపించాయి.

ఆ ఆనంద తన్మయతలో ఆమె శరీరం హంససూరికలా తేలిపోయింది ఎంతో కష్టమిదా నొక్కి నొక్కి అడుగులు వేస్తే తిప్ప ఆమె పాదాతిక నేలపై నిలబడనేలేదు!

ఒక్కొక్కప్పు డామె “నేను మేలుకొన్నానా? కలగంటున్నానా?” అని తనలోతానే ఆశ్చర్య పోయేది. మాటి మాటికీ కళ్ళుమలుముకొని నాలుగువైపులా పరికించేది.

అది కలకాదన్న విషయంలో ఆమె కేమీ అనుమానం కలగలేదు! కాని తీయనికల ఎప్పుడో హఠాత్తుగా కరిగి సురిగి పోతుండేమోననే భయంపట్టుకొని వేధించసాగింది.

“అహా! నా జీవితంలో దివ్యులైనా ఊహింపలేనంత మహానందం అనుభవించాను! ఈ మానవ లోకానందం ముంగు దివ్య లోకానందం ఒకలెక్కా! దీనిముందది దిగదుడుపు!” అని స్వర్గలోకానందం అంతా ఎందుకు కొరగానిదని ఈసడించివేసింది!

ప్రవరుడామె చినువు చెల్లించేముందొక నిశ్చయం పాటించవలెనని కోరాడు ఇద్దరు ఏకాంతంగా ఉన్నప్పుడామె కళ్ళు తెరిచ కూడదని కట్టడిచేశాడు. అది తిను దిశాచారమనీ అది పాటించక తప్పదనీ బలవంతం చేశాడు అదిగాక తన ఇష్టంలేనికే ఆమె తిన్న విషనాడి పోకూడదని కూడా ఒక నియమం విధించాడు

అతిడలాగ ఎందుకు కట్టడి చేశాడో ఆమెకు తెలియలేదు! ఆననుతులలో అది తెలుసుకోవాలనికూడా ఆమెకినిపించలేదు. ఆరెండు కోరికలు ఆమెకితో విచ్చిరింకగా కనిపించాయి! ఇక పూర్తిగా తనతో కలిసి మెరిసి ఉండడానికే అతిదావిధంగా కోరుకొన్నాడని ఆమె ఊహించింది. కాని

పండిత డి.గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ

గర్భాశయ రాగనివారణి

ఆయుర్వేదాశ్రమం(ప్రైవేట్)ఇంటెడ్ మద్రాసు 17

స్వప్న భంగం

తిరుగుకున్నానే! మీ సంగతి నాకా మాత్రం తెలియదనుకొన్నారా!" అని సాధి ప్రాయంగా నవ్వింది వరూధిని.

ప్రవరణాక్క నిట్టూర్పు విడిచిపెట్టాడు అతని ముఖం వాడిపోయింది.

"వరూధిని! నీవు నా విషయం అంతా గ్రహించానని అనుకొన్నావు గాని నిజంగా నీకు నా స్వరూపం కొంచెముయినా తెలియ లేదు! అది తెలిస్తే నీవు నిలువునా నిర్భాంత పోతావు! నీ కాపాగ్నితో నన్ను భిస్మం చేసివేస్తావు! నేనికీ నీ కంట బడదానికి గూడా అంగీకరించవు! తెలిసిందా?"

"అదిగో! మళ్ళీ పరిహాసం ప్రారంభించాను!"

"పరిహాసం కాదు! నిజమే చెబుతున్నాను! చెప్పివేయమన్నావా?"

అతని ముఖంగా భిర్భిర్పరికిరిం చినపిమ్మట వరూధినికి ప్రవరునిమాట నమ్మకతప్పలేదు! ప్రవరుడు తన కళ్ళ మొదలు పెట్టాడు.

"వరూధిని! పూర్వం ఒకప్పుడు గంధర్వ కుమారు డొకడు నీపై మరులుకొని నీ పాదాలపై పడి ప్రార్థించాడు. ఆ విషయం జ్ఞాపకం ఉన్నదా?"

వరూధినికొ విషయం గుర్తుకు రాలేదు. జిజ్ఞాసార్థకంగా బొమముడి విరిచింది: కొంచెం సంకోచంతో తలవంచి అడిగింది:

"ఎవరూ గంధర్వ కుమారుడ?"

"కాల్లా వేల్చొపడి బరిమాలుకొన్నా నిర్దాక్షిణ్యంగా కనికొట్టి వేళావే! అతడుగో!"

"మణి భద్రుడా?"

"అవును! మణి భద్రుడే!"

"ఓహో! అతనిమాటా మీరంటున్నది! అవును! ఇప్పుడు జ్ఞాపకం వచ్చింది. అయితే?" అని వరూధిని రెప్పపాటు లేకుండా ప్రవరునివైపు చూచింది! ప్రవరుడు తలవంచి ఆమె పాదాలపై పు చూచాడు:

"ఇప్పుడు నీ కెత్తుకుగా ఉన్న వాదా మణిభద్రుడే!"

"ఉత్తరే! నేను నమ్మును! చాలు! చాలు! మీ కొంటే పరిహాసాలు కట్టి పెట్టండి!"

అని చాతాత్మకంగా వరూధిని అతన్ని తన దిగి కాగిలిలో బంధించి వేసింది! ఆ కాగిలిగా ప్రవరునికి ఊపికే అడిగేదు! అయినా అలాగే రోజాకుంటూ నెమ్మదిగా నసిగాడు.

"కాదు! నిజమే! ముమ్మాటికీ నిజమే! నా మాట నమ్ము!"

"అయితే దీనికి తార్కాణం?"

"మనం ఇద్దరము ఏకాంతంగా ఉన్నప్పుడు నిన్ను కళ్ళు మూసుకొనున్నాను జ్ఞాపకం ఉందా?"

"అవును! జ్ఞాపకం లేకేమి?" "ఆ సమయంలో నా గంధర్వ స్వరూపం బయటపడి పొగలదనే భయంతోనే నే నా కట్టడి చేశాను!", నీ కింకా నమ్మక కలగకపోలే వెంటనే నా స్వరూపం ధరించి వేస్తాను! నా స్వస్వరూపం ధరించ మన్నావా?"

"వద్దు! వద్దు!" అని వరూధిని ఇంకా గాఢంగా అతన్ని కాగిలించుకొన్నది! కాని మరుక్షణంలోనే తన కాగిలిత పడలించి వేసి, కొంచెం దూరంగా నిలబడింది! ఆమె ముఖమిద కత్తివాటు వేసినా నెత్తురు చుక్కలేదు! ప్రవరునికి వినబడి వినబడ నట్లుగా-అయితే ■ బ్రాహ్మణ కుమారుడే మేపోయాడు?"

అని ప్రశ్నించింది. ఆమె గొంతు తడి అరిచింది. కాని ఆ ప్రశ్ని అతని హృదయంలో ఒక బాతులా పోతుచుంది.

"అగ్ని దేవుని అనుగ్రహంపొంది ■ ఊణం లోనే తన అనుజాస్న దాని కెగిరి పోయాడు." "మరి మీ రీ స్వరూపం ఎలాగ ధరించగలిగారు?" దూరంనించి మీ ఇద్దరికీ మధ్యపడచిన వ్యవహారంతా పరిశీలించాను! వెంటనే కొంబరీ విద్యతో నేనీ మాయాప్రవరుని స్వరూపం ధరించాను!"

"నిజమేనా?"

"నిజమే! వరూధిని!" అని ప్రవరుడు తలవంచుకొన్నాడు.

ఆ మాట వినబడగానే వరూధిని 'అమ్మా' అని అక్కడే కుప్పగా కూలబడి పోయింది. అతనికేసి వెలిగి చూచింది. కాని దానిలో జీవరైతవ్యం అంతా సన్న గిలిపోయి కేవలం అనుమాత్రంగా నిల బడింది:

"వరూధిని! నీకేవిధంగా ఎంతైనా ఘోర ద్రోహంచేశాను! అయితే నీమీది గాఢాను రాగవల్లనే నేనింతటి ద్రోహాని కొడి గట్టాను! నీ తీరక కాపాగ్నిలో దహించి వేస్తేనేగాని నా పాపానికి నిష్క్రమి లేదు! ■ కాపాగ్నిలో భిస్మమై నా పాప పంకిలం కడిగివేసుకోవాలనే సంకల్పంతో ఇదంతా నీ కెగించాను! ఇక నీవు నన్నే విధంగా నైవాసరే కేసిం-తివెయ్యకలెననే నా ప్రార్థన."

అని మాయాప్రవరు డామె పాదాలపై వాలిపోయాడు. ఆ ఉత్తరక్షణంలో వరూధిని అతన్ని తీరక కాపాగ్నిలో దహించి వెయ్యకలెననే సంకల్పించింది! ఆ తీరక కాపం ఆమె నోటిచివరకా వచ్చింది. అంతలో అతని రైతవ్యం మాడగానే ఆమెకు కొంచెం జాలివేసింది. లేక పోలే అత డక్కడే ఆమె గాఢకాపాగ్నిలో దగ్ధమై పోవరిసింజే!

అంతలో ఆమెకు తన శిశువు విషయం జ్ఞాపకంవచ్చింది!

శిశువు కుమారుడే స్వాగోచిషమయవుగా అవతరింపగలవనీ, అతడు మూలన ధర్మ ప్రవక్త కాగలవనీ మానవావళి కతనినాక్కు జీవనాక్కుగా వినిపింపగలదనీ మీనున్నగ మహాగులాశిర్వదించాడు. ■ శిశువు జనకుడే ఆమె కేసురుగా నిలబడిఉన్నాడు! దీనాతి దీని వదనం తో తన్ను కేసిం-చివెయ్య కలిసిందిని ప్రార్థిస్తున్నాను! అతి నికీ, ఆమెకు మధ్యనిర్పడిన మిథ్యానురాగబంధం మూలంగా జనించిన శిశువు కుమారుడే మానవాళిక గర్భనిర్దే తగా ధర్మమూర్తిగా అవతరింపబోతున్నాడు!

ఆ మనువు ధర్మనిర్ణయంలోకూడా ఆ మిథ్యానురాగ చ్ఛాయలులాగే నిలిచిపోతా యేమో! మానవజాతికా ధర్మపూరుషుడుగా అవతరించే అతని సంతతివా రందరికీ అలాంటి మిథ్యానురాగ బ్రాంతురే బయలు దెబ్బతూంటాయి కాబోయి! ఎంతటి హృదయ విదారకమైన విధి వైపరీత్యం! అని వరూధిని లోలోపల కుమలి పోయింది. ఆమె కాక్షణంలో మాయా ప్రవరునితోబాటు తన గర్భంలోఉన్న శిశువునుకూడా తీరక కాపా గ్నిలో దహించివేసి వెంటనే ప్రాణ పరి త్యాగం చెయ్యకలెనన్న సంకల్పం కలిగింది.

కాని మళ్ళీ ఉత్తరక్షణంలోనే ■ శిశువు మీద ఎంతో జాలికలిగింది. ఆ జాలిలో అనుమాత్రం మాయాప్రవరునిమీద కూడా ప్రసరించింది. కాని మళ్ళీ కళ్ళెత్తి అతని కేసి చూడలేకపోయింది.

"మణిభద్రా! నీవు నన్ను కళ్ళుమూసుకో వలసిందని కట్టడిచేశావు! నే నలాగే కన్నులు మూసుకొని మధురాతి మధురమైన స్వప్నలోకంలో మైమరిచాను! కాని అంత లోనే మళ్ళీ నా కన్నులెందుకు తెరిచావు! నీ వింతటి క్రూరుడవనీ, కఠినాత్ముడవనీ కలతానైనా ఊహించలేదు! ఛీ నా ఎదుట నిలవకు! పో!" అని ఆమె అతని పాదాల సభాపంలొపడి అదేపనిగా వెక్కిరిచెక్కి విచ్చింది! అలాగ ఎంతనేవేడ్చిందో ఆమెకే తెలియదు!

మళ్ళీ కొంతసేపటికీ కళ్ళు తెరిచి చూడే సరికి మణిభద్రుడుకూడా కనబడలేదు!

మధురాతి మధురమైన వరూధిని స్వప్నం మంచు విడిపోయినట్లుగా కరిగి సురిగిపోయింది.

ఆ విధంగా యథార్థం చెప్పి వరూధిని కరుణ మారగొనవచ్చుననీ నిరంతరం గా ఆమె అనురాగ వాహినిలో ఓలలాడుతూ ఉండ వచ్చుననీ గంధర్వ కుమారుడనుకొన్నాడు.

కాని అతని కలకూడా ఆమె చిట్టచివరి మాటతో కరిగిపోయింది!

బాల సాహిత్య

మాతృభాష కిటుకు

సీతాదేవి

బిహుభాషా కోవిదుడగు
పండిత మానవుడొక్కడు
రాయల సన్నిధి కొక పరి
రాణమీర నేతెంచెను.

పలుభాషల వారలతో
పలురీతుల భాషించెను
పండితులక్కజ పడగను.
బిహుభాషా ప్రౌఢుడతడు.

'చిట్టచివర కతడనియెను
మహారాజా! మన్నింపుడు
మనవి యొకటి కలదండీ!
మన్ననమై యోచింపుడు.'

'వింటిరిగా మన ప్రౌఢత
కంటిరిగా మన చాతురి,
రహిమించగ చెప్పగలరె
మహి నాదగు మాతృభాష!'

ఏభాషల వారలతో
నాభాషలె తనివిగాను,

భాషించెడు పండితుండు
వేష మెటుల తెలియనగును?!

సభ చాలించెడు సమయము
సమీపించు చుండెనపుడు
సభాసదుల నొక్కరైన
స్పష్టముగా పలుకరైరి

రాయలవారతి సూటిగ
రామకృష్ణు దెసగాంచిరి.
అది జూచిన యాతడపుడు
ఆరాత్రికి గడువు వేడె.

అర్ధరాత్రి తన విడిదిని
నిద్రించెను పండితుండు.
నిద్రలేని రాము డచట
భద్రముగా పొంచియుండె.

అదను చూచి పొంచియుండి
ననలు సినలు ధీమంతుడు

పండిత సత్తము నప్పుడె
బడితతోడ భాషించెను.

అచ్చముగా నాంధ్రభాష
'నమ్మో మొర్రో' యనుచును
దెబ్బల కోర్వగ జాలక
బొబ్బరించె పండితుడు!

'మహారాజా! ఈ మహితుడు
మరల మరల మనవాడే!'
రాయలవారక్కజముగ
'నేయది నీ సాక్ష్య'మనిరి.

'అడుగు డిప్పుడె మహాప్రభూ!
అల పండిత శేఖరునే
మనవాడే కాని 'యడల'
మన తెనుగున నెటులేడ్చును?'

'ఎంతటి ప్రతిభావంతుడు,
ఏ భాషల నేర్చిన మరి
ఏవియు కొఱగాని వేళ
ఏడ్చునదే మాతృభాష!'

బ్రిది ఈనాటి కథకాదు. నేనింకా మాపూరి ఎలిమెంటరీ స్కూల్లో చదువుతున్నప్పటి భోగట్టా!

ఒక ఆదివారం నేనూ మా అక్కయ్యలూ చల్లిఅన్నాలు తిని వికాలమైన మా వీధి అరుగుల మీదకు వచ్చాం! శీతకాలం! పచ్చిక మీద మంచు బాట్లు చూస్తూ వెచ్చని ఎండ కోసం కాచు కూర్చున్నాం. ఇంతలో మా తాతయ్య 'ఇంకా ఎండిరాలేదట్రా' అంటూ వచ్చాడు. ఇంక మా కాలక్షేపానికి లోబులేదు. కథ చెప్పమన్నాం. 'ఎగలు కథ ఏమిట్రా' అన్నాడు. ఏవో కబుర్లు ప్రారంభించేసరికి-వీధిలోనుంచి ఒక ఆడమనిషి (అదుక్కు నేదానిలా వుంది) చిన్నపిల్లా, మాయంటికి వచ్చారు. "తెల్లవారిందోలేదో అప్పుడే ముప్పివాళ్లు! పొండి" అంది పెద్దక్కయ్య. ఆ ఆడమనిషి దీనంగా ముఖంపెట్టింది. నాకు జాలివేసింది. ఆమెయిలా చెప్పడం ప్రారంభించింది.

■ ఈయేలకి పదేను రోజులైంది బాబూ యిల్లా ఊరూరూ తిరుగుతున్నాను—"

"తిరక్కపోతే ముప్పి దొరుకుతుందా" అన్నాను నేను మధ్యలో.

"ముప్పికోసం కాదు బాబూ! రెండునెలల కిందట నా పెనిమిటి కక్షవారంవచ్చి మంచానపడ్డాడు. ఏడాక్తర్లు బాగు సెయ్య నేక పోయారు బాబూ! అంతలో మా అదృష్టంకొద్దీ చేతిలో గంటపట్టుకుని తెలవాగా చుట్టుకొని, వుంటా దొక జంగం—మాపూరాచ్చినాడు బాబూ" మేమందరం కళ్లార్యకుండా

చూస్తున్నాం-
వింటున్నాం
"తర్వాత"
అన్నాం. "ఆ

వింటున్నారు కదా" అనుకుంటే మా ఇంకా ఉత్సాహంగా చెప్పి కుపోతూవుంది "అతగాడు మా ఘనమైన వాయిద్యుడు బాబూ! అతగాడి సెయ్యి తగిలేసరికి వారింహోజల్లో మన మణిపై పోయినాడు బాబూ"

"బలే బలే" అంది చిన్నక్కయ్య.

తాతయ్య మాట్లాడకుండా వింటున్నాడు.

"అయితే నువ్విప్పుడు తిరగడమెందుకు" అన్నాను నేను.

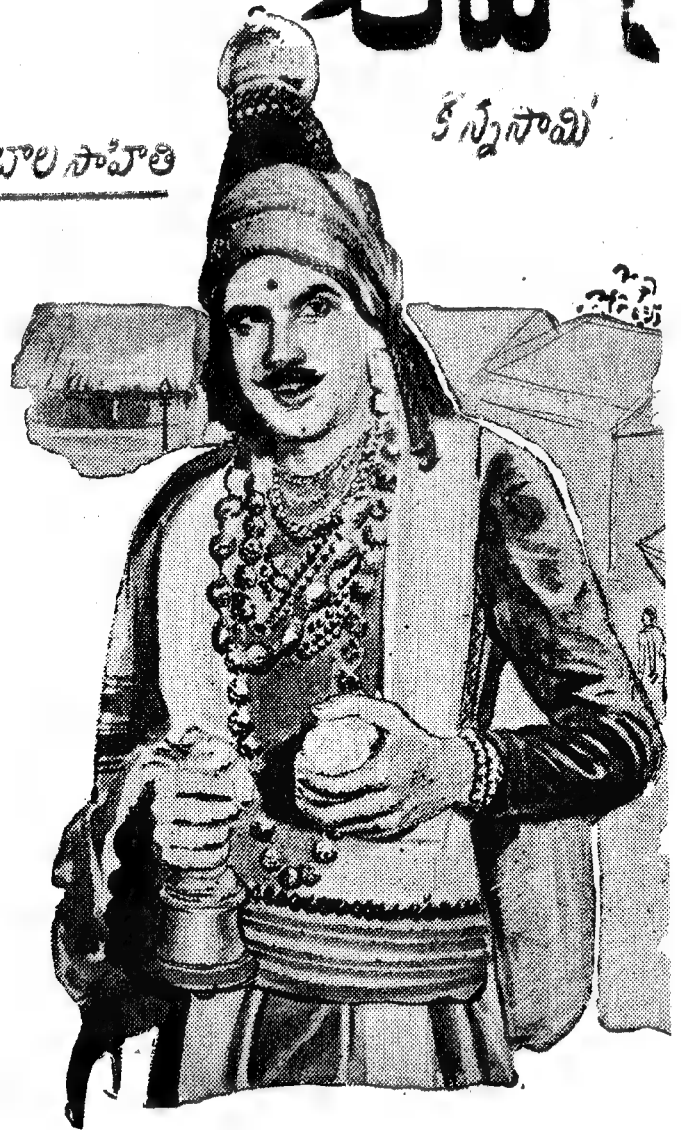
"అదే సెళ్లు న్నాను బాబూ

నారాత బాగులేదు. ■ వాయి తిరుగుతున్నాను బాబూ" అన్నదా ఆడమనిషి.
"పాపం" అనుకున్నాం. తాతయ్య ఒక పిడికేడు బియ్యం పడెయ్యమన్నాడు. నేననుకున్నాను "ఆమె ముప్పికి రాలేదుకదా" అని.

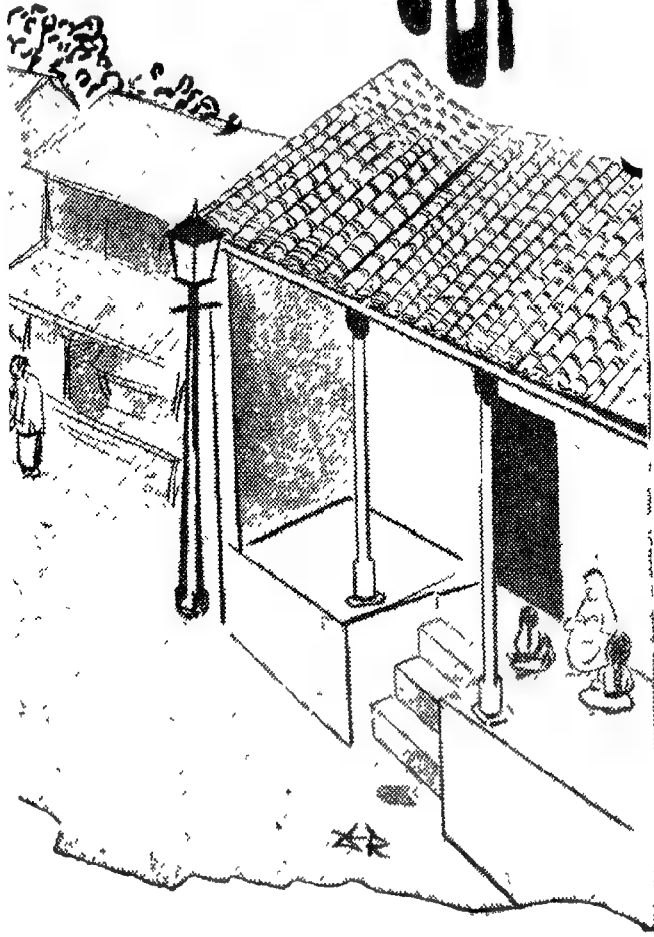
ఆవూ

కన్నసాయి

బాలసాహితీ

వెంకట

“బాబ్బాబు నాబాబే” అన్న దామె. నేను నాలుగు గింజలు పడిసి “తాతయ్యా అంత మంచి వైద్యులుంటారా! కిష్టప్పగారెన్ని మందులిచ్చినా మరి పనిచెయ్యవేం” అన్నాను. ముప్పిమనిషి తాతయ్య

“ఇప్పుడు జ్ఞాపక మొస్తావుంది. నీ చిన్నప్పటిలానే దారినపోయే ఒక కుటుంబం వచ్చింది.” అన్నాడు తాతయ్య పెద్దక్కయ్యవైపు చూసి. “ఊహా!” అన్నాం

“ప్రతి యింటికీవచ్చి ‘బాబూ

వైపు చూస్తూ “మా ఘనమైన సెయ్యిబాబూ ఎంత జబ్బైచినా ఆయన సెయ్యేస్తే ఎగిరి పోవలి సిందే” అన్నది.

తాతయ్య మానం చూసి మేమూ ఊరు కున్నాం. ఆమె “ఒస్తాను బాబూ” అని వెళ్ళి పోయింది. తాతయ్య తో నే

నన్నానూ— “ఈ వైద్యుడు మన పూర్వోక్త వెంకటం మా మయ్య పక్ష వాతం బాగు చేయిస్తే?” తాతయ్య బోసి నోటితో ఒక సారి నవ్వాడు. నేను ఏం తెప్పగా మాట్లాడనో అని భయపడి ఊరుకున్నాను ఒక పట్టు పొడుం పీల్చి తాతయ్య ప్రారంభించాడు.

ఆవాల వెంకన్న అని గొప్ప వాయిద్యుడు కోసం వెళుకుతున్నాం. మీకు తెలిస్తే చెప్పండి. నాకొడుకు ప్రాణాలు కాపాడినవారవుతారు. ఆయన సేతినలవ మా మంచిది! అంటూ ఉంది.

“పాపం చివరకు దొరికాడా” అన్నది చిన్నక్కయ్య.

చెల్లన్నా. ఎవళ్ళం తెలియదని చెప్పేశాం. విధంగా ఊరిందర్నీ ఈ కుటుంబం అడగడంవల్ల ‘ఆవాల వెంకన్న’ గొప్ప వైద్యుడని తెలిసింది ప్రజలకు కొందర వైద్యుడు తమ పూరుకొస్తే బాగుండుననుకొన్నారు

మరునాడు దయం వీధిలో మందులు కావాలా అంటూ అడుగుతున్నాడు. అడిగిన వారితో గట్టిగా తన పేరు ఆవాల వెంకన్న అనీ తన కేదో దేశంలో మంచిచీరువున్నదని చెబుతున్నాడు. అతని మాటలు విని ప్రజలు తమ అదృష్టం పండిందనుకున్నారు.

‘ఇలా యిలా నీకోసం నిన్న నెవరో వచ్చారయ్యా’ అంటే ఒక్క చిరునవ్వున వివి “అలా యెందరో తనకోసం తిరుగుతూ వుంటా” రన్నాడు. అతని అదృష్టం వల్ల ఒక పాతికరూపాయలమందుల దాకా అమ్ముడయ్యాయి.

ఇంకా ఎంతోదూరం వెళ్లాలని ఆవూరు విడిచి పోయాడు. మరి కొన్నాళ్లకు అతని మందులు పనిచెయ్యడంలేదని తెలిసింది. పైగా కొందరికి ప్రమాదం గూడా చేశాయిట.

“అయితే అతను నిజంగా వైద్యుడు కాదూ” అన్నది చిన్నక్కయ్య.

★ ఆ వాల వెంకన్న ★

“ఇంకా మరి నమ్ముతున్నావా” అన్నది పెద్దక్కయ్య.

“ఎందుకలాచేశాడు?” అన్నాను నేను.

“ప్రజలను మోసపుచ్చి డబ్బు సంపాదించాలని ముందు — వాళ్ళే కొందరి పంపుతారు పేరు ప్రచారం చెయ్యడానికి” అన్నాడు తాతయ్య.

ఆ వేళ రాత్రి నాకు నిద్ర రాలేదు. ఆలోచన! తాత చెప్పినదే నిజమైతే తెల్లవారేక ఇండాకటి మనిషి చెప్పిన ‘గంట, తలపాగా జంగం’ రావాలికదా! ఒస్తే పూర్ణో ఏంతమాషాలు జరుగుతాయో!” అని.

ఉదయం నేనావిచయమే మరిచాను. పదిగంటలవేళ నిన్నముప్పిది

చెప్పినట్లే తలపాగా చుట్టుకొని చేత గంటపట్టుకొన్న జంగం కనబడ్డాడు. అతన్ని కొందరు చుట్టుముట్టి గోల చేస్తూ చెఱువు వైపు నడుస్తున్నారు. ఇంకికూ సంగతేమిటంటే—

వెంకటం మావయ్య తన జబ్బుకి పదిరూపాయలు ఇచ్చి మందు పుచ్చుకొన్నాడట వెంకటం మావయ్య కొడుకు నమ్మకంచాలక “నెల రోజులుండి చికిత్స చెయ్యండి. ఖర్చుతా మేం భరిస్తాం” అన్నాడట. ఈ వైద్యుడు ననేమిరా, నేనుండనూ, వెళ్లిపోవాలి” అన్నాడట. దానితో మరి అనుమానం బాస్తే అయి కిష్టపగార్ని తీసుకువెళ్ళి మందు పరీక్ష చేయించాడు. అది ఎంతమాత్రం ఏమందూ కాదు! వట్టి ఎఱ్ఱదుంపల పిండి!! ఆ పది రూపాయలూ కక్కమని గోలచేస్తున్నారన్నది అందరూ. ఇప్పటికి తాతయ్యమాటల్లో నిజం తెలిసింది.

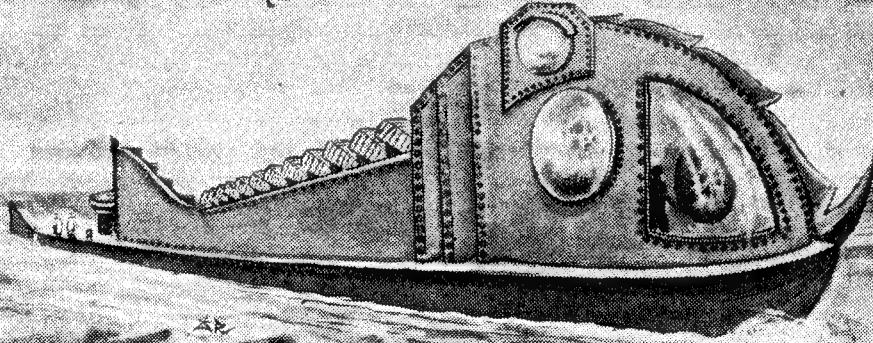
పేటవైపునుంచి ఇద్దరు వ్యక్తులు వచ్చి “ఆవాల వెంకన్నను...” అడుగుతున్నారు. “చాలోయ్! ఇంకా ప్రచారం. దొంగ పెనవని పట్టుకున్నారే” అన్నారొకరు జవాబుగా. “మేమే ప్రచారానికి రాలేదండి. మాడబ్బు కక్కాలి! అప్పుడు మేం కదలాలి! ఏడి తాట ఒలుస్తాం” అంటూ చెఱువు వైపు పరుగెత్తారు.

చెఱువువైపు నుంచి వస్తూనే తాతయ్య అన్నాడు- “ఆవాల వెంకన్నేరా వీడు! ఎలాగయితే ఎనిమిది రూపాయలు కక్కాడులే! బతిమలాడితే రెండు రూపాయలు వదిలేశారు. నిన్నటి ముప్పిది - వాడి పెల్లామే! మొగుడూ పెల్లాం కూతుళ్లు గట్టుకింద పండుకుంటున్నారు. ★

ఆంధ్రపత్రిక: మెనర్యు ఏ ఆర్. (కేర్ ఫెషన్స్, విజయవాడ.

సాగర గర్భం లో నుంచున యీత్ర

మూలం: జూల్స్ వెర్న్

జరిగిన కథ :-

అది 1868 వ సంవత్సరం ప్రారంభం. సాగర గర్భంలో బ్రహ్మాండమైన జలజంతువేదో కనిపించింది నే వార్త ప్రపంచ ప్రజలను విభ్రాంతులను చేసింది. సముద్రంలో ప్రయాణంచేసే నౌకలకది ఇట్టే కనిపించి ఇట్టే మాయమయ్యేది. అమెరికా ప్రభుత్వం అబ్రహం లింకన్ ఆశే యుద్ధనౌకను జలజంతువును పేటాడడానికే నియమించారు. అమెరికా ప్రభుత్వ నౌకాశాఖా కార్యదర్శి హోబ్స్ ఫ్రెంచి ప్రకృతిశాస్త్రపరిశోధకు ప్రాఫెసర్ అరోనాను ఈ విజ్ఞానయాత్రలో పాల్గొనవలసిందిని ప్రార్థిస్తాడు. అతడు వెంటనే దాని కంగీకరించి తన పరిచారకుడు క్యాప్టెన్ సహో ఓడ ఎక్కుతాడు. అబ్రహం లింకన్ క్రమక్రమంగా పసిఫిక్ ఆనుహాసముద్రంలో ప్రవేశిస్తుంది. అది అలాగ కొంతదూరం ప్రయాణం చేసేసరికి కొంతదూరంలో సముద్రతరంగాలమీద ఒక పెద్ద వెలుగుకనిపించింది. వెలుగు ఒక పెద్ద జలచరానికి సంబంధించినదై ఉండాలని నౌకాధికారులతో ఊహించారు. నావ దానిదగ్గరికి పట్టించి దానిమీద ఫిరంగిగల్గివర్తం కురిపించారు. అబ్రహం లింకన్ తరవాత జరిగిన పోరాటంలో ఎందుకు పనికిరానిదై పోతుంది. ప్రాఫెసర్ అరోనా, క్యాప్టెన్ వెజ్ లాండులతో కలిసి ఒక జలాంతరాయిలో ప్రవేశిస్తాడు. కొంతసేపటికి ఓడనావికులు వారికి సుఖంగా భోజనం పెడతారు. తిరిగి తమ కన్నపానాలు రాలేదని అంతా మధన పడుతుంటే వారికి హఠాత్తుగా జలాంతరాయి అధికారి హెచ్చరిక వినిపిస్తుంది. కెప్టెన్ నీమా ఇక ఆ ఓడలోనించి ఎవరూ బయటపడలేరని చెప్పి ప్రాఫెసరు అరోనాకు జలాంతరాయి యంత్రాల రహస్యాలు తెలియజేస్తాడు. కెప్టెన్ నీమా జలాంతరాయి నడిపించేపద్ధతి అంతా ప్రాఫెసర్ అరోనాకు తెలియజేస్తాడు. పిమ్మట జలాంతరాయి కిరువైపులా తేరుచు వున్న అద్భుతాలనించి అమృతమైన సాగరగర్భ జలచరాలు కనిపిస్తాయి. ఆ తరవాత జలాంతరాయి సాగరగర్భంలోని క్రెస్పాద్వీపానికి బయలుదేరుతుంది. తరవాత సాగరగర్భంలో క్రెస్పాద్వీపంలో వేట జరుగుతుంది. జలాంతరాయి దానికొక ద్వీపంమీదుగావెళ్లి గిల్ఫోనాద్వీపానికి సమీపంలో నిలబడుతుంది. అరోనా ఆసు చగులతో కలిసి ద్వీపంలో ప్రవేశిస్తాడు. ముగ్గురు గిల్ఫోనాద్వీపంలో వేట ముగించుకొనివస్తూండగా హఠాత్తుగా ఒకరాయి వారిదగర పడుతుంది. పిమ్మట కెప్టెన్ నీమా వైజ్రాయణంతో ఆటనికుల నందరినీ హతగొట్టి జేస్తాడు. క్రమంగా జలాంతరాయి పగడాలదీవి జేగుతుంటుంది. చనిపోయి నావికునికొకనికి అక్కడ సమాధి ఏర్పాటుచేస్తారు. కెప్టెన్ నీమా మన్నాగు సింధుశాఖలో ఒక పెన్సెమృత్యం సంపాదిస్తాడు. పిమ్మట ఎంతోచాకచక్యంతో ఒక తెస్తవాని ప్రాణాలు సంగ్రహిస్తాడు. పిమ్మట జలాంతరాయి మగ్గిరారాసముద్రండాటి అట్లాంటిక్ మహాసముద్రంలో ప్రవేశిస్తుంది.

సాగరగర్భంలో బంగారు గుట్టలు, అగ్నిపర్వతాలు.

తరవాత నీమా నాతోఇలా అన్నాడు :

“1702 ప్రాంతంలో హాలెండు, ఆస్ట్రియా, ఇంగ్లండు దేశాలు మూడు కలిసి ఒకసంధి చేసుకున్నాయి. మూడు దేశాలు కలిసి

అనువాదం: “వినాయక”

అప్పట్లో స్పెయిను దేశపు రాజు అయిదో ఫిలిప్ ను పడగొట్టివేసి అతని రాజ్యం కాశ్చేయ్యాలనీ, అది ఇంకొకరికి అంటగట్టాలనీ నిశ్చయించాయి.

స్పెయిన్ దేశం యుద్ధంలోకి దిగవలసిన ఆవశ్యకత ఏర్పడింది. కాని స్పెయిన్ దగ్గర యుద్ధం చెయ్యడానికి తగిన ఆర్థిక బలంగాని, అంగ బలంగాని లేదు. అయితే అమెరికా నుంచి వెండి బంగారాలు స్పెయిన్

★ సాగరగర్భంలో సాహసయాత్ర ★

దేశం చేరుకునే వతుంలో ■ ఆపత్తు గడిచిపోయేటట్లు కనబడింది. ఆ రోజుల్లో దక్షిణ అమెరికాలో చాలా రాజ్యాలు స్పెయిన్ పరిపాలనలో ఉండేవి.

స్పెయిన్ దేశపు రాజు అయిదో ఫిలిప్ ఫ్రాన్స్ దేశం చెప్పుచేతల్లో ఉండేవాడు. అందుచేత ఫ్రాన్స్ స్పెయిన్ సహాయార్థం కొంతనాకా బలం పంపించింది. ఆ నాకా బలం సహాయంతో స్పెయిన్ దేశపు ఓడలు దక్షిణ అమెరికా నుంచి వెండి బంగారాలు తీసుకు వస్తున్నాయి.

ఆ ఓడలన్నీ వెండి బంగారా

లతో సహా కాడిజ్ తీరానికి బయలుదేరాయి అంతలో ■ ఫ్రాన్స్ లో ఆంగ్ల నాకాదళం తిరుగుతున్న దన్ను పుకారులు బయలుదేరాయి.

స్పెయిన్ నాకాదళాధిపతి ■ సంగతి విని నాకాదళం ఫ్రాన్స్ తీరానికి జేర్పాలని నిశ్చయించాడు. కాని స్పెయిన్ దేశపు నావికులు దాని కంగీకరించలేదు. నాకాదళం అంతా స్పెయిన్ దేశానికే జేరాలని పట్టుబట్టారు. కాడిజ్ నగరానికిగాని, దానికి వీలులేకపోతే నిగోఅఖాతానికిగాని జేరుకోవాలని అన్నారు.

అప్పట్లో విగో అఖాతానికంతగా అపాయంలో ఉన్నట్లు కనబడలేదు.

ఆ నాకాదళాధిపతి మరి చేసేదేమీ లేక నాకాదళం స్పెయిన్ తీరంలో ఉన్న విగో అఖాతానికి జేర్పాడు. అయితే వెండి బంగారాల దిగుమతి విషయంలో ఏర్పడే ఒక చిన్న తగాదావల్ల ఆ దిగుమతి బాగా ఆలస్యం అయింది.

అంతలో ఆంగ్ల నాకాదళం విగో అఖాతంలో ప్రవేశించింది. స్పెయిన్ నాకాదళాధిపతి శాయశక్తులా ఆంగ్ల నాకాదళంతో యుద్ధం చేశాడు. ఆ నాకాదళాధిపతి పక్షాన పోరాడిన హైకు లెంతో మంది లేరు.

ఆంగ్ల నాకాదళం జయించి వేస్తుదని, వెండి బంగారాలతో నింపిన నాకలు శత్రువుల చేతుల్లో పడిపోతాయనీ స్పెయిన్ నాకాదళాధిపతి భయపడ్డాడు. ఇక గత్యం తరం లేక ఆఖరి నిమిషంలో అమూల్య సంభారాలతో నింపిన ఆ ఓడలన్నీ వెంటనే తగులబెట్టించి సముద్రంలో ముంచివేయించాడు. ఆ సంఘటనలన్నీ 1702 వ సంవత్సరం అక్టోబరు నెలలో జరిగింది.

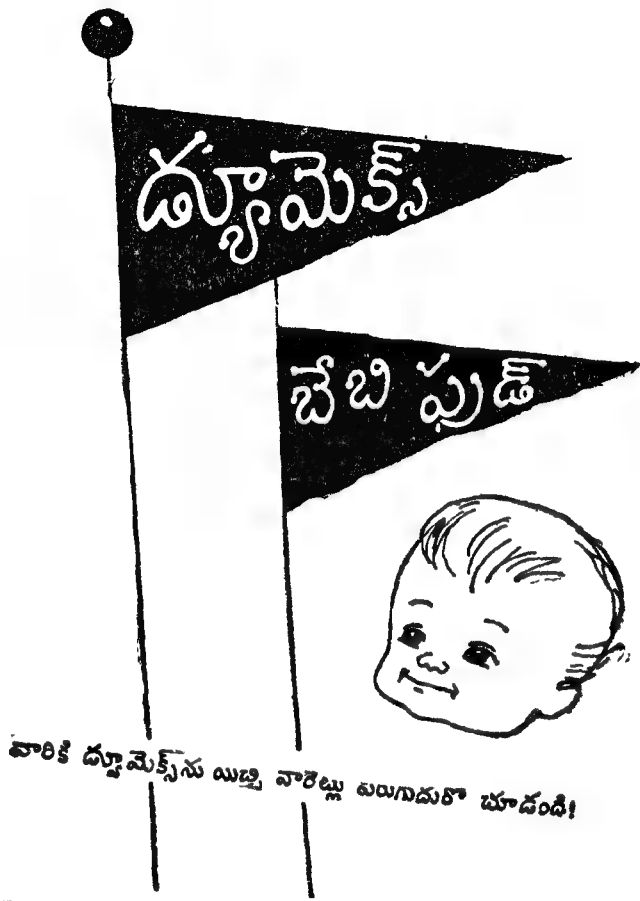
అంతటితో శెప్టెన్ సిమో ఆకథ ఆపివేశాడు.

నాకాకథ అంతయేమిట చెబుతున్నాడో బోధపడలేదు.

“అయితే ఇంతకూ ఏమంటారు?” అన్నాను.

“ప్రాఫెసర్ ! మన మిప్పుడు విగో అఖాతంలో ప్రవేశించాము. ■ అఖాతం అంటే కనుక్కున్నామంటే ■ అమూల్య ధన రాసులన్నీ మన చేతుల్లో పడతాయి.”

జలాంతర్గామి ■ సమయంలో సాగరగర్భంలో ప్రయాణం చేస్తూంది.

కెప్టెన్ నీమో నన్ను తన వెంట
రావలసిందని అడిగాడు. నేను సరే
అని అతని వెంటపడ్డాను. మేము
గదిలోకి వెళ్ళి కూర్చున్నాము.
నమ్మడం అంతా విస్వప్నంగా
కనిపిస్తోంది. చుట్టూరా అరమైలు
దూరందాకా విద్యుద్దీపాల కాంతిలో
నమ్మడ గర్భం అంతా ధగధగా
మెరిసిపోతోంది. నమ్మడం అట్టడుగున
ఇనకకూడా ఆ వెలుగులో తళ
తళలాడింది.

కొంతమంది నావికులు నమ్మ
ద్రపు దుస్తులు వేసుకొని నెమ్మదిగా
ఆ ఇనకమీదికి దిగి కప్రదేశం
అంతా గాలించడం మొదలు
పెట్టారు. చిన్నచిన్న పెట్టెలు విడ
గొట్టి ఎన్నెన్నో బంగారపుకట్టెలు,
వెండికట్టెలు బయటకు తీసి తమ
బుజాలమీద తగిలించుకొన్న
సంచీలలో పడవేసుకున్నారు. మరి
కొందరు ఎన్నెన్నో ముత్యాల
హారాలు సేకరించారు.

తరవాత వాటన్నిటితోటీ మళ్ళీ
నాటింగ్ జలాంతర్గామికి తిరిగి
వచ్చేశారు.

ఆ వెండిబంగారాలకట్టెలు, ముత్యాల
హారాలు మొదలైన అమూల్య
వస్తువులు చూసి నేను నాకళ్ళే నమ్మ
లేకపోయాను! నావికుల వ్యన్న
జలాంతర్గామిలో గుట్టలు గుట్టలుగా
పోతారు! “ప్రాఫెసర్! నాగర
గర్భంలో ఇంతటి అమూల్యమైన
ధనరాసులు పుంటాయని మీరెప్పు
డైనా ఊహించారా?” అన్నాడు
కెప్టెన్ నాకేసి చూచి చిరునవ్వు
నవ్వుతూ.

“నమ్మడంలో 20 లక్షల
టన్నుల వెండి ఉన్నదని ఇటీవలనే
అంచనా వేశారు!” అన్నాడు.

హాయిగా నిద్రపోయి, మీ శక్తిని పునర్నిర్మించుకొనండి

మీ ఆరోగ్యానికి
మంచి గాఢ నిద్ర
ఆత్మవశ్యమైనది.
ఎందుకంటే, నిద్రలో,
శరీరం మెదడు విశ్రాంతి
తీసుకొని తిరిగి శక్తితో
పునరుద్ధరింపబడతాయి.
రాత్రిళ్ళు ఒక గిన్నె దు
“ఓవర్లైన్” త్రాగేట్లు చే
సరిమైన నిద్రవట్టుతుంది. అది
నరాలను శమనపరిచి, పుష్టికర
మైన ఆహారం మరలగా జీర్ణ
మయ్యేట్లు చేస్తుంది.

ఈ రోజున, మంచి ఆహార ద్రవ్యములతోను, అదనంగా చేర్చబడ్డ విటమిను
లతోనూ ఏర్పడింది. “ఓవర్లైన్” వున్న విటమిన్ లాగము. చాలా
ముఖ్యమైనది రాత్రిళ్ళు ఎదుకొనబోయే ముందు క్రమం తప్పకుండా దుచి
కరిమైన “ఓవర్లైన్” పానీయం అలవాటు చేసుకొనండి.

రేడియో సిగ్నల్ మీద ఓవర్లైన్ అమెచూర్ కాలక్షేపం వినండి. (హెడ్, 41.72 మీటర్లు) శనివారము రాత్రి 8 నుంచి 8.30 గం. ఐ (ఇంగ్లీషు - 9520 కిలో హైక్రెన్, 31 మీటర్లు) ఆదివారము రా. 8 నుంచి 8.30 గం. ఐ.

ప్రతి డబ్బాలో ఆ రోగ్యం వున్నది

ఓవర్లైన్

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

(గోహమ్మి) కేరళంగ్ తులసే (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

IV.499

★ సాగరగర్భంలో సాహసయాత్ర ★

“ప్రాఫెసర్! మీరన్న మాట నిజమే. ఆ వెండి అంతా బైటికి తీయడానికి చాలా ఖర్చవుతుంది. చివరికి దానివల్ల నష్టమేగాని లాభం రాదు. అందుచేత అది విరమించి వేశారు. అయితే నాకలాంటి ఇబ్బందు లేమీ వేవు; నేను నా నావికులను నముద్రగర్భములోకి దింపడమే తరవాయి! బస్తాలకొద్దీ వెండి బంగారాల పోగులు నా చేతుల్లో పడతాయి! ఇక్కడేగాదు! నముద్రంలో ఇంకా చాలావోట్ల వెండి బంగారాల గుట్టలున్నాయి. తలుచుకున్నానంటే ఆ గుట్టలన్నీ ఇట్టే నా చేతుల్లో పడిపోతాయి. నేనెంత ధనవంతుణ్ణో గ్రహించారా?”

“నిజమేగాని ఈ వెండి బంగారాల గుట్టలన్నీ వెతికి పైకెత్తడానికి స్పెయిన్ దేశం ప్రత్యేకంగా ఒక కంపెనీకి కంట్రాక్టులు ఇచ్చినట్లుండే!” అన్నాడు.

“ఎంతకీ కంట్రాక్టు ఇచ్చారో?”

“50 కోట్లకు”

“అబ్బో! అది చాలాకాలం నాటి మాట! ఇప్పుడిక్కడ వెతికితే కంపెనీకి వట్టి పెట్టెలు తప్ప ఇంకేమీ కనపడవు!”

“అయితే ఆకంపెనీ ఈకంట్రాక్టు తీసుకోడం మూలాన్ని దివాళా తీసేస్తుందన్నమాట!”

“అవునంతే.” అన్నాడు కెప్టెన్. తరవాత ఒక నిట్టూర్పు విడిచి పెట్టాడు.

“పాపం! ఆ ధనరాసులన్నీ బీదజనానికి పంచిపెడితే వాళ్ళెంత సుఖపడతారో?” అన్నాడు.

కెప్టెన్ నీమో దీనికేమీ సమాధానం చెప్పలేదు!

ఆ మాటవినగానే కెప్టెన్ నీమో కొంచెం బాధపడినట్టు కనిపించాడు కాని వెంటనే దురుసుగా అందుకొన్నాడు :

“ప్రాఫెసర్! నేని ధనరాసులన్నీ పోగు జెయ్యడంవల్ల బీద ప్రజల నోట్లో మట్టికొట్టానని అనుకుంటున్నారేమో! ఈ ధనం అంతా నా ఒక్కడి కోసమే పోగుజేసుకోవడం లేదు! ప్రపంచంలో వీడిత ప్రజానీకం సంగతి నేను విస్మరించి వేశాననుకొన్నారా? ఈ ధనరాసులలో చాలా భాగం నేను వారి కోసమే వినియోగిస్తున్నాను.”

అని కెప్టెన్ నీమో హఠాత్తుగా తన ప్రసంగం అంతటితో ఆపి వేశాడు. తన గొప్ప తనం చెప్పుకోడానికి బిడియపడి అతడ విధంగా తన ప్రసంగం ఆపివేసి ఉంటాడని అనుకొన్నాడు.

కెప్టెన్ నీమోకు మనిషి పొడకీట్లక పోవడం వల్లనే సాగరగర్భంలో ప్రయాణం ప్రారంభించాడు. అంతవరకు అది నిజమే! కాని ప్రపంచంలోని ప్రజానీకం అంటే అతనికెంత కరుణ! బహుశః ఆ ధనరాసులన్నీ అతడు వారి కోసమే వినియోగిస్తున్నాడన్నమాట! అతడేవిధంగా వినియోగిస్తున్నాడో! ఎవరు చెప్పగలరు? బహుశః ఆ ధనరాసులతో అతడు గుత్తదానాలు చేస్తున్నాడేమో!

తరవాత కెప్టెన్ నీమో నాగదిలోంచి వెళ్ళిపోయాడు. అతడు వెళ్ళిపోయిన కొంత సేపటికి నెడ్

లాండ్ అక్కడికి వచ్చాడు. నెడ్ లాండ్ అక్కడికి వస్తాడని అనుకుంటూనే ఉన్నాను

“నెడ్ లాండ్! పాపం నిన్న నీకదృష్టం కలిసిరాలేదులా ఉండే!” అన్నాను అతనికేసి చూసి.

“అవును! నేనేం చెయ్యను. సరేగా చివరిక్షణంలో మీరు రాలేదు!”

“అవును! కెప్టెన్ నీమో మనకా మాత్రం అధికాశం కలిగించలేదు మరి! నమయంలో అతడు నముద్రం అట్టడుగున వెండి బంగారాల గుట్టలకేసి వెళ్ళిపోయాడు!” అని నేనా జరిగిన వింతలన్నీ అతని తెలియజేశాను.

నెడ్ లాండ్ ఓడలోనించి వారి పోయే వ్యవహారం అంతటితో విడిచి పెట్టలేదు. పోనీయండి. ఇంతటిలో మునిగిపోయేదేమి వుంది! అవసరమయితే ఈవేళ సాయంత్రమే వారి పోదాము.” అన్నాడు.

“అయితే ఇప్పుడు జలాంతర్గామి ఎటువైపుగాపోతుందో తెలుసునా?”

“నాకేమీ తెలియడం లేదు!” అన్నాడు నెడ్!

“సరే! ఒంటిగంట అయ్యేసరికి మనమెక్కడ వున్నదీ తెలుసుకోవచ్చునులే!”

నేను వెంటనే నాటిల్స్ టాపు మీదికి వెళ్ళిపోయాను. నెడ్ లాండ్ కూడా నావెంటపడ్డాడు. ఎటు చూసినా ఎక్కడా భూమి కనబడలేదు.

తరవాత నేను నాటిల్స్ యంత్రాలకేసి చూశాను. నముద్రతీరం సుమారు రెండు వందల మైళ్ళ దూరంలో వుంది. ఆ పరిస్థితిలో జలాంతర్గామిలోనించి బైట పడడ

మంట మృత్యుగవ్వారంలో ప్రవేశించడమన్నమాట.

అయితే దీనిమూలాన నేనేమికంగారుపడిపోలేదు. అదే హాయిగా ఉండని అనుకున్నాను.

కాని నెడ్లాండ్ కోసానికీ అంతాదరి లేదు! కాని అతడిమి చెయ్యగలడు? వ్యవహారం అంతా పూర్తిగా చెయ్యి దాటిపోయింది.

తరవాత రాత్రి 11 గంటలయ్యే సరికి కెప్టెన్ నీమో నా దగ్గిరికి వచ్చాడు. “మీకోక అదృశ్యమైన భూభాగం చూపించనా?” అన్నాడు. నే నాతడు చూపించే అత్యద్భుతం ఏమై వుంటుందా? అని ఎంతో ఆశ్చర్యపడ్డాను.

కెప్టెన్ నీమో నన్ను సాగర గర్భంలోకి వెళ్లే దుస్తులు వేసుకోవలసిందని ఆజ్ఞాపించాడు. నెడ్లాండ్ గాని కొన్నెలుగాని మాతో రాలేదు.

మేమిద్దరము ప్రయాణ మయ్యే సరికి ఇంచుమించుగా అర్థ రాత్రి అయింది.

మేము సాగర గర్భంలోనికి దిగి నెమ్మది నెమ్మదిగా నడిచి పోతున్నాము. క్రమంగా మా కెదురుగా ఒక పెద్ద అరణ్యం ప్రత్యక్షమైంది. అది అంతా సాగరగర్భంలో ఉన్న అరణ్యం!

ఆ అరణ్యంలోని చెట్ల ఆకులన్నీ నిశ్చలంగా ఉన్నాయి.

దూరదూరంగా నమ్మద గర్భంలో నాకోక పెద్ద వెలుగు కనిపించింది! నమ్మద గర్భంలో ఆ వెలుగెక్కడినించి వచ్చింది.

ఇంకా లోతుగా ఉన్న భూ గర్భంలోని అగ్ని పర్వతం ద్రవమే ఆ విధంగా మెరుస్తున్నదని కెప్టెన్ నీమో నాతో చెప్పాడు. నే నా

‘పాయింట్’

ఇంటి బయట ఆరుగురిమీద వదేళ్ళు ఆ బ్యాచి కుర్చుని ఉన్నాడు. ఒక పెద్దమనిషి వచ్చి “అబ్బాయ్, మీ నాన్న గారు ఇంట్లో ఉన్నారా?” అని అడిగాడు.

“ఉన్నారు”

పెద్దమనిషి తలుపు తీర్చాడు. ఎవరూ తలుపు తీయలేదు.

“ఇంట్లో ఉన్నారన్నావుగా?” అని పెద్దమనిషి అడిగాడు.

ఆ కుర్రాడు పెద్దమనిషిని గంభీరంగా చూసి “అవును, మా ఇంట్లో ఉన్నారన్నాను, అని సమాధానం చెప్పాడు.

అగ్ని పర్వతం వెలుగు చూచి నా కన్నులే నమ్మలేక పోయాను. నమ్మడం నీరా అగ్ని పర్వతం మీద ప్రవహిస్తున్నా, ఆ అగ్ని పర్వత ద్రవం అలాగే కళ్ళు మిరుమిట్లు గొలుపుతూ మెరిసిపోతూంది!

అంతటి మహారణ్యం సాగర గర్భంలో ఉండగలదని నేను కలలో నైనా ఊహించలేదు!

ఆ అరణ్యం అక్కడి కెలాగ వచ్చింది? ఏదైనా మహారణ్యంగాని హఠాత్తుగా సాగరగర్భంలో మునిగి పోయిందా?

ఎంతకీ ■ సందేహం తెగక కెప్టెన్ నీమో కేసి సంజ్ఞ చేసి నా సందేహం అతనికి తెలియజేశాను!

కెప్టెన్ నీమో నాతో ఇలా గన్నాడు! “ప్రొఫెసర్! ఇదంతా ఒక పెద్దఖండం! ఇది పూర్వం

ఆస్ట్రేలియా అమెరికా ల వంటి భూఖండమే!”

“అయితే దీని పేరు?” అన్నా నెంతో ఆశ్చర్యంతో.

కెప్టెన్ నీమో ఆ భూఖండ చరిత్ర మొదలుపెట్టాడు:

“ప్రొఫెసర్! ఇది అట్లాంటిక్ అనే ఖండం! ఈ ఖండం అంతా ఒక్కసారిగా సాగర గర్భంలో మునిగిపోయింది. ఇది మునిగిపోయి కొన్ని వేలవళ్లు గడిచి ఉంటాయి!

ఈ ఖండాన్ని గురించిన నిదర్శనాలు కొన్ని ప్రాచీన గ్రీకు గ్రంథాలలో మాత్రమే కనిపిస్తున్నాయి. మీరు కూడా ఈ భూఖండాన్ని గురించి వినే ఉంటారనుకుంటాను.”

నేనా భూభాగాన్ని గురించి ప్రాచీన గ్రంథాలలో చాలా చోట్ల చదివాను! దానిని గురించిన పుక్కిటిపురాణాలే మనకి పూచు మిగిలాయి. అంతకంటే వివరాలేవీ తెలియవు. ఆ భూభాగం ఎక్కడ ఉన్నదో కూడా ఎవరికీ తెలియదు!

కాని కెప్టెన్ నీమో జలాంతర్గామి సహాయంవల్ల నేనా భూభాగం ప్రత్యక్షంగా చూచాను! ఎంతటి అదృష్టం!

—ఇంకా ఉంది.

శ్రీమదాంధ్ర

మహాభారతము

ఉద్యోగపర్వము

వెల రూ. 1-0-0

ఆంధ్రగ్రంథమాల,

మదరాసు-1

చిన్నతల్లి

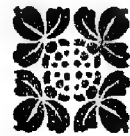
"కడుపునిండా ఇన్ని పాలుపట్టాలి"

"నా చిన్నతల్లికి
లాల పొయ్యాలి"

"చిట్టిపాపకు నేను
ఉగ్గుపెట్టాలి"

ఫోటోలు : చి. తేజనకర్ణ

మా పాప

"రవి"

మాపాప నవ్వులే మల్లెపప్పులు
మాపాప కన్నులే కలువరేకులు
మాపాప పలుకులే తేనెవాకలు
అందాల మాపాప చందమామలు
పాలబుగ్గల పాప పారాడుతుంటే
బంగారు కొండలే ప్రాకినట్లుండు
చిన్నారి మాపాప చిందులేస్తుంటే
గోపాలకృష్ణమ్మ గుర్తుకొస్తాడు.

* కడుపు చిచ్చు *

ఒక కొలనులో ఒక కొంగ ఉండేది.

అది చాలా ముసలిదైపోయి, దగ్గరగా వచ్చిన చేపలనుకూడా చలుక్కున పట్టకొలేకపోయేది. అందువల్ల దానికి తిన్నరోజులకన్న పస్తులున్న దినాలే ఎక్కువ అయ్యాయి.

ఇలాగ ఉండగా ఆ కొంగకు ఒకనాడు ఒక మంచి పెద్ద చేప లభించింది. చాలా ఆకలిగా ఉన్న కొంగ ఆ త్రుతతో దాన్ని భక్షిద్దామనుకునేసరికి ఎక్కడనుంచో ఒక మనిషి వచ్చి, కొంగ నోటిలోంచి ఆమె త్వస్తిని లాక్కుని తనబుట్టలో పడేసుకున్నాడు!

కొంగ ఆశాభంగంవల్ల కలిగిన దుఃఖంతో, 'దుర్మార్గుడ, నానోట్లో ఉన్న కూటిని లాక్కున్నా వేమిరా? నా చేపను ఇచ్చేయి!' అన్నది.

వాడు వికటంగా నవ్వుతూ, 'నీచేపా? నీదైతే నా బుట్టలో ఎందుకుంటుంది?' అని చరచరా తన యింటికి పోయాడు.

ఆకలివల్ల కలిగిన నీరసానికి ఆశాభంగంవల్ల కలిగిన దుఃఖంతోడై పాపం ఆ కొంగ ఇంక చేపలకోసం ప్రయత్నించనేలేదు. కొన్నిరోజులలాగ పస్తులుండి, ఆఖరి కొకనాడ కొంగ ప్రాణాలు విడిచేసింది.

కొంగ యొక్క సిద్ధాన్నాన్ని ఎత్తుకుపోయిన ఆ దుర్మార్గుడు వెళ్ళి 'చేపను తన భార్యకు ఇచ్చాడు! 'మంచిచేపనే సంపా

దించావే!' అని మెచ్చుకుంటూ ఆమె దాన్ని కూరవండి, వాడికి సగంపెట్టి తాను సగం తిన్నది.

మరికొన్నాళ్ళ కామె కడుపుతో ఉండి, తొమ్మిదనాలూ నిండేక గుమ్మడిపండువంటి కొడుకును కన్నది.

ఆ బాలుణ్ణి వాళ్లు ఎంతో ముద్దుగా చూసుకుంటూ పెంచారు. పద్దెనిమిదేళ్లు గడిచి వాడికి పెళ్ళియీడు వచ్చింది.

పాలకి వెంకటరామ చంద్రమూర్తి

తండ్రి, 'నాకు కొడుకు చేతికి అందివచ్చాడు గనుక ఇంక నేను శ్రమపడ నక్కర్లేదు. ఇంక రోజూ పొలానికి వాడే వెడతాడు.' అన్నాడు.

తల్లి 'ఔను. వాడికి పెళ్ళికూడా చేసేద్దాం. కోడలువస్తే దానికి పెత్తనం వచ్చు జెప్పి, నేనుకూడా కృష్ణా, రామా అనుకుంటూ ఒక చోట కూచుంటాను' అంది.

కాని వాళ్లు పెళ్ళికూతుర్ని చూడనక్కర్లేకనేపోయింది. ఏమంటే ఆ కొడుక్కి హఠాత్తుగా జబ్బుచేసి, వైద్యుడు రాకపూర్వమే మరణించాడు!

పుత్రశోకంతో ఆ తల్లి తండ్రి

గుండెలు బాదుకున్నారు! జట్టు పీక్కున్నారు!

ఆ తండ్రి అంతటితో ఊగుకోక, 'చేతికి అందివచ్చిన నా కుమారుణ్ణి తీసుకుపోయాడి యముడు! ఏజ్లేనా "ధర్మరాజు" అంటారు? ఏడి మొహం మండా, ఇదేనా ఏడి ధర్మం?' అంటూ ఆ దేవుణ్ణి తిట్టి పోశాడు.

ఆ తిట్లు పడలేక యమధర్మరాజు ఒక అధికారిని తన దున్నపోతుమీద ఎక్కి భూలోకానికి చక్కావచ్చాడు. మంచంమీద పరుండి నిద్రపోతూన్న ఆ తండ్రికి కలలో ప్రత్యక్షమై, 'ఎందుకోయ్ నన్ను తెగతిట్టిపోస్తున్నావ్?' అని అడిగాడు.

'ఎందుకేమిటి? నువ్వు చేసిన పాడుపనికి! చేతికి అందివచ్చాడనుకుంటూన్న నా కుమారుణ్ణి తీసుకుపోయావు!' అంటూ ఆ తండ్రి కలలోనే యముణ్ణి తిట్టడం ప్రారంభించాడు.

యముడు 'ఆగవోయ్, ఆగు. నాలోకంలో ఇప్పుడు కోటానుకోట్ల జీవులున్నారు. వారిలో నీ కొడుకెవరో నాకేం తెలుస్తుంది?' అన్నాడు.

తండ్రి, 'నీకు తెలియకపోవచ్చు గాని, నేను నా కొడుకుని ఇట్టే ఆనమాలు కట్టేస్తాను!' అన్నాడు.

యముడు, 'అబ్రేతే నాతోరా.' అని, ఆ తండ్రి జీవాన్ని తన పాశా

★ 'క డు పు చి చు' ★

నికి తగిలించుకుని తన లోకానికి తీసుకుపోయాడు.

యముడు చెప్పినట్లు సరక లోకంలో లెక్కకుమీరిన జీవులు తాము చేసుకున్న పాపాలకు ఫలితాలను అనుభవిస్తూ కనపడ్డారు. యముడు తాను తీసుకువచ్చిన ఆ జీవునితో, 'వెళ్ళవోయ్, మీ వాడెక్కడున్నాడో వెతికి పట్టుకుని నావద్దకు తీసుకురా' అని వాణ్ణి వదిలాడు.

తండ్రి వెతికి వెతికి ఆ కుర్రవాణ్ణి పట్టుకున్నాడు. ఆప్యాయంగా

బాలుని బుజంమీద తట్టతూ, 'ఒరే అబ్బాయీ, నేనురా మీ నాన్నని!' అన్నాడు.

బాలుడు వెనక్కి తిరిగిచూసి 'ఛీ, నువ్వూనా తండ్రినంటున్నావు!' అని చీదరించుకుని అసహ్యంతో పురుగును విదల్చినట్లు విదల్చి దూరంగా పోయాడు.

తండ్రి నిర్భంతపోయి, 'నాయనా, నన్నానవాలు పట్టలేదా? అప్పుడే మరిచిపోయావురా బాబూ? ఈ లోకానికి వచ్చినవాళ్ళికి మరుపు ఇట్టే వస్తుందికామోసు!' అన్నాడు.

ఆ బాలుడు, 'మరుచా? నేనేం మరిచిపోలేదు. నువ్వే మరిచిపోయావు!' అన్నాడు.

తండ్రి మరీ విస్తుపోయి, 'అనే మిటా నాయనా. నేనేం మరిచిపోయాను! నీ ముద్దుచేప్పలన్నీ నాకు కళ్ళకు కట్టినట్టున్నాయి' అన్నాడు.

ఆ బాలుడు మండిపడుతూ, 'నా చేష్టలు కాదోయ్ మూర్ఖుడా! నీ చేష్టలు జ్ఞాపకం తెచ్చుకో! తుధాధుడనై లేక లేక దొరికిన చేపను తిందామనుకుంటూంటే నా నోటిలోనిదాన్ని ఎత్తుకు పోయావుకదా? ఇట్టికి తెచ్చుకో!' అన్నాడు.

తండ్రి 'చేపా? నించేప? ఎప్పటి మాటా, నువ్వు చెప్పేది?' అన్నాడు ఆలోచిస్తూ.

బాలుడు, 'ఎప్పటిమాటా? నేనా సరస్సులో కొంగగా ఉన్న ప్పటిమాట!' అన్నాడు.

ఆమాట వినడంతోనే ఆ తండ్రికి ఏనాడో జరిగిన ఆ సంగతి మెల్లిగా జ్ఞాపకానికొచ్చింది. ఆరిపోతూన్న పెదిమలు నాలికతో తడుపుకుంటూ వాడా బాలునితో, 'ఏతే నువ్వు ఆ కొంగవా? నా కొడుకువికావు?' అన్నాడు.

బాలుడు, 'ఆ కొంగనే నీ కొడుకునై పుట్టి నా పగను దీర్చుకున్నాను! నా సిద్ధాన్నాన్ని పడగొట్టి నాకు శోకం కలిగించిన దుర్మార్గునికి కొడుకునైపుట్టి, ఆశలు కల్పించి, అందివస్తాననేవేళకి తప్పకుని నీకు పుత్రశోకం కలిగించాను!

ఆ పద్ధేనిమిదేళ్ళూ 'కొడుకా, కొడుకా' అని నువ్వు పిలుస్తోంటే కణ్ణికతోరమైన ఆపిలుపు ఎలాగో నహించాను. ఇంక నహించను! వెళ్ళు!' అంటూ గుంపులో కలిసి మాయమైపోయాడు.

ఆ బాలుని తండ్రిననుకున్న ఆ జీవుడు మొహం వేలాడేసుకుని వస్తోంటే, యముధర్మరాజు, 'ఏమోయ్, ఒక్కడివే వస్తున్నావే? ఏడీ నీ కొడుకు?' అన్నాడు.

ఆ జీవుడు, 'ప్రభూ, వాడు నా కొడుకు కాదుట. నామూలాన కడుపుచిచ్చుకలిగిన ఒక కొంగట. నాకు కొడుకైపుట్టి, ఈ రకం కడుపుచిచ్చుపెట్టి, పగ దీర్చుకున్నాడట!' అన్నాడు.

యముధర్మరాజు 'చూశావా మరి? అనవసరంగా ఇన్నాళ్లు నన్ను తిట్టిపోశావు! నీ పాపఫలం నువ్వు అనుభవించాలిగాని నన్ను తిట్టడం చేసికి...వెళ్ళు. మంచం ఖాద ఉన్న నీ కళ్ళే బరాన్ని తేరుకో!' అని పంపేశాడు.

ఈ నెం 3 వారంలో వెలువడుతాయి!
హోటల్ మహారాజీ—'మాలి'
లాకెట్లో రహస్యం—'లక'
మాదురంగం ముఖచిత్రంతో-పాకెట్ పైజా
డిబెక్ట్ నవలలు ఒక్కొక్కటి 100 పే. 8 అడాయ.
ద్ర హృ వా క్కు—'కాజ'
మాదురంగం ముఖచిత్రంతో-పాకెట్ పైజా
నవల 200 పేజీలు రూ. 1-4-0.
ఎజుల శమకు కావలసిన కాపీలకు 25%
తగింది ముందుగా పైకం పంపితే మా యిం
పిడ వస్తామి పంపుకాదు.
హంస ప్రచురణలు విజయవాడ-2.

సమైక్యమైన సంజ్ఞాగూడు

జ్ఞాపకము నిత్యవశ్యకములు

కాసమసి కస్టమైజుమాత్రులు.	జింజిపే జిల్లపుకొరి, పిత్తకొరి
కర్కసే గోరొవనమాత్రులు.	జ్వరెన్ సకల జిర్లరములకు.
బాలకే విరసనమాత్రులు.	కాలరెక్కు కొంఠా, అజ్జీరములకు.

తదితర మందులకై
మాకు త్రాయండి.

సంజ్ఞాగూడు-పత్రపాఠి

హోల్ ఏజెంట్లు: యునైటెడ్ కెకెకో వర్న్
54 బందర్ బిడి, మద్రాసు-1.
బ్రాంచీలు: హైదరాబాదు, విజయవాడ

చాతుర్యం

35

చాతుర్యం

యిలు నాకు పారెయ్యి... ఇంతవరకు భద్రంగా దాచినందుకు కృతజ్ఞుణ్ణి" అన్నాడు.

అక్కడున్న వాళ్ళందరికీ అప్పు డర్థమయ్యింది స్నేహితు లిద్దరి రూపాయల లెఖ్కులు. "వీరేశం కన కయ్యదగ్గర దాస్తున్నాడన్నమాట" అనుకున్నారు.

"తీసుకుపో... మట్టి రూపాయి లేక-నాకేం!" నవ్వుతూ అన్నాడు కనకయ్య.

స్నేహితులంతా మొహాలు చూసుకున్నారు ఆ శ్చర్యంగా. వీరేశంమాత్రం నవ్వలేదు. మొహం అదోలాపెట్టి "పరిహాసాలకిది నమయంకాదు కనకయ్యా! నా రూపాయిలు నాకిచ్చేయ్... నిల్లంతా నిజంగా అవి మట్టి రూపాయలే అనుకోగలరు. అప్పుడే నేనొక పొలం బేరమాడానుకూడా... కొనుక్కోవాలి" అన్నాడు.

"ఏమిటోయ్ వీరేశం, మీగొడవ మాకేమీ అర్థంకాకుండావుండే?" అన్నాడొక స్నేహితుడు. వీరేశం చెప్పటం మొదలుపెట్టాడు.

ఏముంది వీరన్నా! యీ మధ్య నేను బంగారం వర్తకం చేశానే మహాజోరుగా సాగింది. అడబ్బంతా నాదగ్గరుంచటం యెందుకని రోజుకి నూలు చొప్పన కనకయ్య దగ్గర అట్టేపెట్టేవాణ్ణి. నాదగ్గరుంచే యెందుకైనా ఖర్చయి పోతాయని భయం. రూపాయిలే యిప్పుడు తెచ్చిమ్మంటుంటే, మనవాడు పరిహాసంలోకి దిగాడు."

కనకయ్య గుడ్లు తేలివేసి తెరచిన నోరుమూయకండనే,

"అదేమిటి వీరేశం! మట్టిరూపాయలు రోజుకి నూలు చొప్పన చెయ్యమని నువ్వేగా చెప్పావు. నాకు రూపాయి లిచ్చానంటూన్నా వేమిటి?" అన్నాడు.

"నీకు మతిగాని పోవడం లేదు కదా! నీవుద్దేశం నాడబ్బంతాయెగ్గోడదామచేనా? ఆ పప్పులు నాదగ్గరుడకవు. వీళ్లంతా లేరా సాక్ష్యం! వీళ్ల ఎదురుగానే కదా, ప్రతిరోజూ లెఖ్కు అడిగేవాణ్ణి! నేపాలు వేయకండా నాడబ్బు తెచ్చిపడియ్" వీరేశం మాటల్లోగాని, మొహంలోగాని మచ్చుకైనా పరిహాసమాడుతున్న సూచనలు అగుపించలేదు.

"ఏమిటి వీరేశం, యిదంతా నిజమేనా? నన్నేడిపించడానికా? "బావుందోయ్... స్నేహితుడివి కదా అని నమ్మితే, యిలా మోసం చెయ్యాలనుకుంటున్నావా? ఇక్కడ తేలే వ్యవహారంకాదు. గ్రామ పెద్దదగ్గరికి పడ...మీరంతా కూడ రంహోయ్" అంటూ ముందు దారి తీశాడు వీరేశం.

కనకయ్యకి అంతా అయోమయంగా, యేదో అగాధంలో దిగుతున్నట్టగా అనిపించింది. భారంగా అడుగులు వేస్తూ తతిమ్మా స్నేహితులలో పాలు బయల్దేరాడు. ఈ దుస్థితి అంతా తను కోరి తెచ్చుకున్నట్టే అనిపించింది. వీరేశది, దుర్మార్గానికి మనసులో యెంతగానో తిట్టుకున్నాడు.

అంతా కలిసి గ్రామ పెద్దదగ్గరికి వెళ్లారు. అక్కడ కనకయ్య మొదటినుంచీ జరిగిన కథ పూన గుచ్చినట్టు చెప్పాడు. కాని, అది

యెవ్వరూ నమ్మలేదు. కనకయ్య తన డబ్బు యేగొట్టడానికే ఇలా చెప్తున్నాడని అందరికీ నమ్మకం కలిగించాడు వీరేశం. ఇంకేముంది? సాక్ష్యం వీరేశం వేటి బంగారం వుంది. గ్రామ పెద్ద మాత్రం యేంచేస్తాడు? వేయిలూపాయిలు తప్పక యిచ్చుకోవాలని కనకయ్యతో చెప్పాడు.

ఆ సమయంలో కనకయ్య దురవస్థ వర్ణనాతీతం. కుప్పగా కూలి పోయి నెత్తి నోరు కొట్టుకుని యేడవటం మొదలుపెట్టాడు. కాదూ మరి! వెయ్యిరూపాయిలంటే మాటలతో పనా?

గ్రామ పెద్ద యింటినుండి అంతా తిరుగుముఖంపట్టారు. వీరేశం కంట తడిపెల్లకుని ఒంటరిగా నడుస్తున్న కనకయ్య సమీపించి "ఇప్పుడైనా నా చాతుర్యం తెలిసిందా?" మెల్లగా అన్నాడు నవ్వుతూ.

కనకయ్య వల్లు మండిపోయింది. కోపం అధికమయ్యింది.

"తెలిసిందయ్యా తెలిసింది! ఎలా గవుతేనేం అన్యాయంగా నాకొంప ముంచావుకదా! నన్ను సర్వనాశనం చేశావు. ఇంత దుర్మార్గుడివని నేనెప్పుడూ అనుకోలేదు" అన్నాడు వుదేకంగా కనకయ్య.

వీరేశం పెద్దపెట్టున నవ్వాడు. స్నేహితులంతా నవ్వుకి ఆశ్చర్య పోయి చూస్తున్నారు.

"ఎందుకలా బాధపడతావు? అంతా మర్చిపో కనకయ్యా... చూశావా యెంత నాటకమాడానో! చాతుర్యం వుండలేగాని ఒక అబద్ధాన్ని యెంతో నిజంగా మార్చవచ్చు... ప్రత్యక్షంగా, అనుభవ పూర్వకంగా నువ్వు గ్రహించావు

రకడ-పోకడ

“కంక్రగాచులేవన్న, రావుగారూ” అన్నాను హాలులోనుంచే, మాయింటి వేపు వస్తున్న రావుగారినిచూచి.

ఏవో నేనే ప్యాపైసట్టు అభివందిస్తున్నాను. అన్నా రాయన, నా కంక్రగాచు లేవన్ను చేసికోసమా అర్థమైపోయి

“అదికాదండీ. “పిల్చి సమా జ్యేష్ఠ” అన్నాడు గదా పెద్దలు. మీవాడు అందులోనూ జ్యేష్ఠుడు, వైగా ఘట్టమైపోయి ప్యాపయ్యాడంటే మీకుకాక మరెవ్వరికియ్యాలి కంక్రగాచులేవన్ను?” అన్నాను అయినను హుసారు చెయ్యడానికి.

“నిజమే ననుకోండి, అయినా అప్పుడే ఏమయింది? ఇప్పటికీ ఇల్లరికినట్టు. పండగంతా ముందరేవుండిగదా? అసలు చిక్కంతా ఇప్పుడే వచ్చింది. ఇంటివరకూ ఏ ఆలోచనా అక్కరలేకుండా సాగి పోయింది వాడి చదువు. ఈ ఇంటరు పూర్తి అయ్యాక దోవలు చీలుతాయిగదా” అని, గొంతు కొంచెము తగ్గించి “అయితే కాస్త్రై

గారూ, మనవాణ్ణి ఏ లైనులో పెడదా మంటారా?” అన్నాడు రావుగారు నేనొక్కడనే తనకు ఆపుడైనట్టూ, నా ఆలోచననే శిరసా వహించేటట్టూనూ.

“మరి ఆప్రక్కనేకారు కనుక, దానికి సమాధానం మనం లేల్పాలి, ముందర కొంచెం కాఫీ సేవిద్దాం. ఆ తరువాత ఆలోచన పాదరసం లాగా పరుగెట్టుతుంది.” అన్నాను నేను, నా మాటలు బోపటికీ వినిపించి శ్రీమతి కాఫీ పంపించాలనే ఉద్దేశంతో.

కె.వి.వై.శాస్త్రి

రామారావుగారికి యీ సందర్భంలో ఆనందం ఉత్సాహం కలగడం సహజమేనని ఒప్పుకోవాలి కట్టాడు ప్రసాదు పుట్టినప్పటినుంచీ వాడి భవిష్యత్తునుగురించి ఆయన కలలు కంటూ నే ఉన్నాడు. మావాడు నాలాగ తాలూకా గుమాస్తా పని చెయ్యడేవ. నేను పద్దెండు గావాడు నీచేతి మాటలుపడతా డనుకోకు” అనేది అతడు తన భార్యతోచేసే స్టాక్ ఖాక. కొడుకు ఒక్కొక్క క్లాస్ గ టెక్నూకూంటే ఆయన ఆశలు కూడా క్రమంగా నీరస్వరూపం తల్పినవి. తాను యెన్ని కష్టాలు పడా సరే, ప్రసాదును ప్రదగవుకు పంపించాలి. అతరువాత వాడు ఏ డాక్టర్ ఇంజనీరో అయితే మిగతా కుర్రాల్లా పూచీ తినకేమీ అక్కరలేకుండా సంసారాన్ని వాడే అనుకుంటాడు. తాను రిటైరయి పోయినా మనమళ్ళరి ఎత్తుకుంటూ గోజాలు గడిపెయ్యవచ్చు” ఇవీ అతని ఆలోచనలు.

నన్ను మాటవరసకి సలహా అడిగారే కాని, ఇంటరులో ప్రసాదుకి బి.ఏ.సి.సి. గ్రూపులో సీటు సంపాదించినప్పుడే ఆయన ప్లాను మాకందరికీ తెలిసిపోయింది. అంత వరకూ ఇంజనీరింగు మీదే దృష్టి ఉన్నా, క్రమంగా దానిమీద మోజు తగ్గి, డాక్టరీయే అటు ఉద్యోగానికీ, యిటు ప్రైవేటు ప్రాక్టీసుకీ తగినదనీ, ప్రసాదు డాక్టరీ కావాలనీ, అయిన అప్పుడప్పుడనడం, మేము ఊ కొట్టడం కూడా కదు.

కాఫీ కావే మా సంప్రదింపుల పర్యవసానం ఏమిటంటే: ప్రసాదును డాక్టరీక

పంపాలి. విశాఖపట్టణం కంటే కూడా మద్రాసులే విద్యా సౌకర్యాలు బాగుంటాయి. కనుక తనకు ఇంటిపక్కర కనుయినా, మద్రాసు మెడికల్ కాలేజీ పంపించాలి.

భగవదనుగ్రహం వల్ల నీటు కూడా ప్రత్యేక రికమెండేషన్లు ఆఫ్ అక్కరలేకుండానే లభ్యమయింది. కాలేజీ లెవడం, ఇక్కడ ట్రాన్స్ ఫర్ సరిఫేటు తీసుకోవడం, పిల్లవాడి బారుగూరి మకాముకు కావలసి: సరంజాము చేకూర్చడం, బట్టలు కుట్టించడం, మద్రాసుపరిశులను గురించి తెలిసిన వాళ్ళ నందరినీ పాకుచెయ్యడం, ఈ మాడా వుడితో పాపంరామారావుగారికి తీరిక లేకుండాపోయింది. ప్రసాదును మద్రాసుకు పంపించవలసినరోజు ఇట్టే వచ్చేసింది.

కొత్తవోటులో, అందులో చెన్న పట్టణంలాంటి బస్టోల్ ఎల్లా మెలకువగా ఉండాలో, స్నేహితుల్ని ఎందుకోవడంలా ఎల్లా జాగ్రత్తపడాలో. ఇలాగ తనకు తోచిన సలహాల్ని చెప్పారు రామారావుగారు. అవన్నీ మద్రాసు మహానగర సందర్శన కుతూహలంలా ఉన్న ప్రసాదు సావధానంగా విన్నాడా లేదా అన్నది వేరే సంగతి. “నాయన ఎన్నడూ పొరుగుంట భోజనం చేసి ఎరగకు. ఆ ఉల్లాస కారం లేని అరవ హోటల్లో అన్నం ఏమి ససీ సుడుతుందా? ని తల్లివాపోయింది. తను చెయ్యగలిగిందింటే నన్నట్టు బలవంతం మీదా! ప్రసాదు సామానుల లిసులో అనకాయాడీ, కంది పొడుం డెబ్బా చేర్చింది. “అన్నయ్యా, మద్రాసు నించి నాకు ఏం తెచ్చిపెడతావురా? కనుక తిప్పే బొమ్మ మరిచికో కేం?” అంటూ ప్రసాదు చెల్లెలు రను, ఏడేళ్ళది ఆ గోజల్లా తన కోరికలు ఏకరువు పెడుతూనేఉంది. నాలుగో క్లాసు చదువుతున్న సోము తనకు కావలసిన రంగుల క్రేయిన్ పెట్టె, రంగుల బొమ్మల కథల పుస్తకాలూ, రెండు వైపులా పాల్సీలుండే కలమూ, ఇత్యాదులన్నీ ఒక కాగితంమీద లిప్తువ్రాసి, ఆ కాగితం ప్రసాదు పర్యులో స్వయంగా పెట్టాడు. పెద్దలకు నమస్కారాలిటి, చిన్నలకు ముద్దులతోటి పెళ్ళు చెప్పి ప్రసాదు బయలుదేరాడు.

రావుగారికి మానసికంగా చాలా సంతృప్తి కలిగించిన యీ విషయం, అర్థి

★ చాతుర్యం ★

కదా? నువ్వు నాకివ్వాలినివి వర్తి మట్టి రూపాయిలే” అన్నాడు వీరేశం.

“ఆరి పిడుగా! యెంత గొప్ప నాటక మాడావు?” అంటూ ముక్కు మీద వేలువేసుకున్నారు స్నేహితులంతా.

కనకయ్య దుఃఖాన్నంతా ఊణంలో మర్చిపోయి పొంగు కొస్తున్న ఆనందంతో వీరేశాన్ని కొగలించుకున్నాడు. “వీరేశం! నీ చాతుర్యం మరెప్పుడూ చూపించబోక” నవ్వుతూ అన్నాడు కనకయ్య. అంతా ఒక్క పెట్టు న నవ్వారు.

(బెంగాల్ లో చెప్పకునేకథ)

కంగా మట్టకు చాలా శ్రమ తెచ్చిపెట్టింది. నలుగురు పిల్లలు, చాలీచాలని జీతం, వెనక ఆసరా తక్కువ. ఈ పరిస్థితులలో కొడుకును ఎవ్వ. బి. బి. ఎస్. లో చేర్చి నెగడం అంటే తనభోజివాడికి కఠినపరిశ్రమంటేదీ. అయినా రావుగారు వెనదీయలేదు. లాబోరేటరీకి అనీ, నెన్సు పరికరాలకు అనీ, స్పెషల్ డ్రెస్సింగ్ అనీ ఏవో అవసరాలకు డబ్బు కొనసిననూనే ఉంది. రావుగారు వంపుతూనే ఉన్నారు. ఒకసారి గాబోలు ఉత్తరం రాగానే సొమ్ము పంపడానికి పిలువలేక పదిరోజు లాలస్యంచేశారు రావుగారు. దానితో ఆక్కడ ప్రసాదు తిలకిండులైపోవడం, సమయానికి తన అవసరం తీర్చలేదన్న కోపంతో మానాస్త్రప్రయోగం చెయ్యడం జరిగాయి. పట్నం నించి అబ్బాయిక్షేమం తెలియక కంగారుపడి రావుగారు వారంరోజులు తిలగిపోయారు. చివరకు ఒకాయన మద్రాసు వెళ్ళుతూనే అయినను ప్రసాదు క్షేమం కనుక్కురమ్మని బ్రతిమాలారు. ఆయనచ్చి కుర్రాడు నిత్యే పంగా ఖమ్మలైన బీబీలో పిక్కారు కొడుకూ కనిపించాడని చెప్పాక కుదుటపడింది రావుగారి మనస్సు.

మాడు నెలలు పోయాక నెలవులకు యింటికి వచ్చాడు ప్రసాదు. ఆ రోజు వార్త యింటికి పర్యవసం. అన్నాయి వస్తాడని రమా, సోమూ ప్రాద్దుటినించి తయారయి నేవనుకు మేమూ వస్తామని పట్టుబట్టారు. బడినంచి తిరిగి వచ్చేటప్పటికి అన్నయ్య ఇంటికి వచ్చేసివార్లని పిక్కారుకు తీసుకు వెళ్ళుతాడని నచ్చజెప్పి రావుగారు వార్లని బడికి పంపించారు.

ప్రసాదు వచ్చాడు. తల్లి వాకిట్లో నిలబడి కళ్ళు చేబలంతి చేసుకొని, అబ్బాయి రాగానే దిప్పితిసి లోపలికి తీసుకొని వెళ్ళింది. “ఇదేమిటే వట్టి మాధనమ్మకాలూ నువ్వునూ” అంటూ లోపలికి వెళ్ళాడు ప్రసాదు. కాస్తేపు మద్రాసు విశేషాలు మాటాడుకున్నాక తండ్రి కొడుకులు భోజనానికి లేచారు. హోటలుభోజనం సరిపడక పోవడంవల్లా, కాలేజీకి దూరమవడంవల్లా, లాడ్జీ వదిలేసి హాస్టలు లో చేరామని చెప్పాడు ప్రసాదు. దీని ఆరం రావుగారికి తెలుసుకొని ఇదివరకు పంపిస్తున్న మొత్తాన్ని గుమారు రెట్టింపు ఇకముందు పంపవలసి వస్తుందని. అయినా ఆయన పైకి ధీమాగా “పరవాలేదులేరా, నువ్వక్కడ కష్టపడకుండా ఉంటే ఇంటి దగ్గర మేము ఎలాగో ఒకలాగు గడుపుకుంటాం” అన్నాడు.

భోజనం తిన్నగా చెయ్యి నేలేదు ప్రసాదు. సాంబారు ఇడ్లీల సంతోషంతో

తలమున్నలై సకారణాన, అచ్చతెనుగు భోజనానికి అన్నీ వంకలే పెట్టాడు. ఈ బడి ఉప్పు కొర్రా లేమిటన్నాడు. అతనిమాటలు వింటూ తల్లి విసుపోతూ నుంచున్నది.

రమా, సోమూ విలవిలాడుతూ స్కూలు నుంచి తిన్నగా ఇంటికి ఒక్కటే పరుగులో వచ్చేళారు. తనూనే అన్నయ్య వచ్చాడు అంటూ ఇద్దరూ ప్రసాదు నిచుట్టేళారు. అప్పుడే పనామా పంటాము ధరించి విహారము బయలుదేరాడు ప్రసాదు. వీలిద్దరూ తనకాళ్ళను చుట్టేసుకోడంతో అతనికి మహా కోపం వచ్చేసింది. “ఉంపిండ్లరా, బచ్చిలూ మీరూనూ. నా పాంటు మా కేశాకు” అని కేకేశాడు. వాల్చిద్దరూ విత్తరపోయి తమబట్టలకీ అన్నయ్యబట్టలకీ మాళాడు. నిజమే, అన్నయ్య బట్టలముందు తమ విభాగా మానినవే. సోమూ నిక్కరుకు చిన్న చిగుగుకూడా ఉంది. అన్నగారి ఈ మాటలతో వాడలిపోయి వాళ్ళు తిన్నగా లోపలికి పోయారు. పిక్కారుకు బయలుదేరాడు ప్రసాదు.

తనకు పరివయమున్న పెద్ద మనుష్యుల దగ్గరకు ప్రసాదుకు తీసుకు వెళ్ళడం, వాళ్ళతో మానాడు మద్రాసు లో డాక్టరుకోర్సు చదువుతున్నాడని చెప్పడం, రావుగారికి సరదా. కాని ఆ పనింటే ప్రసాదుకు చిరాకు. దానికి ముఖ్యకారణం తనతండ్రి ఎవ్వడూ ఆహునిన ఒక్క కోటుతోనే అందరిదగ్గరకూ వెళ్ళుతాడని. అందుచేత ఆయనతో మాడా తాను వెళ్ళితే తనకు చిన్నతనంగా ఉంటుందట. ఇది పెద్దదగ్గర పైకి అనకపోయినా, తన బాల్యస్నేహితులతో సనగడం, నేను వివడం తిలగించింది.

ఒక రోజున మాయంటికి వచ్చాడు ప్రసాదు. నెలవుల్లో తనక్కడేమీ తోచలేదనీ, ఈ ఊళ్ళో తనకి ఉత్త ఆయన టేబుల్ టెన్నిస్ ప్లేయర్ కనబడలేదనీ, మద్రాసులో జరుగుతున్న టూర్నమెంటును మిస్ అవలసి వచ్చిందనీ, ఈవూళ్ళో వినోదాలు అనేవేవీ లేవనీ ఏమేమో చెప్పాడు. నమ్మకూడా మా ఊళ్ళోని అవాగరికుల కింది జనుకట్టుతాడేమోనని అతనితో వాదనకు దిగకుండా విని ఉడుకున్నాడు.

నెలవులు పదిహేనురోజులూ గడిచినై. వెళ్ళేవాటికి కావలసిన పెకం రావుగారు ఎలా జమచెయ్యగలిగాడో బ్రహ్మకెలుక. పొనుపుగా ఖర్చు చెయ్యమని చెప్పితే ఏమి చిన్నబుచ్చుకుంటాడోనని ఆ విషయం ప్రసాదుతో చెప్పడానికి జంకాడు. వెళ్ళేటప్పుడు రిక్సాలో ఇద్దరూ కూర్చున్నప్పుడు

మాచాయగా అన్నాడు. “నాయనా, ప్రసాదూ, నీకు లెక్క ఎందుకైనా కావలసివస్తే కాస్త వారంపదిరోజులు ముందుగా వాస్తావుకదూ. వ్యవధిలేకుండా జమచెయ్యడం కష్టమని నీకూ తెలుసుకదా” అని. కాని యీ మాటలకే కోపము వచ్చినంత పని అయింది ప్రసాదుకు. “నే నవకనరంగా నిన్నేమీ బాధపెట్టడంలేదు నాన్నా. మాటకొస్తే మా కాలేజీలో కల్లానే నొక్కడనే వుకొపాంటు ఒక్కటేనా లేకుండా కాలక్షేపం చెస్తున్నవాణ్ణి.” అన్నాడు. వుకొపాంటుకే మద్రాసు శీతోష్ణస్థితికి ఏమి సంబంధమో ఊహించుకోలేకపోయినా, ప్రయాణసమయంలో ఈ సంభాషణ నింక పాడిగింది దలుచుకోలేదు రావుగారు.

నానాటికి అధికమవుతున్న ఖర్చు భరించడానికి మార్గాలు వెదికి రామారావుగారు చివర కొక నిర్ణయానికి వచ్చారు. గోవిందనేటుతో మాటాడి తన ఆఫీసు పని అయ్యాక ఒక గంట అతని ఎక్కాంటు వాని పెట్టేటూ నెలకీ ఓ యాభైరూపాయలు అతనిచ్చేటట్టూ ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. దానితో మనస్సు కొంత కుదుటబడింది, కాని యీ ఏర్పాటు మొదట అనుకున్నంత సులభంగా కనబడలేదు. తనకా, నలభైలకు చాలాయి ఆఫీసునుంచి యివరల వస్తేటప్పుటికే తన వంట్లో కేజీ బయట ప్రపంచంలో నూరుగడూ అస్తమించడం జరిగేది. అప్పుకు బయలుదేరి నేటు కొట్టకే పడిచివెళ్ళడం, ఆ గుర్రాగరంలో, ఉక్కపోతలో గంటన్నర వేపు ఎక్కాంటు వ్రాయడం అయ్యేసరికి దరివాళు రి గంటలు కావచ్చేది. నాన్నగారు ఇంకా రాలేదని చూసి చూసి పిల్లలు నిద్రపోయేవారు. ఇంటికివచ్చి కానిన్ని మెతుకులు నోట్లో వేసుకు నేసరికి మర్నాడు చెయ్యవలసిన పనులూ, బకాయిపడ్డ ఆఫీసు కాగితాలూ, జాబ్ కానిని వచ్చి ఆ ఆలోచనలతోనే మంచంమీద వ్రాలి నిద్రపోయేవారు. ఈ దిండర్య ప్రభావం శరీరంమీద స్పష్టంగా కనబడటానికి ఆళ్ళే రోజులు పట్టలేదు. రెండు నెలలిట్లా చేసేటప్పటికి మరిపి చిక్కినగమెనాడు. చూసినవాళ్ళు “ఏమండీ రావుగారూ, ఇల్లా ఉన్నారా? ఈ మధ్యం జబ్బు పడ్డారా” అని అడిగేవారు. ఎవో ఒకటి చెప్పి తప్పించుకునేవారు.

హాస్టలులో చేరాక ప్రసాదు జీవితంలోకి ఒక కొత్త క్యక్రి ప్రవేశించాడు. అతడు హాస్టలు ప్రక్కనే కాపురముంటున్న భాస్కరం. భాస్కరంకూడా మెడికలు కాలేజీ విద్యార్థి ప్రసాదుకంటే ఒకయేడు సీనియరు భాస్కరానికి టేబుల్ టెన్నిస్ అంటే మహాసరదా. ప్రసాదు ఆ ఆటలో మంచి నేర్పు సంపాదించాడు ఇంట

కులో ఉన్నప్పుడే. ఇప్పుడతను మద్రాసులో చాంపియన్ స్టేయర్లలో ఒకడయి కూర్చున్నాడు. ఈ విషయం భాస్కరం ప్రసాదుల మైత్రికి ముఖ్య కారణమైంది.

తేలికపు విడుదలనున్నట్లు, ఆర్థిక దురవస్థలు ఎంతమాత్రం చవిచూడ నవసరంలేని పరిస్థితి భాస్కరానిది. వాళ్ళంతా ఎవ్వరేమిటో తెలియకపోయింది. ఎంతో గడించాడు. ఇంకా గడిస్తున్నాడు. కొడుకును ఎంతో ప్రేమతో చూచుకుంటాడు. అతని టేబిల్ టెన్నిస్ సరదా కనిపెట్టి వాళ్ళి హాలులోనే చక్కని టేబుల్ ఏర్పాటుచేసి మంచి ఆటగాళ్ళని పిలిపించి వీరిని చూడటం చేస్తూ ఉంటాడు. భాస్కరం ద్వారా ప్రసాదుకు వాళ్ళ వాస్తవ గురితో కూడా పరిచయమైంది.

భాస్కరం కుటుంబంతో తనకు పరిచయంకావడం మహాదృష్టం అనుకున్నాడు ప్రసాదు. తన హోదా ఒక్కసారిగా పెరిగిపోయినట్లనిపించింది తనకి. అంగులూనూ భాస్కరం గూడా తన స్నేహాన్ని బాగా వాంఛించడం అతనికి వరమై ఉత్సాహాన్నిచ్చింది. కాని వచ్చిన చిక్కలా తను వాళ్ళతో ఆహార విశ్రాంతిలో సరికొంగుటగా అనే ప్రసాదు మనస్తత్వం ప్రకారం అటువంటి ధనికుల స్నేహాన్ని ఎలాగైనా సరే నిలబెట్టుకుని తీరాలి. వాళ్ళతో తనూ ఏవిధంగానైనా సరికొంగుటగా ఉండాలి. దీనికోసం అతడు రకరకాల ఆటలను ఆడవలసివచ్చింది. తనకు సైచాలానే ఉండనీ, ఉన్నట్టే వదిలేక విలాసాత్మక వాళ్ళి వాస్తవ గురునాథుడొకరిని చేస్తున్నారని చెప్పాడు. అవతలవాళ్ళు ఈ విషయాల ఆటపట్టే పటిష్టమైనవాళ్ళు కాకపోవడంతో ఇతడు ఏం చెప్పినా సరిపోయేది.

టేబిల్ టెన్నిస్ ద్వారా భాస్కరం ప్రసాదుల మైత్రి దివిదీప్తపరమైనది కాలేక వదిలగానే యిద్దరూ భాస్కరం ఇంటికివచ్చి టీ తాగడం, ప్రసాదు భాస్కరానికి ప్రాక్టీసు ఇవ్వడం, తదనంతరం ఇద్దరూ కలిసి స్పీస్ ఫ్లైస్ ను ఎలా మిట్ కావాలో బ్యాడ్ మింట్ కి సరియైన పోజువన ఏమిటో ఇత్యాది విషయాలు చర్చించుకుంటూ క్లబ్ కో షికాగో వెళ్ళడం ప్రసాదు దినచర్యలో ముఖ్యవిషయాలైనాయి.

"అసహజమయ్య మైత్రి అయితే వారిలో తక్కువ తరహా వారికన్నా ఇబ్బందులే" అన్నాడు గోల్డ్ స్మిత్. ప్రసాదు తన అటువంటి పరిస్థితిలోనే ఉండేవాడు. ఇద్దరూ కలిసి సినిమాలకు, ఎగ్జిజిటామాచేస్ కు వెళ్ళేవాడు. ఎవ్వడూ భాస్కరం ఖర్చుతోనే తాను వెళ్ళడం తనకే చిన్న తనం చేసి

మధ్య మధ్య తానే అతనికి ఖర్చు చెయ్యవలసివచ్చేది. భాస్కరానికి ఎంతో సామాన్యంగా కనబడే ఖర్చు అతని బడ్జెటును తలకిందులు చెయ్యగలిగినంతదిగా ఉండేది. ఇటీవలి రోజుల్లో అతడు ఎక్కువ డబ్బు కావాలని మాటిమాటికీ తండ్రికి వ్రాయక పోవడం ఏం చేస్తాడు?

నిజానికి ఇప్పుడు రావుగారికి ప్రసాదు వ్రాసే ఉత్తరాలన్నీంటికి ఆదిమధ్యాంతాలు ఒకటే. తను కులాసాగానే ఉంటున్నానని మొదలు ఈ నెల ఏవో ప్రత్యేక ఖర్చులు వచ్చినవని వివరణ. కనుక గతసారికంటే ఎక్కువ మొత్తం పంపవలసి ఉంటుందని ముగింపు. రావుగారికి ప్రసాదు చదువును గురించి మోజు తగ్గిపోయిందనలేముగాని, ఇదివరకున్న ఉత్సాహం కనబడటంలేదని గ్రహించవచ్చు. నేటుదగ్గర అడ్వాన్సుగా వున్నప్పుడు మొత్తమే యిప్పటికి 800 ఉన్నది. అయినా మంచివాడు గనుక అతనికి గానీ లేదనకుండా యిస్తూ "అబ్బాయి చదువుకోసం అడుగుతున్నారని గుబారా ఖర్చుకి కాదుగదా. పర్వాలేదు. తీసుకువెళ్ళండి" అనేవాడు. కాని తనకు మాత్రం అనిపించేది, యిమాడు వందలూ తీర్చడమంటే ఈ సాయంకాలపు చాక్లెట్ యింకా ఆరు నెలలు చెయ్యాలి కాదు అని.

మార్చి నెల దగిరికి వచ్చింది. దురదృష్టవశాత్తు రావుగారికి వంట్లో నలభై ప్రాజెం చింది. అధిక ప్రయాసలను ఆయనకు గుండెదడ ప్రారంభమయింది. డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్ళితే ఆయన రెండు కావాలని సలహా యిచ్చాడు. కాని రెండు ఎలా వస్తుంది? సాయంత్రం గోవిందసేతు దగ్గర పనిచెయ్యకపోతే ఆ యాభై ఎలాగ వస్తుంది? ఆదివస్తున్నా తాను నేగే ఎత్తు కనబడటంలేదే. ఆపని మానేస్తే యింకా చెప్పేదేమిటి? అబ్బాయికి నెలవులు దగిరికి వచ్చాయిగదా, ఏప్రిల్ వరకూ యింకానే ఆ ఆరు నెలలు రెండు నెలలు రెండు తీసుకుందామని నిర్ణయానికి వచ్చాడు చివరికి.

కాని ఆ మర్నాడే ప్రసాదు దగ్గరనుంచి పిడుగులాటి ఉత్తరము వచ్చింది. వాళ్ళి కాలేజీవాళ్ళు నెలవులలో ఎక్స్ కర్షన్ కు వెళ్ళుతారట డిక్షన్ హిందూజాతిమంతా తిరిగి, బొంబాయి వెళ్ళి ఆక్రడెంట్ ను హాస్పిటల్ ను దర్శించి, ఆక్రడెంట్ అజంతా, ఎల్లోరాలు చూసుకుని మైదరా బాదు మీదుగా తిరిగి వస్తారట. కనుక తాను నెలవు లీవ్ గానే యింటికి రావడానికి నిలుపదనీ, వెంటనే ఖర్చులకుగాను కనీసం రెండువందలు పంపవలసిందని వ్రాశాడు.

అంతకు వారం రోజులకు ముందే హాస్టల్ బిల్లు కోసం ఎనభై పంపించేత రావుగారికి

తాడితల తన్నిన
వాడితల తన్నిన

క్రాస్ ఎడ్జమినేషన్ లో
అసాధ్యుడని పేరుపొందిన
న్యాయవాది ప్రతివాదిని అడిగాడు:

"నీకు పెళ్ళయిందా?"

"ఆ"

"ఎవరితో?"

"మామూలుగానే, ఆకదానితోనే," అని ప్రతివాది తలతిక్కిగా సమాధానం చెప్పాడు.

న్యాయవాది నవ్వుతూ "అలాగా? మగవాళ్ళనికూడా పెళ్ళిచేసుకునే వాళ్ళుంటారేమిటి?" అన్నాడు.

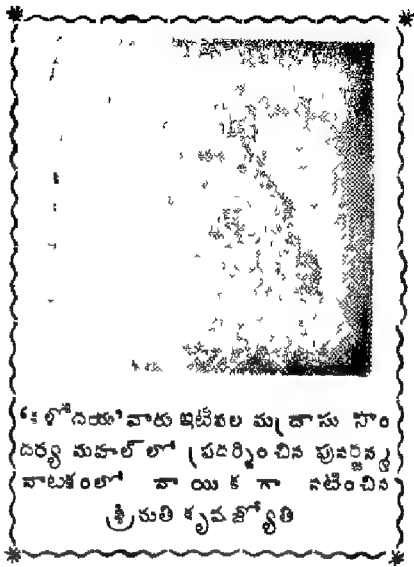
"ఎందుకులేరు, ఉంటారు"

"ఒక్క ఉదాహరణ చెప్పమార్దాం."

"మా చెల్లెలు" అని ప్రతివాది సమాధానం.

రికి ఏం చెయ్యాలో తోచింది గాడు. తనవ తానే నిందించుకున్నాడు పాపం ఆయన. చాలా చాలా రోజులతో కొడుకును పెద్ద చదువులో దింపి అతని ఆవసరాలకు సరదా లకు అడుగుతున్నా నేనొకటి ఒకసారి నొచ్చుకుంటాడు. మళ్ళీ ఒకసారి, కొడుకు మాత్రం కొంచెం తనపరిస్థితి గమనించకదా అనుకుంటాడు. ఇప్పుడు ఒక్కసారి రెండు వందలు ఎక్కడనుంచి తేవడం? గోవింద సేతుని అడిగాడు ఆ సాయంత్రమే. కాని అతడు మొండి చెయ్యి చూపించాడు. చిన్నప్పటి నుంచీ గారాబంగా పెంచిన ప్రసాదుకు డబ్బులేదని తెలిసింది వ్రాయలేకపోయాడు పాపం రావుగారు.

రాత్రి రావుగారికి జ్వరము వచ్చింది. రావడంలోనూ ఉద్వేగంగా 104 డిగ్రీలతో వచ్చింది. రావుగారి భార్య చాలా ఖంగుతి పడింది. మర్నాడు ఎలాగో ఒక్కొక్క ముచ్చె రూపాయలు జమచేసి ప్రసాదు పేర పంపించిందామె. టెల్లిగ్రాం మని యార్దకులో "లెటర్ ఫోలోప్" అని మాత్రమే వ్రాయించింది.

“శ్రీనివాసాదు ఇటీవల ముద్రాను సాం దర్భ మహల్లో ప్రదర్శించిన పుష్పస్థ వాలకంలో వాయికగా నటించిన శ్రీమతి కృష్ణవేణి

రా క డ - పో క డ

చింది విడిగా తనో ఉ తరం వ్రాసింది అంగులో తండ్రిగారి పరిస్థితి యాచాయగా తెలియజేస్తూ ప్రస్తుతం ఎక్కడ కంపదా విడి వీలు పడలేదని తిన్నగా యింటికి వచ్చి ఆ తరవాత అవసరమైతే అక్కడనుంచే ఎక్కక్కడకీ వెళ్ళవచ్చునని పాసునయంగా వివరించింది

ముద్రానులో ప్రసాను పరిస్థితి వేరు. అసలు సంగతి ఏమిటంటే వాళ్ళ కాలేజీ వాళ్ళు ఎక్కక్కడనీ విడిచిరాదు చెయ్యని లేకు భాస్కరమే అతనినో అన్నాడు ఎండాకాలము వెంకటగూడులో గడిచి వచ్చాను అని “ఓ, కానికేం” అన్నాడు ప్రసాను ధీమాగా కాని ఖర్చు సంగతా? తన ఖర్చులు కొన్ని భాస్కరమే ధరిస్తాడని తెలుసుకు గాని, దిద్దాకీ లోటు రాకుండా తన గూడా ప్రవర్తించాలి గదా! అందు చేత ఎక్కక్కడనీ ఒకటి కల్పించి డబ్బుకోసం ఇంటికి వ్రాశాడు ప్రసాను తాను ఇటు కామనుకున్న కోజు దగ్గరకు వచ్చేస్తానని మనియార్డుకు కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు ప్రసాను

కాని ఆ యిదు కోజులు పోయాక 80 రూపాయల మనియార్డు రావడం చూసి మంచి పడ్డాడు ప్రసాను తనను బోత్రిగా ముట్టవాడి క్రింద కట్టేకాడన్న మాట తండ్రికి ఆ కోసంలా మనియార్డుకు కూపనకూడా చదివకుండా దాన్ని తిరగగట్టేకాడు ఆమెకువాడే తాను బయలుదేరగలసిన కోజు వచ్చిన మనియార్డుకు తిరిగి పంపించేకావాలని మరీ డబ్బుసంగతి యెలాగు? చివరకు, హాస్టలు వీలు కలడం చూచేసి అడబ్బు తీసతో తీసుకు వెళ్ళి తరవాత సంగతి నెమ్మదిగా ఆలోచించవచ్చుననుకొన్నాడు. మరుసటిరోజున

భాస్కరం, తనూ కలిసి వెంకటగూడు బయలుదేరాడు

మనియార్డుకు తిరిగి వచ్చేసరికి ఇంటా వాళ్ళంతా కంపాడు పడ్డారు అవాడు రావు గారికి జ్వరం ముట్టేచావుగా ఉన్నది. ఇంట్లో వాళ్ళు తెలియనియ్యకూడదనుకున్నా, మనియార్డుకు తిరిగివచ్చిన సంగతి తెలిసింది ఆయనకు “గోవిందనేటుకి చీటీ రాస్తాను. వెంటనే వాడికి కావలసిన డబ్బు తీసుకుని వంపండి” అంటూ మంచంపొది నించి లేవబోయాడు రావుగారు. అతికష్టం మీద ఆయనను లేపేయకుండా ఆపుచేసి, తాను ఎలాగైనా డబ్బు సమకూర్చి పంపుతామని హామీ యిచ్చాడు ఇంట్లోవాళ్ళూ, పొగురువాళ్ళూను

ఆ సాయంత్రానికి రావుగారికి పరాకు మాటలు ప్రారంభమైవాయి “ప్రసాను ఇంకా రాలేమా? డబ్బుకేం పరంలేదురా ప్రసానూ నేటుజీకి ఇప్పుడే చీటీ రాశానులే ఆ పూళ్ళన్నీ వెళ్ళే యిక్కడికిరా అంతవరకూ నే నెక్కడికీ పోనులే” అంటూ వెళ్ళిగా మాటాడడం మొదలుపెట్టాడు.

రావుగారి భార్యకు భయం చేసింది నేను వాళ్ళయింటికి వెళ్ళేటప్పటికి ఆవిడ నన్ను చూసి దుఃఖంపట్టలేక బాధగమంది ప్రసాదును గురించి వలదరించితో. ఈ లోకం లో నే ఉన్నట్టులేదు రావుగారిభోంజిమా నే. వెంటనే బయలుదేరి నేటదగికి వెళ్ళి ఆయన అవస్థచెప్పి వందరూపాయలు తెచ్చాను తెచ్చి ప్రసాను హాస్టలు ఎడ్మినుకు తెలి గ్రాం మనియార్డుకువస్తూ తెలి గ్రాం లో తండ్రిగారికిబాగా జబ్బుగా ఉందనీ, వెంటనే

విక్రమార్కుడి ‘మార్కు’ వాడు ఉద్యోగంకోసం వచ్చిన కార్మికుణ్ణి మేనేజరు ఇంటర్వ్యు చేస్తూ ఇలా అడిగాడు: “నీ వయస్సు” “నల్లభేసార్.” “ఎంత కాలంనుంచి పని చేస్తున్నావు?” “యూజ్లేవ్వు సార్.” “అదేమిటి? నీ వయస్సు నలభయ్యేగా?” “మిగతాది ఓవర్ టైముండి.”

‘దివినుండి భువికి’ సంపాదకుడు ఆ ఫీసులో కూర్చుని ఏదో వ్రాసుకుంటూండగా తెలి ఫోను మోగింది. అవతలి వ్యక్తి చాలా కోపంగా “ఏముండీ, నేను చచ్చి పోయానని మీరు వ్రితకలో వేశారే?” అని అడిగాడు “అలాగా. ఇప్పుడు ఎక్కణ్ణించి మాట్లాడుతున్నారు మీరు?” అని సంపాదకుడు అడిగాడు.

బయలుదేరి రావలసిందనీ కూడా చెప్పాను. మనియార్డుకు హాస్టల్కి చేరింది కాని ప్రసాను అప్పటికే వెంకటగూడు చేగాడు. మనియార్డుకును భాస్కరం గారింటికి పంపించారు వాల్సేగారు ప్రసాను ఆ హాస్టల్కి అక్కడ తప్పక తెలుస్తుందనే ఉద్దేశంతో. భాస్కరం తండ్రి వెంటనే దాన్ని వెంకటగూడుకు రీడ్రెంట్ చేశాడు.

వెంకటగూడు వెళ్ళిన వాలుగోజుజీ మనియార్డుకు ప్రసానుకు అందింది డబ్బు వచ్చినందుకు సంతోషించడానికి లేకుండా తెలి గ్రాంలో విషయాలు అడుపడాయి ప్రసాను మొదట విసుగుపన్నాడు తనను ఎక్కక్కడనీకి వెళ్ళకుండా చెయ్యడానికి ఇవ్వాలింక గాబోల్చు సరిపించి దరినికి. చివరకు ఇంటికి వెళ్ళడానికి నిశ్చయించుకున్నాడు తండ్రి వంట్లో జబ్బుమాట నిజం కాకపోతే ఇంటినుంచి స్వయంగా కొంత డబ్బు తీసుకురావచ్చును, పూబట్టి—అనుకున్నాడు ప్రసాను భాస్కరాన్ని కూడా తన డోరు రమ్మన్నాడు ఇద్దరూ బయలుదేరారు సాయంత్రమే

రావుగారికి పలకరించటం ఎక్కువయ్యాయి పగలూ రాత్రి కూడా తలక్రింద బస్ పెట్టిస్తున్నాడు దాక్కు రికాలోవించి దిగి తిప్పగా రావుగారి గదిలోకి వచ్చాడు. ప్రసాను ప్రతిఒక్కరూ ఊపిరి వికపట్టుకుని అతినితోకూడా వచ్చారు “ప్రసాను వచ్చాడండీ, ఇడగో” అంది అతిని తల్లి రావుగారిచ్చిన సమాధానం ఇది.

“ప్రసాను ఇంకారాలేమా? ఉండు నేనే ఇప్పుడాను వాడికోసం” అంటే ఆమెకుతనమే రావుగారు బయలుదేరిపోయారు మహాప్రస్థానానికి ★

వనితా వోకేం

“నువ్వును రెండు శతాబ్దాలు విశేష
 యులు మనదేశాన్ని పాలించి,
 మన సంస్కృతిని, నాగరికతను అణగ
 దొక్కి పాశ్చాత్య వాగ్విధానం, ఆధునిక
 విద్యావిధానాన్ని మనమీద బలవంతంగా
 ఉద్దిష్టా, హిందూమతం నశించలేదు. విదేశీ
 కాలాల్లో నువ్వు ఒక శతాబ్దపాటు సమరం
 సాగించి, సాధించిన స్త్రీస్వాతంత్ర్యం
 భారత మహిళలకు అతి సులభంగా లభిం
 చింది. భారత స్త్రీలకు మతంలోగల విశ్వా
 సం, వారి సహచార
 సంపన్నతా దీనికికొంత
 విరుగు కారణాలు.

స్త్రీలు గృహపాలన
 చెయ్యాలి, మతాన్ని,
 సహచారాలను
 కాపాడిరక్షించారు.
 ఇప్పుడు మన దేశంలో,

స్త్రీలు ఉన్నత విద్యా
 భ్యాసం చేసి, గొప్ప
 గొప్ప డిగ్రీలు పొందు
 తున్నారు. అన్ని

రంగాలలో ప్రవేశం
 కలిగించుకొంటు
 న్నారు. కాని స్త్రీ పుణ్యం మనకు విద్యా
 విధానంలో కొంత కృత్యాసం ఉండాలి.
 స్త్రీ పుణ్యం జీవితంలో బాధ్యతలు,
 విధులు వేరు వేరు కనుక, విద్యా విధానం
 కూడా వాటి ననుసరించే ఉండాలి. ఈ
 దృక్పథంతో స్త్రీ విద్యా విధానం లో
 గృహ సంబంధమైన విజ్ఞానాన్ని చేర్చవలసి
 ఉంటుంది. ప్రతిరాష్ట్రంలోనూ స్త్రీలకు
 ప్రత్యేక కళాశాలలు ఏర్పడి, గృహపాలన,
 శిశువోషణ, పశుపాలన, గృహచైత్ర్యం మొద
 లేన వాటిలో పరిజ్ఞానాన్ని కలిగించాలి.”
 అని ఒక మహిళా కళాశాల (ప్రిన్సిపాల్
 ఉపన్యాసించినట్లు ఈ మధ్య పత్రికలు ప్రక
 టించాయి.

మనదేశంలో స్త్రీవిద్యావ శక్తి క త ను
 గుర్తించిపెట్టటమంచి, స్త్రీకి ఎటువంటి
 విద్య అవసరమన్న విషయం చర్చకు
 వస్తూనే వున్నది. ఈ విషయంలో భిన్నా

భిప్రాయాలు కూడా బయలుదేరాయి
 ‘ఆచార్యగృహిణిగా, మాతగా స్త్రీని
 రూపొందించగల విద్యే స్త్రీకి అవసరం.
 కనుక స్త్రీవిద్యావిధానం ప్రత్యేకంగా
 ఉండవలసివచ్చినది అనేకులు అభి
 ప్రాయపడ్డారు. వీరిలో వ్యావర్తిక
 విద్యా మంత్రులు, విద్యాధికారులు, అనుభ
 వజ్ఞులకూడా ఉన్నారు.

“మేమును సజాతపరచి, భావస్ఫురణం
 కలిగించే విద్య స్త్రీలకు అవసరం స్త్రీ
 జీవితం ఈరకపు విద్యాభిరుచులకు అనుభవ

వా సవంగా స్త్రీ జీవితం లో సతీత్వం
 అసమానమైనది. ఈస్థానం ఆక్రమించటానికి
 వ్యక్తుల స్వభావ పరిశీలనానుభవం గృహ
 పాలనం ఆర్థిక సాంఘిక పరిజ్ఞానం స్త్రీకి
 ఎంతైనా అవసరం. స్త్రీ ఆవిర్భవంతోగా
 గృహపాలన చేయగలిగితే, ఆ అనుభవంతో
 సహకారంతో పురుషుడు ముల్కకాలనా
 జయించుకొని రాగలడు. అతడి శక్తి సామ
 ర్థ్యాలకు ఉద్దీపనం కలిగించేది స్త్రీ ఆమె
 మనస్సును గృహంమీద, భరిమీద కేంద్రీ
 కరించినప్పుడు గాని, సాంసారికాభివృద్ధి

సకమంగా జరగదు.
 ఈ అంశాన్ని ఎవరూ
 కాదనలేదు.

బిడ్డలను కనగానే,
 స్త్రీ బాధ్యత తీరదు;
 కడుపులోకి ఆహారం,
 ఒంటికి నుద్దా సమ
 కూర్పు కొన్నింటి
 మాత్రమే కూడా ఆ
 బాధ్యత పూరికాదు.
 బిడ్డలకు విద్యాబుద్ధులు
 గర్భవలసి ఉం
 టుంది. ఈ విద్యా

స్త్రీలకు ప్రత్యేకవిద్య

★ అవసరమా? ★

యోగ్యమైనది కాదు. విశాలవృత్తితో ఏర్ప
 డిన కళాశాల విద్యావిధానంవల్ల స్త్రీలకు
 లాభం గలకాకపోగా హానికరం కూడాను”
 అని కొందరు అభిప్రాయపడుతున్నారు.

‘స్త్రీని గృహిణిగా మాతగా నిర్ణయిం
 చింది సంఘం కాదు, ప్రకృతి. సంఘం
 దాని కనుగుణమైన కల్మషాల్లును ఏర్పరచింది.
 ఆమె విద్యావ్యాసంగం, అభిరుచులు, సాం
 ఘిక సంబంధాలు ఆమె జీవిత బాధ్యతలను
 నిర్వహించటానికి తోడ్పడేవిగా ఉండాలి.
 ఇతర విధాలైన ప్రయోజనాలను సాధించ
 దానికి స్త్రీ జీవితంలో అవకాశాలు లేవు
 గనుక, కళాశాలలో కూడా స్త్రీలకు సతీత్వం
 మాతృత్వం మొదలయినవి మాత్రమే నేర్పాలి!

బుద్ధులు అన్నవి కే క్రికాదీ (శ్రమించి, బిడ్డలకు
 నేర్పవలసినవి, బిడ్డలకు స్వభావరీత్యా ఉన్న
 గుణాలకు కాలానుగుణమైన చక్కని రూపు
 రేఖలు దిద్దవలసి ఉంటుంది వారి స్వశక్తులు
 సద్వినియోగపడే సాధనలు చేకూర్చాలి.
 అంగుకు తగిన అవకాశాలను కల్పించాలి;
 తిలులు తమ శక్తికొలది దోహదమివ్వాలి.

పురుషులతోరానిది పెంపకంవల్ల కలుగని
 మాట నిజమే. కాని, పురుషులలో అస్పృశ
 ముగా ఉన్న స్వభావగుణాలు స్పృశమయే
 కాలంలో, తగిన వాతావరణం కల్పించి,
 వాటి సంపూర్ణవికాసానికి దోహద మివ్వ
 వలసి ఉంటుంది. స్త్రీకి తల్లిగా, భార్యగా
 ఉన్న బాధ్యతలు ప్రపంచంలోని ఏ ఇతర
 బాధ్యతలతోనూ పోల్చరానివి; అద్వితీయం,
 అసమానం అయినవి ఈ విషయంలోకూడా
 ఎవరికీ అభిప్రాయభేదాలు ఉండవు.

కాని నేటి స్త్రీయంతటితో తృప్తి
 చెందదు. ఆమె అస శక్తిసామర్థ్యాలు వివి

వనితలకు ఒక విజ్ఞప్తి

* యోగి సంస్కృతిని, సభ్యతను నిర్ణయించడానికి సామాజిక జీవితంలో స్త్రీలకు లభించే గౌరవాన్ని, ప్రతి వ తిని కొలబడులుగా తీసుకోవచ్చు. అన్ని రంగాలలో పురుషులతో బాటు స్త్రీలకు కూడా సమానత ఉన్నప్పుడే, సమాజం అభ్యున్నతదశలో పొందగలుగుతుంది. ప్రపంచంలోని పురోగామి దేశాలన్నీ ఈ ఆదర్శంపైనే సాగిపోతున్నాయి.

* త్రవరతరాలుగా ఇరుల తెలలలో మాటుమణిగి ఉన్న భారతీయవనిత ఇస్పష్టిపర్చడే వెలుగులపై పు దృక్పథాలు సారీస్తున్నది. పురుషునితో సమానంగా అన్ని రంగాలలోనూ ముందంజ వేస్తున్నది. నిస్సహాయతకు ముఖ్య కారణమైన ఆర్థిక దాస్యం నుంచి బయటపడి, ఆస్తిహక్కులు సంపాదించుకున్నది. ఈ మహత్తర అనివార్య పరిణామంలో స్త్రీలను ఆ నేక సమస్యలెదుర్కొంటున్నాయి.

* త్రిటు పాఠశాలలో, ఉద్యోగాలలో, ఇతర సాంస్కృతిక రంగాలలో, ఇటు గృహనిర్వహణ, పిల్లల పెంపకం, ఆరోగ్యరక్షణ, సాంసారిక సామరస్యం మొదలైనవాటిలో స్త్రీలు ఎక్కువగానే సమస్యలను, వాటి పరిష్కారానికి అనువైన మార్గాలను సాకల్యంగా చర్చించే వ్యాసాలను, వాటితోపాటు రదయిత్రుల చిత్రాలను ప్రకటించడానికి “ఆంధ్ర వారపత్రిక” వ్రతూహలపడుతున్నది.

★ స్త్రీల సమస్యలు, వాటి పరిష్కార మార్గాలు స్త్రీలకు తెలిసినంతగా పురుషులకు తెలియవేమో. అందుచేత తమతమ అభిప్రాయాలను వ్యాసరూపంలో నృప్తంగా, నంగవాంగా వ్రాసి తమ భోటోలతోనహా పంపవలసిందని స్త్రీలకు మా విజ్ఞప్తి. వనితాలోకం శీర్షికకు అని నృప్తంగా వాటిమీద వ్రాయండి.

★ ఇవేగాక, తీరికసమయాలలో స్త్రీలు ఇళ్ళలో కాలక్షేపానికిగాని, ఆర్జనాదృష్టితోగాని, కుటుంబ ఉపయోగానిమిత్తంగాని చేయదగిన అల్లికలు, కుట్లు, వంటకాలు ఇతరగృహ పరిశ్రమలు మొదలైనవాటికి సంబంధించిన వ్యాసాలుకూడా పంపగోరుతున్నాము. —సంపాదకుడు.

★ స్త్రీలకు ప్రత్యేక విద్య అవసరమా? ★

యోగపడే అవకాశాలను పరిమితం చేయటాన్ని ఆమె సహించదు. తనకు పురుషుడితో సరిసమానంగా పురోగమించగల సామర్థ్యం ఉన్నదని అన్ని రంగాలలో ఆ నేక మార్లు నిరూపించింది. ఆ విధంగా పురోగమించటానికి తనకు అధికారం, స్వాతంత్ర్యం కావలెనని సమరం సాగించింది రాజకీయంగా ఆర్థికంగా స్వత్యాలను సంపాదించకలిగింది సాంఘికంగా పురోగమించింది. వైజ్ఞానికంగా ముందంజ వేసింది.

భారత రాజ్యాంగదట్టాన్ని అనుసరించి, స్త్రీ పురుష వ్యత్యాసం లేకుండా, అన్ని ఉద్యోగాలలో పురుషుడితో పాటు సమానంగా ప్రవేశం కావలెనని కోరుతున్నది.

ఇటువంటి ఆశయాలుగల స్త్రీకి విద్యావిధానం ప్రత్యేకంగా ఒక గృహ సంబంధమైన విజ్ఞానానికి పరిమితం చేయవలెనని కోరబంపల, ఆమె పురోభివృద్ధిని అరికట్టబంకాదా?

వ్యక్తిస్వాతంత్ర్యంగల ఈ రోజులలో

గణితశాస్త్రంలో ప్రావీణ్యం సంపాదించగల మేధావికి గృహ విజ్ఞానం మాత్రమే బోధించినట్లయితే, ఆమె పురోభివృద్ధికి అవరోధం కల్పించినట్లేకదా? వైద్యురాలయి తన శక్తికి, సునిశితమయిన బుద్ధికి తగిన ప్రజ్ఞ సంపాదించి వాటిలోకానికి సేవచేయటానుకొన్న వనితకు శిశుపాపణమాత్రమే గరపినట్లయితే, ఆమె ఆశయాలను అరికట్టినట్లేకదా?

స్త్రీలకు సంబంధించిన చట్టాలను వారి అభ్యుదయదృష్ట్యా సవరించి తగిన రక్షణలను కల్పించటానికి వ్యాయవాదుల సంఖ్య స్త్రీలలో తక్కువగా ఉన్నది.

తమవార్తాభివృద్ధికి సంవ్యాయశాస్త్రం అభ్యసించటానికి దగిన అవకాశాలు లేనట్లయితే, వారికిది లోపమేకదా? ఉన్నత విద్య నేర్చు సకల శాస్త్రాలలో పరిదయం కలిగించుకొని, విజ్ఞానానుభవం గడింపదలచినస్త్రీకి ఈ విధానంవల్ల అవకాశాలు పరి

మితమే, శక్తిసామర్థ్యాలు నిరుపయోగమవుతాయిగదా?

స్త్రీ పురుష భేదాన్ని బట్టి, జీవితాభిరుచులలో తేడాఉన్నా, వారి శక్తి సామర్థ్యాలుబట్టి పురోగమించటానికి తగిన అవకాశాలు శ్రేయోరాజ్యంలో వాంఛనీయమనే సంగతి ఏమరటానికి వీలులేదు.

స్త్రీలకు కళాశాల విద్యార్థిధానం వివిధంగా ఉండునలెనో నిర్ణయించవలసినది విద్యావేర్తిలు, విద్యాభికారులు, అనుభవజ్ఞులు అన్నమాట వాస్తవమే ఇది విశాల దృక్పథంలో సమగ్రంగా చర్చించడం సమస్య యధేచ్ఛగా అన్ని అవకాశాలను పురుషుడితోపాటుగా అనుభవించటానికి స్త్రీలకు తగిన వసతులు కల్పించినట్లయితే, స్త్రీవిద్యాభివృద్ధి నిరాటంకంగా సాగిపోతుందికాని ‘స్త్రీల కనవసరం కాబట్టి, స్త్రీలు ఎక్కువమంది పాల్గొనబంటేనుకొబట్టి, ఈ సంస్థ మూసివేయడమొంది; ఆ సంస్థ ఎత్తివేయడమొంది’ అని సమర్పించి, వారి అవకాశాలను పరిమితం చేయబంపల,

క ట్టూ, బొ ట్టూ

★ జడలు; వాటి తీరు ★

మొదట మెడికల్ కాలేజీలో ఈ మధ్య నూడెంట్స్ కట్టాబొట్టూ ఎలా ఉండాలి కావించే రూల్స్ కొన్ని అమలులో పెట్టారు.

అదా మొగా అందరూ సాఫ్ట్ మెసంత్ ఖరకు తెల్లటిబట్టలే వేసుకోవాలనీ, అడపిల రంగుచీరలు కట్టుకున్నా అవి తేలిరంగులో ఉండాలనీ రూల్స్ లో ఉంది. పైగా అడపిల్లలు జడవేసుకోకూడదు. పువ్వులు బాత్రిగా పెట్టుకోకూడదు అని కూడా ఉంది.

ముఖ్యంగా ఇందులో ఆడ నూడెంట్ల రూల్స్ విషయంలో చాలామందికి కోపంగా ఉంది. వాక్కుల గురించి ముఖ్యంగా స్త్రీల వాక్కుల గురించి ఇంగ్లీషులోనే మాట్లాడే మానసిక ప్రభండు ఒకావిడ 'అట్రాషన్' 'హరిబుల్' 'టూమన్' అంటూ కోప్పడింది. మా వదిల కాస్త తిల

స్త్రీలకు ప్రత్యేక విద్య

స్త్రీజాతికి అన్యాయం జరుగుతుంది. వారి అభివృద్ధికి ఆటంకం కలుగుతుంది.

స్త్రీలకు అన్నిటిలో, అన్ని విధాలా విద్య వార్షిండ్లవానికి తగిన అవకాశాలు కల్పించలేనేగాని, స్త్రీవిద్యాభివృద్ధి చెందిదు. స్త్రీలు యథేచ్ఛగా విద్యాభ్యాసం చేయటానికి తగినవసతులు కల్పించాలి. స్త్రీలకు ప్రత్యేక కళాశాలలు, ప్రత్యేక విద్యావిధానంలో మాత్రమే ఉండే అవకాశం ఇవ్వాలి. కావలసినవిన్నవారు, సహ విద్యావిధానాన్ని ఆమోదించి తీరవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది.

స్త్రీవిద్యాభివృద్ధి కోరే అనుభవజ్ఞులు విద్యావేర్తిలు పై అంశాలను గమనించి నిర్ణయాలను చేసినట్లయితే, స్త్రీలు యథేచ్ఛగా విద్యాభ్యాసం చేయగలుగుతారు. వారి కలువంటివిద్య అవసరమే వారే నిర్ణయించుకొంటారు.

పటాయించి "యస్" అనేసింది. మా వదిల కూడా సోషల్ లు. (ఈ మధ్యనే ఒక సానైటీ ప్రతికలో, ఎవరి బొమ్మ కిందనో మా వదిల చేరు రావేసి, ఈవిడి గొప్ప సోషల్ లు ఆ ని రావేతారు) ఆ పై న జడ, జడలో పువ్వులు నివేదించడం ఎంత తప్పున్నా విషయమై ఇద్దరూ మాట్లాడుకున్నారు. మీరు చెప్పేది రైలే నండీ అన్నాను నేను. విషయంగా నవ్వుతూ రైలు కాక? అంది ఆవిడ ఓ మోస్తరుగా నవ్వుతూ నా వేపు కొంచెంసేపు చూడగానే ఆవిడకి

సి. వి. విజయలక్ష్మి

అనుమానం కలిగింది కాబోలు; మొహంలో ఓ మోస్తరు చిరాకు ప్రదర్శించింది.

నాకు నవ్వొచ్చింది, అందుకని నవ్వాను. అందుకని ఆవిడికి కోపం వచ్చింది

కల్చర్ ఉన్న వాళ్ళు కోపం వచ్చినపుడు కోపాన్ని చూపించకూడదు. అందుకని, ఆవిడ మళ్ళీ ఓ మోస్తరుగా నవ్వేసింది. ఆవిడ ఎప్పుడూ ఇంతే. పారిస్ సగరంలో ఫాషన్ లు మారిపోయినంత తీవ్రమైన ఆవిడ మొహంలో మోస్తరు మారిపోతాయి. మనసులంతే తగిన అనుమానం. నేనంటే మరిచి. అందర్నీ, హేళన చేస్తానని. ముఖ్యంగా ఆవిడని నేను విషయంగా నవ్వుతూ చెప్పినా సరే

స్త్రీల వాక్కులగురించి ఆవిడ మాట్లాడుకున్నపుడు నేను ఇలానవ్వడంవల్ల ఆవిడకు కోపం వచ్చింది.

"వాక్కులు తేపు తేవని గోలపెడతారు. ఉన్నవాటి గురించి, అడపిల్లని నువ్వే ఇలా తేలిగా నవ్వితే ఎలా అని విసుక్కుంది. మెడికల్ కాలేజీలో రూల్స్ మొగాళ్ళి కూడా పెట్టారుగా అంది వదిల.

మొగాళ్ళికి రూల్స్ ఏమంత ఇబ్బంది కలిగించేది కావు అని నా అభిప్రాయం. ఎందుకంటే, మొగాళ్ళు ఎంత

ఫాషనబుల్ గా ఉండాలన్నా, ఎంత ఖరీదైన గుడ్డలుకొన్నా, సాధారణంగా నూట్లు, కస్టు చేసినట్లైతే రంగుల్లో కుట్టించుకోరు. బూడిద రంగు, లేత క్రింకల్, లేత నీలం లాంటివే. చాలామంది తెల్లటివే కొంటారు. ఆమెరికన్ ఫాషన్ లు ఇమిటేట్ చేసే వాళ్ళ మాత్రం రంగుల బొమ్మలు, రాజకీయవార్తలూ, అచ్చుకొట్టిన న్యూస్ పేపర్లు చూక్కోలు అనీ కుట్టించుకుంటారు. ఇంక ఉంటే గింటే, కంటికి నవరుగా ఉండేది 'ట్రై' ఒక్కటే. ఇది దండుగ అని చాలామంది అనుకుంటున్నారు. ఆ మధ్య, (దిట సులో కూడా కొందరు ఇలాగే అనుకున్నారు. అందుకని, చిన్న దుమారం లేక తీరారు. చిలి బాధ తకుండా చూక్కోను బిగించి ఉంచడానికి కదా ట్రై అనేది వచ్చింది, చిలి లేనప్పుడు కూడా ట్రై ఉండడము ఎందుకూ, కొన్ని ఫాషన్ రూల్స్ కు బానిసలం అవడం కదా అంటూ వాళ్ళు వాదించారు. అసలు ఆ దేశంలో వేషధారణ పద్ధతులు సంఘంలో ఆచారాలు, మర్యాదలుగా కాక, రాసిపెట్టిన కాపనాలుగా తియారయ్యాయి. చాలా రోజుల క్రితం వీటినిగూడా కొందరు ఎదిరించారు. ముఖ్యముగా ఈ 'ట్రై' మర్యాదవివాద బయలుదేరిన బానిసత్వ సిద్ధాంతం మనదేశంలో బాగా వర్తిస్తుంది అని నా అభిప్రాయం.

ఇందువల్ల ముఖ్యంగా అడపిల్లల డ్రెస్ విషయంలో రూల్స్ ని కొందరు విమర్శించుతున్నారు. ఈ రూల్స్ ఒక కాలేజీ వే కావచ్చును. కాలేజీ వాళ్ళికి అందుకు అధికారాలూ ఉండవచ్చు. ఆక్రడ చదువుకునే వాళ్ళు చాలామందికి నచ్చవచ్చు. వచ్చక పోయినా సరకు ఊరుకోనూవచ్చు. గవర్నమెంట్ అఫ్ ఇండియా వారు విగ్నర్లం క్రితం కార్పొరేయర్ రూల్స్ పెట్టారు. ఉద్యోగులు ఆ ఫీసు ట్రై ములో నాటిని అమలు జరుపుతూనే వున్నారు.

కానీ, అసలు ప్రిన్సిపల్ దగ్గరికి వస్తే చిక్కు. హిందూదేశంలో అడపిల్ల పువ్వులు పెట్టుకోకూడదని ఆజ్ఞాపించడం బాధాకరం.

క ట్టూ - బొ ట్టూ

పువ్వులు ఫాషన్ కొదమకు సేవారి సంఘం వేగు ఇలాంటివాలు ఆశ్రే ముందిలేదు పువ్వులు అందమైన ఆధరణాలు. గొప్పని వాటని, మనదేశంలో ఉపయోగించినంత చక్కగా అన్నంతగా ఏయిరిదేశంలోనూ 'ఇంతిమంది' వాడరు మావాయిలాంటిపసిఫిక్ ద్వీపాలలో ఆదామగా కూడా దండలు వేసుకుని తిరిగడం అమెరికన్ సినిమాలలో చూస్తాం. పారిస్, లండన్, లాస్ ఏంజెల్స్, న్యూయార్క్ వంటిచోట్ల, ఆడవాళ్లు టోపీలకి పువ్వులూ ఆకులూ, కొంతిమంది పశుకాయలూ గుచ్చుకుని ఫోటోలో పడతారు. కాని, నో పల్ చక్కని బొట్టు, పెట్టుకుని తలలో పూలచెండు తురుముకు నే వాళ్లు, మనదేశంలో, ముఖ్యంగా దిక్షేణ భారతంలో నే కనబడతారు.

జవహర్లాల్ నెహ్రూగారు ఒకచక్కని గులాబి పువ్వుని కోటుబటన్ హోల్ లో పెట్టుకుంటారు. పువ్వుల్ని అలంకారంగా ఇళ్లలో పెడతారు కోసులకు అందంగా కనబడి ఆనందం కలిగిస్తాయని, పువ్వుల

కుండీలను గవర్నమెంటు ఆస్పత్రులలో పెడతారు ఇలా-పువ్వుల గురించి నేను పెద్ద కాంపోజిషన్ రాయాలను.

మా వని నెహ్రెంకుకూడా పువ్వులు మంచివే అని ఒప్పుకుంటుంది. ఆడపిల్లలు పువ్వులు పెట్టుకోకూడదనడం ఇంజనీర్ అంటుంది.

"మీరు చెప్పింది రైటే నండి ఈ ఇంజీయర్స్ అందరికీ పువ్వులం లే చాలా ఇష్టం" అన్నాను నేను విషయంగా నేనవుతూ

ఆవిడ మొహంలో గల గల రంధ్రలు మారాయి. కోపం వచ్చేసింది నేను హేళన చేస్తున్నానని. ఆవిడ పెద్ద సోషల్ లెటరు కౌబటి ఇండియనే అయినా, మన దేశంవాళ్ల సంగతి మాట్లాడినపుడు (తిరమగా ఈసంగతి గాదు) ఈ ఇంజీయర్స్, ఈ ఇంజీనూ అంటుంది. ఆవిడ అంటుందిగదా అనే నేనూ అన్నాను విషయంగా నే.

కోపం వచ్చినా, కల్పయండి కాబట్టి, ఆవిడ మృదువుగానన్ను మాపులతో వాడి చేస్తూ లేచి నిల్చుంది ఏమినా, "యిండి

యన్ గ్రేడ్స్ వాలు జడవేసుకోకూడదనడం, పువ్వులు పెట్టుకోకూడదనడం నాకు నచ్చలేదు" అనేకి చక్కాబోయింది.

ఆవిడ వెళ్ళగా నేనూ అన్నయ్య వచ్చే కాకు ఆవిడ ఉండగా నూ అన్నయ్య ఎపుడూ రాకు. ఆవిడ ఇంగ్లీషులో తప్ప ఇంగ్లీషులో మాట్లాడను మా అన్నయ్య సిగ్గుపడిపోతాడు బాసపడలేక.

మీరు ముగ్గురూ ఇప్పటివరకూ జరిపిన చర్చ పరమ తే అన్నాడు నూ అన్నయ్య గంభీరంగా. నాన్నగారు కూత వేటు దూరంలో ఎక్కడా లేకపోలే అన్నయ్య చాలా విషయాలు గంభీరంగా చెబుతాడు అయితే ఒకటి ముఖ్యంగా ఈ విషయంలో నాకు కొంచెం గంభీరంగా నే మాట్లాడవచ్చు ఎందుకంటే ఎం.బి.బి.యస్. చదువుతున్నాడు.

"మీరు ఇన్ని మాట్లాడుతున్నారని. నూ కాలేజీలో ఎవరూ బెం గెట్టుకోవటం లేదు. పువ్వు లేవ్వరూ పెట్టుకురారు జడలు కూడా అంటే" అన్నాడు.

జడలంటే అంటే? జడలు వేసుకు రారంటావా? అన్నాను నేను.

చల్లనైన, తెల్లని

బ్రైల్క్రీమ్ BRYLCREEM

బ్రైల్క్రీమ్ వాడి మీ కేశములను ఎక్కువ నిగనిగలాడుచు నలుపుగా ఉంచుకొనండి

- ★ బ్రైల్క్రీమ్ నున్న పరిశుభ్రమైన పేదకున్న మానెడు మీ కేశములకు నల్లదనమును, తళతళ మెరుపు కనపడెలాగ చేయును.
- ★ పురుషుల, తెల్లని బ్రైల్క్రీమ్ ప్రతిరోజు మీ కేశమునకు వాడండి ఇది చురుకు రాకుండా మీ కేశములను పురుషుగ మరియు ఆరోగ్య కరముగా మారుతును.
- ★ బ్రైల్క్రీమ్ కొద్దిగా రాచుకుంటే బాగును! అందు వలన పొడుపు చేయవలదు. నేడే ఒక సిసాను కొని మీకు మీరే విస్తారణ పరచుకొండి.

ఇతర ఉన్నతి పొందిన వారివలె విన్నూ చునకడ కూడ బ్రైల్క్రీమ్ వాడును

విన్నూ ఉన్నతి పొందిన వాడు వాడేది

బ్రైల్క్రీమ్

BRL 2968 (T.M.)

“ఏడిశావు. ఎవరూ జడవేసుకోరు అన్నా నేను” అన్నాడు అన్నయ్య బలెవిట్టిగా మాట్లాడుతూ.

ఎక్కడినించి వచ్చాలోగాని, మాత్రంగా నా నాన్నగారు హోలోకివచ్చేవారు. “ఏమిటోయ్ మాట్లాడుతున్నావ్” అన్నార అన్నయ్యని చూసి.

నాన్నగారు అన్నయ్య మాట్లాడుకుంటున్నప్పుడు చూస్తూ ఉండడం నాకు సరదా. ■ సెన్ హోవర్, ఈడెన్, బులూనిన్ పిన్ల లంటి బిగ్ (తీలూ బిగ్ ఫోర్ లూ కలుసుకున్నంత అరుదు వీళ్ళ సమావేశం. మా అన్నయ్య త్రుళ్ళి పడి, జడేసుకోవటం లేదన్నానండి అన్నాడు.

“ఎవరూ?” అన్నారు నాన్నగారు ముక్కుల్ని అన్నయ్య కోపుడుతున్నాడనుకుని. కొని కంగారులో అన్నయ్య బుర్ర ఇంకోలా నడిచింది. ఈ మాట ఎవరన్నారని నాన్నగారు గుతువా రనుకుని “నేనే నండి” అన్నాడు.

“నువ్వు జడేసుకోవడం లేదంటావా? ఎలా వేసుకుంటావు. క్రూకటూ నువ్వును.”

(అన్నయ్య తల క్రూకట్ ఫాషన్. ఇది అరంగుళం మేకుల్లా జాట్లు క త్రించే పద్ధతి. అయినా చూచేవారికి మాత్రం పెద్ద క్రాపింగ్ అన్న భయకలిగిస్తుంది (ట). ఈ ఫాషన్ “మేడిన్ అమెరికా”. దీనికి మూలం - జి ఐ కట్. అమెరికాలో స్టోరకి, తుప్పజాట్లువల్ల జలుబూ గట్టా చేస్తుందిన్న అభిప్రాయంతో అంటక తైర వేయించే వారు).

నాన్నగారిమాటకి అన్నయ్య మరింత కంగారుపడి తల తిడుముకున్నాడు. “నేను కాదండి. ఏమిన్ ఆడపిల్లలు. మా కాలేజీలో ఆడపిల్లలు జడేసుకోరంటున్నానండి”

“మరెవరెసుకుంటారు మొగాళ్ళా?”

“అచ్చే ఆదికాదండి. బన్ చుట్టుకుంటారండి చాలమంది” అన్నా డన్నయ్య సిగ్గుపడుతూ.

“ఎవరూ?” అన్నారు నాన్నగారు ఆశ్చర్యం అభివ్యుక్త.

“ఆడపిల్లలండి.”

“వెరీసడ్. మీ బ.ల్లో ఆడపిల్లలు జేసుకోరంటావు. అంతే కాక బన్ చుట్టుకుంటారంటావు. అయితే ఇప్పుడే మొచ్చిందట.?”

“అచ్చే వీళ్ళకి చెబుతున్నానండి”

“ఎవళ్ళి?” అన్నారు. నాన్నగారు నవ్వుతూ.

“వీళ్ళి” అంటూ వెనక్కి తిరిగాడు. అన్నయ్య. మేము అక్కడిలేముగా.

నాన్నగారితో అన్నయ్య ఇంటర్వ్యూ చూడడం వదిలిక ఆటే సయించదు. అందుకని అరంగుళంలోనే లేచి పక్క గదిలోకి

వెళ్లి పోయింది. నేను వెళ్ళిపోయి, కర్రెన్ అవతలనించి చూస్తున్నా నన్నమాట.

నాన్నగారు వెళ్ళిపోయేటాక అన్నయ్య, గజంబద్ది మింగేసిని వాడిలా నిటారుగా నిలచి నడుస్తూ వచ్చాడు.

“అంచేత నా మాట నిజం. చాలామంది సిగ చుట్టుకుంటారు. కొందరు బన్ చుడతారు. కాటన్ రోల్స్ పెట్టి. అసలు ఈ విషయంలో మా ఫ్రెండు అభిప్రాయం ఏమిటంటే—”

అన్నయ్య ఫ్రెండ్స్ చాలామంది ఫాషన్ బుల్ సర్కిల్ లోతిరిగే మనుషులు. ఆమగ్గ ఒక ఫ్రెండు, తన చెల్లెలి స్నేహితురారితో మాట్లాడుతూ “అడ్రి హెప్ బర్న్” కట్ ■ అమ్మాయికి చాలా బాగుంటుందని సలహా యిచ్చాడు. అంటే క్రాపింగ్ చేయించుకోమని భావం అడ్రి హెప్ బర్న్ సినిమా స్టార్. చాలాబాగుంటుంది. ఆ జేకిం (బిటన్) లో ఆ సమాజంలో, ఆమె క్రాపింగ్ చేయించుకున్నా నప్పుకుంది. ఒప్పుకుంది. వరదడి అవుతుంది. నిజంగా అలాగే జరిగింది. “రోమన్ హోడే,” “సెలియా” సినిమాలలో ఆమెను చూచిన బ్రిటిష్ అమ్మాయిలు చాలమంది ఆఫ్ ట్రిగ్ల క్రాపింగ్లు చేయించుకున్నారు.

అలాగే ఈ మగ్గ, సోవియట్ శిశ్నాట్టి ప్రై మిన్దురు మాలెంకోవ్ (బిటన్ వెల్లెడు. మాలెంకోవ్ పచ్చగా బొడ్డుగా ఉంటాడు. ఆయన ముఖం గుండ్రంగా నిండుగా ఉంటుంది. నుదురుమీద క్రాపింగ్ ముంగురుల కట్ట ఒకటి (క్లాండ్) ‘S’ ఆకారంలో ఉంటుంది. అది చాలా ఆకర్షణీయంగా ఉన్నదిని బ్రిటిష్ ఫాషన్ బుల్ సర్కిల్ లో అనుకున్నారు. పురోగాములైన మహిళలు కొందరు తమిళమే, జాట్లు ముందరి భాగం

ఆఫ్ ట్రిగ్లలో క త్రించుకుని, నుదురు మీద, అటువంటి క్లాండ్ పెట్టుకు ముచ్చట పడ్డారు.

వాళ్ళు కాపీ చేశారని, మన జేకిం లా మనము బయలుదేర లేము గదా. మన సమాజములో మనకు లక్షణమైన కట్టుబాట్లూ తీరు లేన్నూ ఉన్నాయి. ఇప్పుడు కాలేజీలో జడవేసుకో కూడదని సిగ చుట్టుకోవాలన్నాడు.

నామటుకు నేను ఇటు సిగ, అటు జడా (ఒకటికాదు మూడు జతల జడలలాటివి) కూడా ఉండే పద్ధతిలో తలనువ్వుకుంటాను. కొంచెం కడుమే. చెల్లాయో వానో నాయం చెయ్యాలి కూడా.

పద్ధతి: మగ్గ పాపిడతీసి జాట్లును రెండు పాయలు చెయ్యడం. వెకో పాయలోనూ ముంగురుల దగ్గరనుండి కొంత జాట్లు విడతయాలి. దాన్ని నున్నగా నువ్వి రెండేసి పాయలు (కొవాలంటే మూడు) చేసుకోవడం, ఆపైన ■ పాయలను ఉంగరాలు తిరిగేలా మెలిపెట్టి, ముందరవేపు ‘వేవ్’ వచ్చేలా తీర్చిదిద్దుకోవాలి. మిగతా ఉంగరాల కట్టలను చేవుల వెనక నించి మెడ మీదుగా క్రిందికి దింపాలి. అక్కడినించి భుజంమీదుగా ముందరికి వదిలేయవచ్చు. ఉంగరాలుగా చుట్టినందువల్ల ఇవి పొట్టిగానే ఉంటాయి.

ఇంక, మిగతా జాట్లుకు చివరకంటా పాపిడతీసి, రెండు పాయల్ని (బన్ సిగలకి లాగే) ఉలెన్ రోల్స్ సహాయంతో కజ్జికాయలా చుట్టేసుకోవాలి. అప్పుడు వెనక సిగ, ముందు జడా తయారవుతాయి. అప్పుడు సిగలో పువ్వులు తురుముకుంటే బాగుంటుంది.

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

నీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, నీ సరియైన చర్య గురించిన్నీ నీవు తెలుసుకోవ గోరినట్లయితే ఒక పూవు కాయ వైన నీ కేవలము ఒక పుష్పము పేరున్నా, నీవు (వాయు లేదీ, వేగ వివరములన్నూ, నీ సరియైన చిరునామాయన్నూ వెంటనే వ్రాసిపంపుము. జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, నీవు కాగ్న వ్రాసిన లేదీ లగాయతు 12 మాసములలోను నీ యొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితవార్తము, ఏ వర్ణవహారములో నీకు జయముకలుగును నీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచి చెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్య విషయము, పరశక్తి గమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీగుభము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మాద్రవ్యలాభం మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మాసవారిగా (వాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు (పత్ర్యేకం) దుష్కగహము లేవైనా వున్నయెడల కొంతి చేయు విధానం కూడా తెలుపుకు చేయవలెనును వివరములు మా పూచీపెని పంపబడును. మేము పంపిన భోగటా నీకు తృప్తిగా నుండునయెడల పెకము వాపకు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ ఆద్రుసు ఇంగ్లీషుగా (వాయండి

Shree Swami Satyanarain Jyotish Ashram (W. P. A.), NAKODAR (Pb.)

సినిమా

★ అనుపమ వారి “ముద్దు బిడ్డ” ★

మంచి కథ, మంచి నటన, కథకు తగిన విధంగా చక్కని సంగీతం, సాహిత్యం, ప్రతిభగల దర్శకత్వం కలసిపలికే అనుపమా ఫిలింస్ వారి చిత్రం “ముద్దు బిడ్డ”.

వ్యతంత్ర దర్శకుడుగా క్రిందికి చేసిన తొలి ప్రయత్నం ఇది బాగా రాణించింది.

దేవకి కడుపున పుట్టి, యశోదచేత పెరిగిన “బిందుగారి అమ్మాయి” (కెరెట్ నటల) ఈ చిత్రం కథకు మార్పుక

దురీ ముద్దుచేసే మొదో రాడీయో రాలుగా మారి అయిబోతోడని పెంచినతిల్లికి బెంగు ముద్దు అయినా, మొద్దు అయినా మొత్తానికి విడుతుగదా అని కన్నులల్లి కనికరించి ఒక కోణన, పిల్లడి రేపు కప్పి పుచ్చడానికి గుట్టుగా రెండురూపాయ లిచ్చింది కన్నులల్లి, పెంచినతిల్లి తోడికోడళ్ళు కన్నా విడ సెద్దావిడ చిన్నావిడ కలవారి ఇంటివిడ కలసకలుగా, పారిపోచ్చాయి రెకుండా, రెండు కొపురాలూ ఒక పంచనే పాగు తున్నా చివరికి యీ విషయంలో లీలగా కేరీలలాటవి తలమా పాయి అపేక్షి విశేషంపంటి పూచయం, మాటపడలేని అత్యాభిమానం. తనను అపార్థం చేసుకుంటున్నారన్న అనుమానం, అన్నీ ఉన్న చిన్నామె, తొందరపడకుండా చూడమిడ చూట పెరుగుతుంది సుషీ కుటుంబంలో బాత్తు విరిగినంతవరకే అవుతుంది దినితోడు ఇంటి ఆడపడుచు సమయానుకూలంగా చెప్పి పెరిగిన మాటలు నాలుగు చేసి నూగుతుంది.

చివరికి కేరీలన్నీ ఎలాగో పర్ణకుంటా యిరి కన దదిరినవాళ్ళకి తెలిసినా, తెలియని వారు తేలికగా ఉహించుకోగలిగినా, అవి ఎలా పర్ణకున్నాయన్నది చూచి తెలుసుకో తగిన విధంగా దర్శకుడు చిత్రించారు. పసి పిల్లల మనసులో, కూడెనికూలు ప్రవేశ పెడడం ఎంత తిమ్మ, ఏడిచెప్పినా మన జారా నమ్మి అనాం చేవాళ్ళి రేతిమనసులకు ఎదిచెడితే అది చెప్పి నూరిపోయడం ఎంత

“రేపునీ చే”లో రాజసులోచన.

ముచ్చా, ఎంతసోరవా ఈ చిత్రంలో నిరూపించారు అపేక్ష, మంచి తీనం, అనంది ప్రధానపాత్రలుగా. చెప్పే సుమాటూ, అబోహూ, తొందరపాటూ వాటి పాత్రలు ‘విలన్’లుగా కష్టాలుకలెలుగా చిత్రానూ సమషీ కుటుంబం మనదేలానికి తగిన దివి, ఇది వర్తిల్లాలనే ప్రబోధించడం అక్షయంగా నిర్మించి ఈ చిత్రం ఒకవారి మాడతగినది మున్నీతమెన హాస్యం, చక్కని వృత్తాంతం, హాయిగా నినిపించే పాటలూ, ఎప్పట్లు అని పించగలిగే హాస్యంవడానికి మంచి ప్రయత్నం చేశారు పులివేడు ఈ చిత్రంలో విశేషకర్తగా దీనికి విసుదాసు అమృతయ్య డప్పుల వాద్యం తో నే ఉపశ్రుతులు చేసి ఒప్పించారు

జ్యోరాజ్యం, జమున, నార్యకాంతం, విజయలక్ష్మి, నాగయ్య, జగ్గయ్య, సి ఎస్. ఆర్., పేకటి, చదలవాడ, మజారెడ్డి, పెరమాళ్ళు, బొడ్డపాటి, అల్లు రామలింగయ్య మాస్టర్ కర్త, ముద్దు బిడ్డ గా మాస్టర్ వెంకటేశ్వర్ నటించారు ప్రేగర్ బొగా రావు పులివేడు కల్పాదు ఇ వి ధనోజ, వివాక్షి వృత్తాలు చేశారు

శ్రీ తపి ధర్మారావు గారు మాటలూ శ్రీ ఆర్.వి పాటలూ వ్రాశారు. ఆర్.విగారి పాటల పాద త్రిం తెలుగుతంతో బాగా ఒప్పింది ‘భీష్మ పాంక్’ అనెక్క “ఎవరూ కన్నా రెయి పెంచాగా” అన్న పాట, పాటవరస సర్వత్రా అభిమానపాత్ర అలవుతాయి శ్రీ పెండ్యాల నాగేశ్వరరావు గారు ఈ చిత్రంలో చక్కని తెలుగు సంగీతాన్ని అందించారు

ఈ చిత్రానికి చిత్రలక్ష్మి డిస్కో ఛాయాగ్రహణం, శ్రీ శే సూర్యనారాయణ కెల్లగూడం నిర్వహించారు ★

“వ్యయం ప్రభ”లో కిరంజని.

సినిమావార్తలు

భాస్కర్ ప్రొడక్షన్స్ వారి కొత్తచిత్రం (నెం 8) "శత్రు సేన" ప్రారంభమైంది. కచ్చెనెల విడుదలచేయడానికి సన్నాహాలు జరుగుతున్నాయి.

ఇందులో రంగారావు, శేలంగి, జగ్గయ్య రాజమండ్రి, జానకి, కృష్ణమూర్తి మొదలగువారు పాల్గొన్నారు. రచన శ్రీ కొంపముడి గోపాలరావుచేయబడినది. శ్రీ ఘంటసాల వెంకటేశ్వరరావు, దర్శకుడు శ్రీ భాస్కరరావు. భాస్కర్ వారి వాలగో చిత్రం కూడా తయారవుతోంది. దీనికి శ్రీ సముదాయ జూనియర్ రచన, శ్రీ రమేష్ వాయుడు సంగీతం. దర్శకుడు శ్రీ భాస్కరరావు.

వహివారి శ్రీ గౌరీ మాహాత్మ్యం అక్షరాలా రచన విడుదల అవుతోంది. శ్రీ యోగావంధ దర్శకత్వం లభించిన ఈ చిత్రంలో రంగారావు, శ్రీరంజని, శేలంగి, న్యూకళ, కొంతారావు, ముక్కామల పాల్గొన్నారు. రచన శ్రీ మల్లాది రామకృష్ణచేయబడినది.

* * *

జోయ విక్టర్స్ వారి "బాలసన్యాసము కథ" ఈనెల 26 న విడుదల అవుతోంది. కృష్ణమూర్తి, చలం, జి. నరలక్ష్మి, జగ్గయ్య నూర్యకొంతం, శేలంగి మొదలగువారు నటించారు. రచన సముదాయ, సంగీతం: శ్రీ రాజేశ్వరరావు. దర్శకుడు నిర్మాత పి. మల్లాది.

ఆర్. ఎన్. ఆర్. విక్టర్స్ వారు "శ్రీమే దైవం" అనే సాంఘిక చిత్రం నిర్మిస్తున్నారు. శ్రీ ఆర్. నాగేంద్రరావు (నాగుల ఉపేంద్ర) ఈ చిత్రానికి దర్శకత్వం నిర్వహిస్తాడు.

శ్రీరంజని, సంద్య, రామారావు, కల్యాణ కుమార్ పాల్గొంటున్నారు. సంభాషణలు శ్రీ జి. కృష్ణమూర్తి, నాగూరి సంగీతం శ్రీ పద్మనాభ శాస్త్రి, స్టూడియో లోహిణి ఇప్పటికే ఐదు రీళ్లు ఎడిట్ చేశారు. మూడుపాటలు రికార్డుయ్యాయి. ఇవి పోని గ్రామీ పాడినవి.

ఆర్కనా ఫిలింస్ అనే కొత్త సంస్థకు ఇటీవల ప్రారంభోత్సవం జరిగింది. వీరు హిందీలోనూ, తమిళంలోనూ చిత్రనిర్మాణానికి ప్రాసక్తులై "తెలియ చెబు" హిందీ చిత్రంపేరు "గునియావాడ", తమిళ చిత్రం పేరు "అప్పర్". హిందీ చిత్రానికి శ్రీ దివకర్ రావు నిర్మాత, తమిళ చిత్రానికి శ్రీ జి. క.

జానకిరాం సంగీతం సమకూర్చుకున్నారు. శ్రీ ఎన్. కె. వాసగం రెండవోటి దర్శకుడు. జిక్కి ఈమధ్యనే హిందీ చిత్రానికి "మెర జోలా బలన్", "గునియావాడ" అనే రెండుపాటలు పాడింది. రికార్డింగు చేపట్టినది యోలా జరిగింది.

తీసుకొనుటకు హితవైనది...

బోస్కో
కేస్తరాయిల్

దీనికి వాసన, దుంకెనూ

★
నీసా దివకర్ మిడిమెట్టర్
(ప్రొ. బోస్కో దీని వలన)
యొప్పుది తమకొప్పు
యవం, కత్తెది వడ్డ
వడకు మీకు
లభిస్తుంది.

బోస్కో

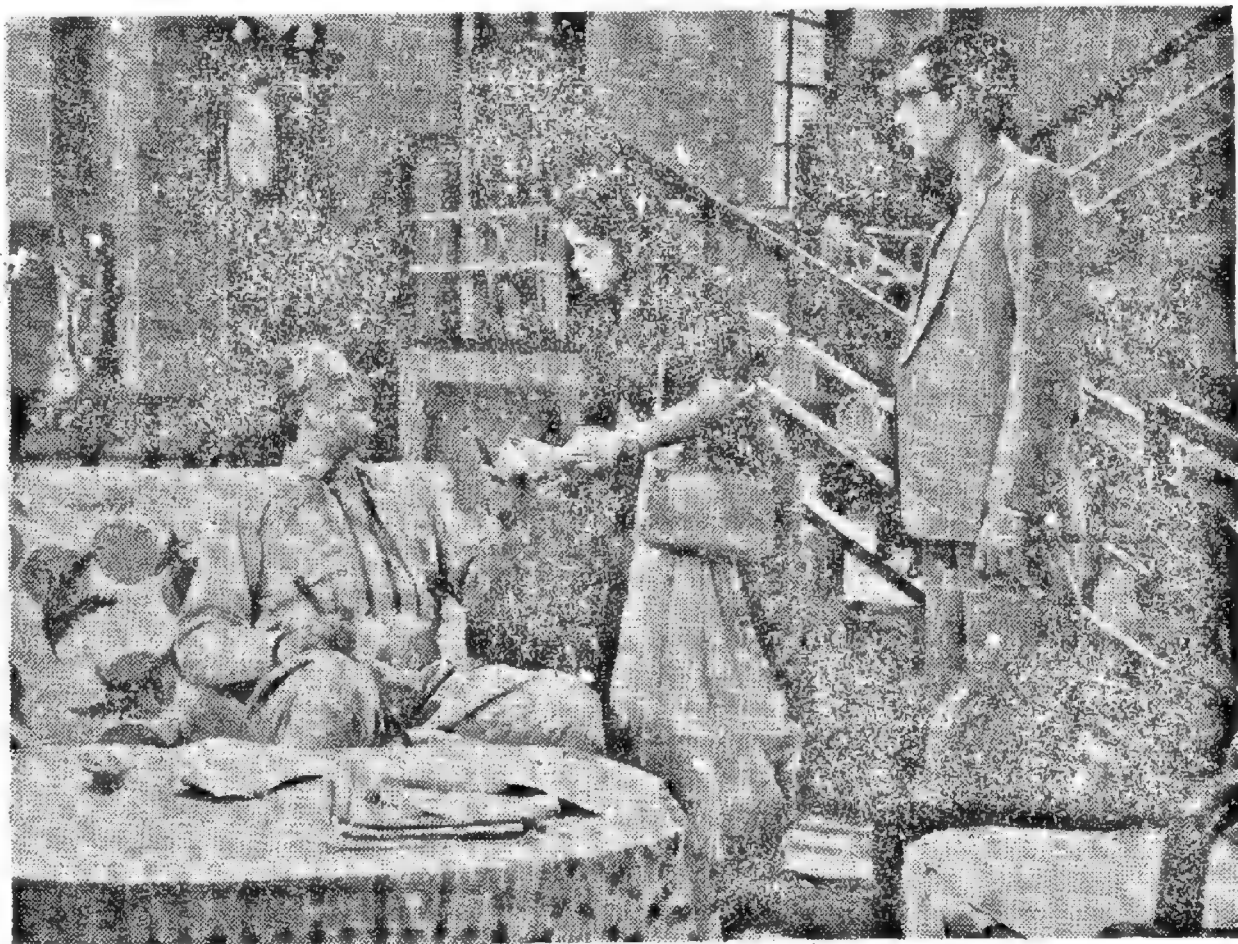
బో. బా. నెం. 1811
బొంబాయి 1.

SOC. 55.4 TL.

కల్పన, దేవానంద్, వారికుమారుడు సునీల్.

భాస్కర్ వారి "శేపునీడే" లో రంగారావు, జానకి, మోహనదాసు.

బొంబాయి సినిమా వేపు

బి. ఆర్. చోప్రా తమ చిత్రం "సయా దాక్"లో మధురాలను తీసుకువచ్చి, ఆ భూమికను వైజయంతిదేవి అప్పాయి. విజయంతిదేవి ఈ చిత్రం విషయంలో చోప్రాతో కాంట్రాక్టు కంట్రీ చేసింది. వామనాచార్యులు. మొత్తంమీద, ఈ వార్త విన్న మీడియా, అసలీటుకంటే తిక్కావతులు రావడానికీ ఖాళీ భారతి విరూపాక్షి కారణం అని ఇక్కడి విరూపాక్షి కంట్రీ అంటున్నారా. కాక్స్ ఫీన్ చిత్రాల విరూపాక్షి కంట్రీ దక్షిణాదివిరూపాక్షి బొంబాయి నటీనటులను బుక్ చేసి, వారినిమీద, మహా ఉదారంగా వ్యవహరిస్తున్నారనీ, వారలా మప్పి పెట్టినవల బొంబాయి తారలంతా వారి కిరీటానికి కూర్చుంటున్నారనీ, బ్లాక్

మార్కెట్ రేటు మిన్నంటుకున్నాయనీ విమర్శిస్తున్నారు. ఈ నటీనటులంతా, ఇక్కడి లాగే, దక్షిణాదిని కూడా తేజావరీగా వ్యవహరిస్తే సరి అని కొందరు ప్రముఖుల అభిప్రాయం.

* * * * *
తెలివైనటుడు, బహుముఖ ప్రజ్ఞానంతుడు అయిన రంజన్ మానసికంగాను, దైహికంగానూ కూడా అస్పృశ్యత చెందినట్లు తెలియజేస్తుంది. చార్లీ చాప్లీన్ లాంటి వారిని ఆస్పృశ్యత అయిన అప్పుడు క్రమంగా కోలుకుంటున్నాడు వారింపటిగా వారి క్రితం అయిన మేనమ్మలమీదనుండి దూరపడిపోయాడు. ఇప్పుడు రంజన్ తల్లి, నోడలదూ దగ్గరకుండి సవరణలుచేస్తున్నారు.

ఇక్కడ ఢిల్లీవారు బేగాయ్ నిర్మిస్తున్న "శేపునీడే" చిత్రంలో రంజన్ ముఖ్య భూమిక నిర్వహిస్తున్నాడు. మానసికమైన అరాంకి ఇక్కడ రెండువిధాలకారణాలు చెప్పకుంటున్నారు. రంజన్కు మంత్ర శాస్త్రం అంటే చాలా అభిమానమనీ, ఏవో సిద్ధులతో సంప్రదించాలిచేస్తున్నాడనీ కొందరు అంటున్నారు. కుటుంబసభ్యులతో కారణమని మరికొందరి అభిప్రాయం. రంజన్ ఇప్పుడు ఇలా అస్పృశ్యత తీసుకుంటున్నా, ఆయన భార్య ఆస్పృశ్యత వస్తున్నట్లు కనబడదు.

* * * * *
గతవారం రెండు చిత్రాలు విడుదల అయ్యాయి. ఒకటి మౌంట్ ఎస్ రహియల్ చిత్రం 'పాకల్ మార్' (జే బు దొం X) చాలా బాషింతుకోణదానికి దొంగతనం పొందిన మనిషికథ ఒకరోజున ఈ దొం X, వారి

బొంబాయి సినిమా లేఖ

వెంటచాచే ఒక యువకుడి జేబు సవరించి, పన్ను పుచ్చుకుంటాడు. తిన్నితంగా ఆ యువకుడు ఆత్మహత్య చేసుకుంటాడు. ఈ సంఘటన దొంగమనసును విరిచివేస్తుంది. కూర్చుంటుంది. ఆ పన్నును ఆచరించేయిన యువకుడి తల్లికి ఒప్పగించబోయి, అతడి శత్రుత్వ చూచి వలచి వరించి వివాహం చేసుకుంటాడు.

కథ పెర్ఫుటానికి వచ్చేలోగా, దొంగ చెబుదారికవలె రహదారిమీదికి రాబో తాడు. అలా రావడానికి, అంతకాలం ఆతగాడి జతగాళ్లుగా వచ్చిన దొంగల ముతావాళ్ళు ఆటంక పడుస్తారు. పైగా, ఆ ముతావాళ్ళ, ఇతగాళ్ళి లలచి వలసించుకోలేని

“జాగ్ తే రహా” ఆలండియా ప్రీమియర్ (ప్లాటా)కుమ్రదాసు వచ్చిన రాజ్ కపూర్.

‘రాజ్’ ఒక రై ప్రాణం విసుగెత్తిన ఆరాటి చివరకు పగతీర్చుకో చూస్తుంది ప్రధాన భూమిక నిర్వహించిన జవాహర్ నలుగురు ఈ కథ మరింత క్లిష్టమిది జేబు దొంగ భార్యగా గీతబాది, తినిగా లలితావార వాంఛగా నదిరా, నోక్, నుండి ప్రభుకు లంతా చక్కగా వలించారు దర్శకత్వం కూడా ప్రతిభావంతంగా ఉంది సంగీతం (మదన్ మోహన్) తప్ప మిగతా మంగులన్నీ బాగున్నాయి.

మొన్న విడుదలయిన మనో చిత్రం ‘జిందగీ మేలే’. కిషన్ చందర్ నల దీనికి ఆధారం దర్శకుడు కె బి లాల్ వరకు అనుభూతులారించి ఒక కుటుంబంపట్ల అవస్థలు ఇరివ్యతం ఇంగులో ప్రధానపాత్ర రైత భీతి, పాపభీతి ఉన్న ఒక కేవలనూర్తడి, గజానన్ జాగీర్దార్ ఈ భూమిక ను అగ్గు లింగా నిర్వహించారు ఇందులో అయిన నలుగురు ఆత్మకల్పితమైన అందుకున్నది యాహుత్, లలితావార, చిత్ర, బాబూ రజా, మహమూంజాద్, చంద్రకేఖర్ ప్రభుత్వ నలుగురులంతా కూడా చక్కని నటన ప్రదర్శించారు. ముదాసుకు చెందిన సర్కి ద్వయం నాయి, ను బుల్ల లక్ష్మీ ఈ చిత్రంలో చేసిన స్వతంత్ర ప్రదర్శనకర్తలు. చిన్నా పెడా అందియా చూచి ఆనందిం దిగ్గ చిత్రం “జిందగీ మేలే”.

~~~~~
చలనచిత్ర కథ :

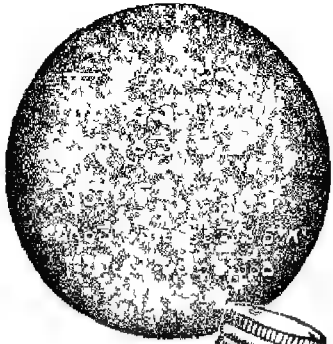
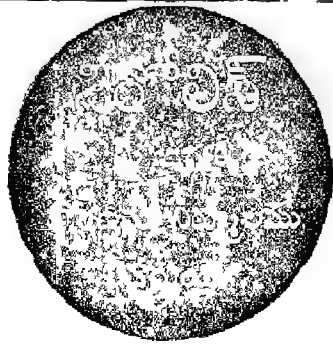
రాజు గారి రహస్యం

“కొత్త ఏడు వాటిస్తావా కప్పా” అని అడిగింది ఒక లేలు.
“నీకుం చెప్పింది. తీరా ఏడువాటించాక, నన్ను కట్టి మరీ పోతావు” అంది కప్ప.
కుట్టబోవడం లేలుకుం.

ఇలాటి పట్టకథలు చెప్పి, చుట్టూ వున్న వారిని ముగ్ధుల్ని చేయడం (గెగర్ అకార్) అనే కోటిశ్చయిడి గుంం. తినిందా చీక నింపుకుని, చీకటి మగ్గ తిను నిల్వ ఉండడం కూడా ఒకగుంంగా అబ్బింది. తోటిశ్చయిడు కొట్టి ఈ గుండాలగరించి ఈ గుండాల వాలుడిగరించి, కొల్లలుగా కట్టు కథలు చెబుతుంటే అయ్యేది

అకార్ అసలు కథమార్తం ఎవరికీ తెలియదు. లేలుకుంటే చాలాకథ ఉందని, దిబ్బు పుచ్చులం గా దొరుకుతుందని స్ట్రాటన్ అనే అమెరికన్ యువకుడికి తెలిసింది స్ట్రాటన్ చీకటితీపుల కోవలావాడు. దిబ్బు అంటే చాలా సరదా పోలేడు అతే. ఒకసోజా రాత్రివేళ, నేపుల్స్ హార్బర్ లో కేవలం కొవ్వొత్తును ఒక కాస్తీ అతిడికి త్రిస్త పడింది. స్ట్రాటన్ బాలపడి నాయపడిపోయాడు.. కాని, అది “నీపుమిది కాకు మార్కు” ఖజానకను చనిపోయే తుదా లలో, ఆ మనిషి స్ట్రాటన్ కి “అకార్, స్ట్రాఫి యా” అనే రెండు పేరుచెప్పాడు అని గుర్తించుకుంటే దిబ్బు దొరుకుతుందని ఉప దేశించి, మరణించాడు

కోటిశ్చయిడైన అకార్ దగ్గర ఈ తారక మంత్రిం దిదివీలే దిబ్బు పలుకుతున్న అతలో స్ట్రాటన్ ముందర అకార్ కుమారెతో తెలిమి కలవమాచాడు మొంకి కెత్తి, బరితెగించి, వెంట బడుతున్న ఈ స్ట్రాటన్ ను చూచి ఆ పిల్ల ముచ్చట పడింది. అకార్ చారవతువు. అతనికి శిశు ముప్పైమంది క్లెకటరీలే ఉన్నాడు. ఒకరిం దయా తిలో పని చూసినా, అందియా చేయ వలసిన ఒక పని, ప్రతిఒక్కరూ అకార్ కుమారైని, వెయ్యికలితో కనిపెట్టడం తిసి పుట్టులూర్తాల విషయం గాని, మరేసంగతి గాని కుమారైకు తెలియడం అకార్ కి గుతి రామూ ఇష్టంలేదు అమె అంటే పంద ప్రాణాలాను. ఎంత ప్రేమా, అంత భయం

చిగుకు
విరిచాయ
పైర కుటుంబ
దొంగు

(ఆంధ్రవారపత్రిక బొంబాయి నిలేఖరి)

మాదా. తను పువ్వులే ఇంత పదిలంగా పెంచుకుంటున్న తనకుమార్తెని మంచి చేసుకుంటున్న చిన్నవాడి మంచిచెడ్డలగురించి అక్కర్లే కూపీ తీయించాడు. స్ట్రాబిన్ కథ ఎనుంత అమాలుమైంది కాదని తేలింది ఈ కోరికయో తనకుమార్తె నీడకూడా చూడరానివాడని నిశ్చయించుకున్నాడు.

ఒకరోజున, స్ట్రాబిన్ ను చాటుకి పిలిచి, స్ట్రాబిన్ చాడు. తనకుమారులైనా జోలికి రావద్దన్నాడు. అంతలోనే రైవా కూడా నొచ్చింది స్ట్రాబిన్ తనకు తెలిసిన "తాంకు మంత్రి" ఉచ్చరించి అప్పటికి తనకు ఫోయాడు. మర్నాడు అక్కర్లే స్ట్రాబిన్ ను తిరిగి పిలిపించాడు. తారకమంత్రిం వెనం తిరచితిరచి అడిగాడు అక్కడితో స్ట్రాబిన్ సంగతి తేలిపోయింది.

నమ్మగురించి లేనిపోని రహస్యాల తయారుచేసి బుకాయించడాకాపు నిప్ప. ఇది "నికార్నయిం బాక్ మెయిలింగ్" అని గడమాయించాడు అక్కర్లే.

తరవాతి సమదాయించాడు.

"మాడు అబ్బాయ్ నవ్వు డబ్బుకోసం గోదా నమ్మ డబ్బాయించ పిద్దపడ్డావు నీకు నవ్వుగా డబ్బుస్తా; నాకోసం చెప్పిపెట్టు," అన్నాడు.

నై అన్నాడు స్ట్రాబిన్.

"1927 కు పూర్వం నేనెవడినో నాచేరే మిటో ఉరసా, కథ అంతా రహస్యంగా ఆరాతిసి, నాకు రావేయ్యి" అని కోరాడు అక్కర్లే.

'భారతి' చిత్రంలో రాణిగా నిషి.

1927 లో తను పరమవర్తి దుడుగా ఉన్న వైసం తప్ప ఇంకమీ సురులేదట అతడికి. వెనకటి కథంతా కోనాటి దీనికి బదులేలిస్తా నన్నాడు.

నై అన్నాడు స్ట్రాబిన్.

వైయిన్, ఇటర్, ప్రభుత్వ, పోలెండ్, ఇతర ప్రభుత్వ యూరం డికాలర్ పర్యటించాడు. ప్రముఖ నగరాలలోని "వీకటి తావుల"కు యాత్రలు చేశాడు. వంకలు, త్రాగుబోతులు, బ్లాక్ మెయిలర్లు ఇంకా రకరకాలవాళ్ళు, ఎందరినో సందర్శించాడు. విద్యులవికేగా డబ్బు పెడదలి చక్క చక్క సమాచారం సంపాదించుకుంటూ ఊరూరి తిరగసాగాడు చివరికి, కోన్నాళ్ళకి అడంగి చేరాడు తనకి తెలిసిన "తారకమంత్రిం"లో రెండో పెరుగుల మనిషి 'సాఫీయా' అక్కడ ఉంది సాఫీయా పేరకాకుండా గ్రెగరీ అక్కర్లే కథంతా చెప్పేసింది 1927 పూర్వం అతడిపేరు చెప్పింది. గడ్డం మీసం లేకుండా, ఉప్పు అక్కర్లే ఫోటోకూడా చూపించింది.

కాలంవాడు సాఫీయా అక్కర్లేని ప్రగాఢంగా ప్రేమించింది. ఇప్పుడూ అంతే. అప్పట్లో ఆమె, అడవిల్లెల్ని చేరదీసి పెద్ద ఎత్తున వ్యభిచారగృహం నిర్వహించి బాగా డబ్బుగడించింది. ఆ పురుషుడు ఆ అక్కర్లే, నేపుల్స్ హార్వర్ లో హత్యచేయబడ్డ ఆనామి సాఫీయా రెండో భర్త, బాక్ ఆఫ్ మరొకడూ సాఫీయా హంపదాను మాతామృతగా ఒకరోజున అక్కర్లే, సాఫీయా డబ్బు రెండు లక్షలు అపహరించి పారిపోయాడు. ఆ తరవాతి దాంతో బాగా ఆరించి కోట్ల క్యరడయ్యాడు. పేరు మాడుకున్నాడు. గడ్డం పెంచాడు. ఎన్ని చేసినా, ఆ పాత మరలో ఎవరో ఎప్పుడో తన నిరీసంపదల మీది విరుచుకపడతారని బెంగ భయం.

సాఫీయా చెప్పినదీ తనకి తెలిసినదీ కూడగావచ్చి కథ ఇది స్ట్రాబిన్ విన్న పోయాడు. సాఫీయాదిగర నెలపుతీసుకుని ఇవతలకు వచ్చేసరికి అక్కర్లే ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

స్ట్రాబిన్ వేటికి బయలుదేరినవాటినుండి అక్కర్లే అతివైరహస్యంగా వెన్నంటివెసునే ఉన్నాడు. స్ట్రాబిన్ వెళ్లిన ప్రతిచోటుకూ, ఇతిదుకూడా చాటుగావై సమాచారం కొనుక్కొంటూ వచ్చాడు. స్ట్రాబిన్ తను కనుక్కున్నవి వరాలు చెప్పాడు "అయితే, నీకు తెలిసినవన్నీ ఋజువులేయ గలవా?" అని అడిగాడు.

"దిరగా మీఫోటో ఫుట్టుపూర్వాలూ యావత్తో సాఫీయా దగ్గర ఉన్నాయి" అన్నాడు స్ట్రాబిన్.

ఇద్దరూ బయల్దేరి నేపుల్స్ వెళ్లారు. మర్నాటికల్లా సాఫీయా, తనకి కొంత సమాచారం చెప్పి సాఫీయా రెండో భర్త, తన

తోపాటు నేపుల్స్ హార్వర్ లో 'తారక మంత్రిం' విన్న తన ప్రియురాలు మిల్లీ, హత్యచేయబడ్డటు స్ట్రాబిన్ ను తెలిసింది. మూడూ "పేపుమీది బాకుమాడ్కు" హక్కిలే. నేపుల్స్ హార్వర్ లో జరిగిన హత్యకూడా పరిగ్గా ఇదేపద్ధతిలో జరిగింది.

అక్కడితో గ్రెగరీ అక్కర్లే నేనుకున్న వధకం పూర్తిగా అర్థమేపొయింది స్ట్రాబిన్ నకు. అక్కర్లే తన పాతజీవితపు రహస్యం తెలిసినవాళ్ళిందర్ని వరసపెట్టి చంపించి వేస్తున్నాడన్నమాట. కెరాయికి వచ్చేసే నేం, మెల్తానికి తనకూ ఇప్పుడు అక్కర్లే జీవితరహస్యం తెలుసు. తనూ అతని బావ తాగో ఉన్నట్లే.

అత్యంతగతు మార్గం ఆలోచించాడు స్ట్రాబిన్ అక్కర్లే సంగతి తెలిసిన పాత మరలో సాఫీయా చెప్పిన ప్రకారం ఇంకా ఒకడు మిగిలిఉన్నాడు. అతడు కనక ఇప్పుడు తనకి కొరికితే, ఆ సాక్ష్యం సహాయంతో పోలీసుల ఎడటపడి తన ప్రాణం తాను కాపాడికోవచ్చు స్ట్రాబిన్ ఆ మనిషిని వెతికపట్టుకున్నాడు. అతడికి తనగదికి తీసుకువెలి రహస్యంగా ఉంచాడు. స్ట్రాబిన్ కన్నుమరుగైన ఊణంలో, అక్కర్లే ఆ అఖరు సాక్షిని కూడా చంపించివేశాడు. అదికూడా విప్లవీయ బాకుతో పొడిచి వేసినదే.

ఇంక, తనే తరువాయి అని గ్రహించిన స్ట్రాబిన్ చివరి ప్రయత్నంగా, పరాపరి అక్కర్లే కుమార్తెనే కెలకుకోరదలచాడు. ఆమెకు తండ్రి కథ తెలియదు. తను తెలితే తిన్ను రక్షిస్తుంది. అక్కర్లే ఇక నాచానింద లేదు.

స్ట్రాబిన్ విమానాశ్రయానికి వెళ్లేసరికి ఒక్కటే టిక్కెటు ఉంది. వెంటనే విమానాశ్రయానికి రావలసిందిగా అక్కర్లే కుమార్తెకి తెలిగించి ఇచ్చి, విమానం ఎక్కోడు స్ట్రాబిన్.

వెనక నే తిడుకుమూ వచ్చిన అక్కర్లే, స్ట్రాబిన్ ను విమానం దింపించడానికి తేత విధాల ప్రయత్నించాడు "నాడు నాదగ్గర కొలుపుచెస్తూ పారిపోకున్నా"డని ప్రకటించాడు. కానీ కనిరాలేదు పోనీ తనకి టిక్కెటు ఇమ్మన్నాడు. అతను ఆ విమానాలకంపెనీలో వాటాదారు అయి నా పలకుబడి పనిచెయ్యలేదు ప్రయాణికులలో ఎవరైనా, తను టిక్కెటు అమ్మితే లక్ష డాలర్లకి కొంటానన్నాడు ఎవరూ నమ్మలేదు అందుకే అమ్మలేదు. నవ్వుకున్నాడు విమానం వెళ్లిపోయింది. అక్కర్లేకి మతిపోయింది.

కొద్దినిమసలలో ప్రత్యేకం విమానం కుదుర్చుకుని, ఎక్కడో నడుపుకుంటూ మాడిడ్ బయల్దేరి వెళ్లాడు, ఆ కొద్దినిమ

ఎ. వి. ఎం. వారి "చోరీచోరీ"లో రాజ్ కపూర్, నర్తకి.

రాజుగారి రహస్యం

మరి తేడాలోనే, స్ట్రాప్ అక్కడ దిగి, రైవాను కలుసుకొని కొంతకాలం వెళ్ళిపోయి వెనక విమానంలో వచ్చి అక్కర్తీ విమానం కేలకి దించుకుండా, కంప్లెక్స్ లో టవర్ చుట్టూ తిరుగుతూ, రేడియో లైట్ ఫోన్ ద్వారా సెలవు తీసుకుని పిలిచాడు ఆమె కంప్లెక్స్ లో టవర్ ఎక్కడ నుంచి వెళ్ళింది "అమ్మాయి ఆ స్ట్రాప్ ను చూడండి విమానం అంది విమానంలో రెండింటికీ "అంతా తెలిసింది అను" అని ప్రార్థన చేశాడు రైవా పక్కనే ఉన్న స్ట్రాప్ లను "అంతా తెలిసింది వాస్తూ" అనేసింది రైవా

అతిరవాణి విమానంలో నుండి జవాబు రాలేదు రైవా గొంతు చిందుకున్నా లాభం లేకపోయింది విమానం ప్రక్షేపం అవుతున్నది నూటిగా పోయాగింది. మూడువో

యిన మగో విమానంలో వారికి అందులో అక్కర్తీ కనబడలేదు మరిషి లేని ఆ విమానం అలా పోతూనే ఉంది

అయితే గియిలే ఈ కథను నీతి అవగాహన ఒక రాజు, కవిని పిలిచి "అయ్యో వా సిరియస్ లెడనుగడగదా మీకు కొంచెం నీతి అడగండి ఇస్తా" అన్నాడు

"ప్రభూ! మీ చింత వచ్చింది ఏదైనా ఇవ్వండి గాని, మీ వ్యక్తిగతమైన రిహా స్ట్రాప్ ను దీన్ని చూడండి నాకు ప్రసాదించ బోకండి" అని బదులు చెప్పాడు (విజ్ఞానం) కవి

ఈ కథను వార్నర్ బ్రదర్స్ వారు "కాన్సిడరేబుల్ రిపోర్ట్" అనే పేరుతో చలనచిత్రంగా నిర్మించారు కథ, స్క్రీన్ ప్లే, ప్రసిద్ధి దర్శక నిర్మాత ఆర్నెస్ట్ లెవీ ప్రాధాన్యం. దర్శకత్వం, ఈ చిత్రంలో అక్కర్తీ భూమిక వాడా అయిన నిర్వహించ

చూడు ఆ కిం టామికాఫ్, మైకెల్ గెడ్ (గేట్, వెల్ఫేషియమిటీ వామాడా ఇందులో పాల్గొన్నాడు)

ఆర్నెస్ట్ లెవీ ఇతర చిత్రాలలోలాగే, ఇందులో కూడా చాయాగ్రహణం చిత్రంగా, మామూలు చిత్రాలతో పోల్చితే విలక్షణంగా ఉంది కెమెరా విపరీతమైన వేగంతో పనిచేయడం ఇది పన్ను వేళల స్వభావాన్ని, కథ విశువును ఇనుమడింప చేసింది ఒక విధంగా ఇది కథమీద కథలా ఘట్టమీద వ్యాఖ్యానంగా భావిస్తూ ఇది ఆర్నెస్ట్ లెవీ పద్ధతి

కాబట్టి, బాటుండాలన్న భాష ఈ పద్ధతిని అంతగా, అవసరంగా ఉపయోగించడం ఉద్దేశికంగా కనిపిస్తుంది అం! ఆర్నెస్ట్ లెవీ ఉద్దేశించి విమర్శాలో తేల్చు లేక, ఒక సీను చిత్రీకరి, "There goes but for God" అన్నాడు.

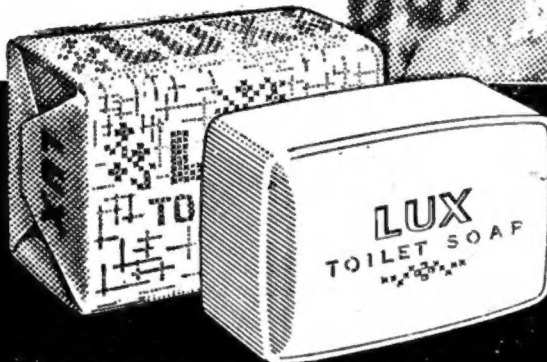

అంతులేని ఆలోచన

ఫోటో: జి. వి. శివరామశాస్త్రి.

రాజా సులోచన
తెలుపుకు మరియు
శుద్ధతకు
లక్ష్మీ
టాయ్‌లెట్ సబ్బును
కోరుకొనును

సినీమా తారలకు సౌందర్యమునిచ్చు
శుద్ధమైన తెల్లని సబ్బు